

Tabula

Etibi studiose lector difficile sit: siq; cupis electas allegabilesq; sententias inuenire: in cōmētariis diui Thome agnatis super epistolās Pauli copiosissimis & ornatisimis: tabula h̄a te q̄stata prestas: ad tua cōmoda est cōflecta: & apposita cōmēto: cui ē talis attributus ordo. Mās sigdē alphabeticō p̄ sequit̄ ordīe: vt de se p̄z: q̄ i ep̄la: q̄toq; epte caplo: nec nō & lectioē auētas q̄sta sit aperit. Ad faciliorē vō q̄sitorū iuentionē & cōmodiorē: cuiq; dicto folioz nūeris: in q̄ ip̄m st̄ineſ: colūna colūneq; loc⁹ adlūgīſ. De cartaz numero taceo: cuiq; suapte nā palā sit. Colūnazz: q̄ cuiusq; folij q̄ttuor sunt plācuit bibliopoli p̄mā p. A. noīare. sc̄daz p. B. p. L. tertiaz: q̄rtā vero p. D. Isq; voluit colūnā q̄lībz in gnq; distribui pribus: singulis lineas tredeciz h̄ntibus. Nā cu. 65. lineaz sit oīs huius libri colūna: in tot diuīdi partes lineas tot p̄prehendentes potuit. p̄teq; p̄mā p. p̄n⁹ placuit significare. sc̄daz p̄ post p̄n⁹: p̄ me⁹: q̄rtā p̄ aī fine: gn̄ta vō p̄ fine. Si igī q̄sieris vtrūz Aaron se ip̄m p̄mouerit: ac in tabula videris ad z34. A. in medio remitti: sc̄to cartaz tali nuō inscriptā te debere iueniare: & in p̄ma colūna 2spicere: pte 3. vbi qđ q̄ris offendes: sicq; de ceteris tene.

Aaron seip̄z nō p̄mouit: s̄z a deo vocat̄ i p̄tificē dār̄sūt. ad Heb. 5. Lectioē p̄ma. Carta. z34. A. in medio. Ab

Abba hebzaike & grece idez ē qđ p̄ latine. Ad Hal. 4. lec. 3. car. i43. L. i me⁹. Abbatisse nimis iuuencule eligi nō debet: ne de icōtinētia suspicio oriat̄. p̄ ad Thī. 5. lec. 2. car. z05. B. post p̄n⁹. Abel pl̄mā hostiā obtulit fide nō q̄tūtate s̄z p̄ciositate q̄ Layn. ad Heb. ii. lec. 2. car. z50. L. in medio.

Abortiu d̄ aligs fetus q̄ nascit̄ ex t̄ps debitū. i. Lor. 15. lec. i. car. 97. L. i me⁹. Abrae dicte re promissioēs in plurali: s̄z in semine in singulari. ad Hal. 3. lec. 6. car. i40. D. post mediuz.

Abrae facta p̄missio ī semie: nō iustificabat aī legē gr̄e: s̄z i xp̄o: iō dixit. In semie: nō ī semib⁹ & p̄ fidē. ad Ro. 4. lec. 2. car. i6. L. in p̄ncipio.

Abrae filios eē gliabāt̄ p̄seuso & nobiles. Et corinthys ignobilitatē ip̄ropē rabat̄. z. Lor. ii. lec. 4. car. i25. A. i me⁹. Xp̄s nō fuit in lumbis abrae fm̄ seminale rōnē: s̄z soluz s̄z corpulentā subaz. ad Heb. 7. lec. 2. car. z39. A. p̄ p̄n⁹. Abraa p̄missioēs habuit s̄z nunq; pas. s̄u pedis terre possedit. ad Heb. 6. lec. 4. car. z37. B. post p̄ncipium.

Abraaz fuit p̄m̄ exēplū fidei. Qz p̄us recessit a consortio infidelium. ad Heb.

6. lec. 4. car. z37. A. ante fines. Abraaz duos būisse filios apl̄s dīc. & tre becca filr. ad Ro. 9. le. z. car. z3. B. i fi. Abraa fuit iustificat̄ per fidē et nō per circūcissionē. ad Ro. 4. le. i. car. i51. B. i p̄ncipio & post p̄ncipiu. Abraā d̄ p̄ oīum hoīum credentiū ex quoq; semine siue gētili siue iudeo ad Ro. 4. lec. 2. car. i7. A. in p̄ncipio. Abraaz fuit septuagintagn̄z ānoz q̄i exiuit de terra sua. ad Hal. 3. lec. 6. car. i4. i. A. ante finem. Abraaz nullam habitationem fecit in terra chanaan: s̄z vſcq; ad mortē adue na fuit. ad Heb. ii. le. z. car. z51. B. in fi. Abraā & si cum patre suo thare terram suaz exiuerit: t̄s postea reuersus fuit. ad Heb. ii. lec. 3. car. z51. B. aī fine. Abraam & si riferit de p̄missione. non tamē dubitauit s̄z admiratus fuit. ad Heb. ii. lec. 3. car. z51. D. in p̄n⁹. Abraā q̄ de⁹ līcē sibi vt filiū occide ret precepit: obtemperare voluit: quē resuscitādū credidit. ad Heb. ii. le. 4. car. z52. L. in medio. Abraā vacauit operi carnali nō ppter p̄cupisētiā: s̄z ppter plez habēdā. ad Hal. 4. le. 7. car. i46. A. in p̄ncipio. Abraam q̄ttuor reges occidit: q̄ q̄ttuor vitia contra cardinales virtutes desi gnāt. ad Heb. 7. le. i. car. z38. A. in p̄n⁹. Abraaz d̄ patriarcha. idest p̄nceps pa trū. Qz etiā sibi p̄missio facta fuit gētū. ad Heb. 7. lec. 2. car. z38. L. in p̄n⁹. Abstinere apl̄s docet a carnalib⁹ desi derys. Et q̄tū ad corpus & q̄tū ad bo na fortūe. i. ad The. 4. le. i. car. i90. D. in fine. Ac Accidere d̄ x̄ps ad deū nō de statu cul pe ad gr̄az: s̄z p̄ replationē itell̄s & af fect⁹. ad Heb. 7. l. 4. c. z40. B. p̄ p̄n⁹. Acceptio p̄sonaz nō d̄ eē fm̄ 2ditiōez status: s̄z fm̄ 2gruitatē offici. ad Hal. 2. lec. 2. car. i25. D. ante finem. Accepte fuerit singulariter ante diluviu tres p̄son. s. Abel. Enoch: & Noe. ad Heb. ii. lec. 2. car. z50. B. post p̄n⁹. Cerimoniā loqui est q̄n̄ quis cū cōfidētia ipugnat veritatē. z. ad Thī. 2. lec. 2. car. zii. L. in p̄ncipio. Actus virtutum ad tria reducunt. s. ad deum. ad se. & ad pximum. ad Ephes. 5. lec. 4. car. i68. D. in fine. Ad Adaz dīcī factus de terra: ideo terrenus. Xp̄s vero de celo. ideo celestis. i. Lor. 15. lec. 7. car. ioi. D. ante fine. Adam fuit mortalis: q̄ de terra factus p̄ Lor. 15. lec. 7. car. ioi. A. in p̄nci⁹. Adā fuit cā peccati originalis quo cōci p̄mūr & nō Eva. i. Lor. 15. lec. 3. car. 99. A. in medio. Adā fuit p̄n⁹ vite nālis. Xp̄s autē vite sp̄ualis. i. Lor. 15. lec. 7. car. ioi. L. in fine. Xp̄s non fuit in adā sīc nos. Qz x̄ps so lum fm̄ corpulentā subam: nos vero fm̄ seminā ppagationē. ad Rom. 5. lec. 1. B. ante fine. Adā si non fuisset corruptus per inobediētia: renonatōe nō idiguisser: nec ēt nos. ad Eph. 4. lec. 7. car. i65. D. i p̄n⁹. Adā post p̄ncipio peccauit extunc semp sunt isidie ip̄pellētes ad peccādūz. ad Eph. 5. lec. 6. car. i68. B. in fine. Adaz cū dixit: t̄ caro de carne mea quō intelligat̄. ad Eph. 5. le. io. c. i69. D. i p̄n⁹. Adā nō fuisse seductū p̄mo s̄z mulierez quō intelligatur. i. ad Thī. 3. lect. 3. car. zzo. D. ante finem. Adā non dicitur filius hominis: s̄z x̄ps. ad Heb. 2. le. z. car. z27. in fine. Ad ambulādūz in via dei op̄ regulari tria. s. rōnē: itell̄m: & volūtātē ad deū. Eph. 4. lec. 5. car. i64. D. in medio. Adoramus carnez & humilitatē x̄pi vt vñitā p̄sone dñe in v̄bo qđ est supposūtum diuinum. ad Hal. 4. lec. 4. car. i43. D. in medio. Aduenas & peregrinos se tres vocauerunt. Abraā Ysaac & Jacob. ad Hebr. ii. lec. 4. car. z52. A. ante finem. Adūetus domini est duplex. Unus generalis. aliis specialis. ad Heb. io. le. 4. car. z49. A. in fine. Aduersa sūt patiēter tolerāda. ad Lol. 3. lec. 3. car. i86. B. ante finem. Adulterātes dūr̄ q̄ v̄bū dei nō sane expōnūt: v̄tpseudo p̄p̄he. z. ad Lor. 4. lec. i. car. iio. L. post p̄ncipiu. Affect⁹ hoīs d̄ rectus q̄n̄ seruit rōni et vtitur licitis delectationibus fm̄ rationem. ad Titu. 3. lec. i. car. zzo. B. in medio. Ag Agnus paschalis post imolationē epu labaſ cum acīmis panibus: sic sacrī sine fermento peccati sumi d̄z. i. Lor. 5. lec. z. car. 67. D. ante finem. Agnus paschalis iter cetera sacrīalia et legalia erat celeberrimū. i. Lor. 5. le. z. car. 67. D. post p̄nci⁹. Al Allegoria ē trop⁹ seu mod⁹ loquēdi. Et d̄ ab allos qđ ē alienū: & goge ductio. ad Hal. 4. lec. 6. car. i45. B. in p̄n⁹. Alexāder erat erari⁹ & erat d̄ illis q̄ docebāt legalia eē obſcuāda de necitātē salutis. z. ad Thī. 4. l. 3. c. ii6. D. p̄ p̄n⁹. Altitudinem sapie & scie dei cōmendat paulus mltipl̄. ad Rom. ii. lec. 5. car. 42. B. in p̄ncipio. Altitudo dei p̄funditas & latitudo q̄ sit ad Eph. 3. le. 5. car. i6z. A. i me⁹. Am Ambrosius scribēdo sup illuz ps. Magnus dñs & laudabilis nimis. mortu⁹ ē. z. ad Thī. 4. le. 3. car. z16. D. in p̄n⁹. Amouere q̄ v̄l aliquē id faciat ex chāritate & nō ira: s̄z & scia v̄tatis. ad Ro. 15. lec. z. car. 52. D. i medio. Amor ē vis vñitā amātis cū amato. ad Heb. io. le. z. car. z47. L. ante finē. Amor ē duplex. s. q̄ diligis d̄s: & q̄ diligis tūr mūd⁹. z. cor. 7. lec. 3. car. ii8. A. i fi.

Tabula

- Amor quo nos de^d diligimus ansat in nobis bonitatē. ad Eph. 2. 10. z. car. 134.**
- D. in fine.**
- Amor pōt̄ dici maior vel minor dupl: vno: ex obo. alio: ex itētiōe actus. ad Gal. 6. le. z. car. 151. A. in principio.**
- An**
- Anathema nomē grecū: et dī ab ana qd̄ ē sursuz et tesis positio. ad Ro. 9. Lec. 1. car. 32. D. post pncipiuz.**
- Anchora sic i marī nauē imobilis tenet et nauī alligat: sic spes aiaz firmat. ad Heb. 6. lec. 4. car. 237. L. ante finem.**
- Angeli boni et mali pūniūt iussu dei: et qd̄ pcuserit p̄mogenita egypti. ad Heb. 11. Lect. 6. car. 253. L. in principio.**
- Angelis subsum^d in hac vita: vt sub tutorebⁱ. i. Lor. 15. lec. 3. car. 99. B. in p̄n.**
- Angelus nec demon p̄nt cognoscere cogitationes homiū: sⁱ solus deus. i. Lor. 2. Lec. 2. car. 60. D. ante finem.**
- Angelos loqui seu b̄re liguas: et quomō angelus angelo loquitur. i. Lor. 13. lec. 1. car. 91. B. in principio.**
- Angeli manebunt distincti post extre^m iudiciū: q̄tū ad eminentiā glorie: non aut q̄tū ad executionē. i. Lor. 15. lec. 3. car. 99. B. post pncipiuz.**
- Angeli mali nō redimentur a xp̄o: put origenes finxit. ad Eph. p. Lec. 3. car. 153. D. ante finem.**
- Angeloz nouem sunt ordines: et distinguiunt in tres hierarchias. ad Ephe. pmo. Lec. 7. car. 155. L. post pncipiuz.**
- Angeli vel beati a viatoribⁿ nō docent: sⁱ demones informari de nō scitis possint. ad Eph. 3. le. 3. car. 161. A. in medio.**
- Angeli nō cognoscunt omnia in causis: sed in effectibus. ad Ephe. 3. le. 3. car. 161. A. ante finem.**
- Angeli maiores a pncipio mudi cognoverūt mysteriū incarnationis: nō aut miores. ad ephe. 3. le. 3. car. 161. B. i. p̄n.**
- Angeli oēs misstrat sub uno archāgelo ecclie. i. ad Thef. 4. le. 2. car. 189. L. i. fi.**
- Angeli dicunt dy participatiue ppter abūdātissimā refulgentiā diuine claretatis. ad Heb. in plogo. car. 222. D. post pncipium.**
- Angelis xp̄s minor fuit q̄tū ad carnis iſfirmitatē: sⁱ maior q̄tū ad grē plenitudinem. ad heb. i. Lec. 3. car. 225. L. post pncipium.**
- Angeli inq̄tū illuminat dicunt nūc: qz annūciat que sunt in corde dñi sui. ad heb. i. Lec. 3. car. 225. A. in medio.**
- Angeli gdā exequunt: gdā quasi preceptores p̄cipiūt que agatur. ad Heb. p. lec. 6. car. 226. L. in medio.**
- Angeli supiores scilz seraphin: cherubini troni: et dñationes nūc q̄m aliquos mittuntur. ad Heb. i. Lec. 6. car. 226. L. ante finem.**
- Angeli sortimē noia aliqui angelorū a gbus mittuntur. ad Heb. i. Lec. 6. car.**
- 226. L. in fine.**
- Ab angelis dī xp̄s minoratus nō q̄tū ad diuinitatē nec q̄tū ad animaz: sⁱ q̄tū ad corpulētā subam. ad Hebr. 2. lec. 2. car. 227. D. in pncipio.**
- In angelis ē duplex cognitio. ad Heb. 8. lec. 3. car. 242. A. in medio.**
- Animā potest adherere deo dupl: hic s. r. i patria. ad Phil. 3. lec. 2. car. 177. B. ante finē.**
- Aia xp̄i nō fuit v̄bū: sⁱ aia rōnalis: ptra arriuū et appollinare. ad Ro. pmo. lec. 2. car. 2. L. in fine. in vno verbu.**
- Animā inq̄tū intendit cure corporis. s. vegetare nutritre dī anima. Inq̄tū autē intendit cognitioni dicitur spiritus. i. Lor. 15. lec. 7. car. 100. B. in p̄n.**
- Animā q̄dīu ē separata a corpore dicitur imperfecta km Aug. i. Lor. 15. lec. 9. car. 102. D. post pncipiū.**
- Aia rōnalis figurā corporeā nō h̄z nec mēbra corporea p̄t tertulian⁹ hereticus dicebat. z. Lor. 4. lec. 5. car. 112. A. in medio.**
- Aie pūniūt q̄tuor ex corpe. s. ee: p̄fua ri: decorē b̄re et moueri. i. Lor. 15. lec. 6. car. 100. A. post pncipiū.**
- Animē in hoie nō differūt km essentiā: sⁱ km potentia et in hoie idē est spūs et anima. i. ad Thef. 5. lec. 2. car. 232. D. ante finem.**
- Aie btōz nō retardant neq̄ i atrys teneat v̄sq̄ ad diē iudicij: sⁱ dīno cōspectui p̄tātā. z. Lor. 5. lec. 2. car. 113. B. in medio.**
- Animē nāle desideriū est ee vnitā cuz corpore. aliogn mors penalē nō eēt. z. Lor. 5. lec. 1. car. 122. D. in medio.**
- Aie in p̄n: nō sūt sil' create sīc origenes dixit in periarchon. ad Deb. p. lec. 4. car. 225. L. in principio.**
- Biales hoies dīr q̄tū ad v̄z apprehensuā aut q̄tū ad vim appetitiuā et isti nō p̄cipiūt q̄ spūs sunt. i. Lor. 2. lec. 3. car. 61. B. in principio.**
- Bī ānos q̄tuordecim dī se paulus rapūt quō aliqui diversimode exponāt. z. Lor. 12. lec. 1. car. 126. D. ante finem.**
- Antixps quō dicat fili⁹ pditiōis: et quō poss̄ ee peior q̄z erit. z. ad Thef. 2. le. 1. car. 194. D. ante finē.**
- Antixps erit de tribu dan: et fz q̄sdā sub eo iudei reedificadūt templum. z. ad Thef. 2. lec. 1. car. 195. A. post pncipiū.**
- Antixps occidetur a michaelē archangelo in monte Oliueti. z. ad Thef. 2. lec. 2. car. 195. B. in medio.**
- Antixps erit homo et habebit liberz arbitriū: sed dyabolus intrabit in illum sicut in iudā. z. ad Thef. 2. lec. 2. car. 195. B. in fine.**
- Antixps decipiet hoies p̄ po^m seclarez p̄ v̄tūtē miracloz et p̄ munex collatio nē. z. ad Thessa. 2. lec. 2. car. 195. B. in fine.**
- Ab**
- Appebit xp̄s aligb^d g nō noīanē i euāg^d i. Lor. 15. le. 1. car. 97. D. i. p̄n.**
- Aplat^d dīc duo. s. altitudinē ptāt. et clāritatē sapie. i. Thimot. 1. lec. 1. car. 197. B. ante finem.**
- Aplat^d cōmēdat ex trib^d: vtilitate: amplitudine: et plenitudine. ad Ro. p. le. 4. car. 3. D. in medio etante finem.**
- Apostolatus est p̄ma dignitas q̄ fuit in p̄mitiuā ecclesia. i. ad Lor. p. lec. 1. car. 56. A. ante finem.**
- Apli sunt p̄ferendi ceteris sanctis oib^d q̄cūq̄ pragatiua p̄fulgeāt: pp spūsanctūz q̄ datus fuit eis abunde. ad Ro. 8. lec. 5. car. 20. D. ante finem.**
- Apli suā doctrinā habuerūt a spūscō hic eoz mandatis subdūt fideles. i. Lor. 14. le. 7. car. 96. D. i. fi. 7. 97. i. p̄n.**
- Apli dīr maiores mīstrii in ecclia. Eoz autē auītas erat gubernare: docere: mīracula facere. i. Lorin. 12. lec. 3. car. 90. D. in principio.**
- Apostoli dicunt ministrī xp̄i q̄tū ad sacrōrum ministratiōē. z. Lor. 1. car. 104. L. in medio.**
- Apli solant: tribulan̄t: et exhortant ac cipiēdo passiue. z. Lor. 1. lec. 3. car. 105. L. in principio et post pncipiuz.**
- Apli sūt medy iter deū et pp̄lin. z. Lor. 5. lec. 3. car. 113. D. ante finem.**
- Apli maledicēban̄t et blasphemabānt. i. Lor. 4. lec. 2. car. 66. B. in medio.**
- Apli post missiōē spūscī peccare poterāt venialē nō aut mortalē. ad Gal. 2. lec. 3. car. 136. B. in medio.**
- Apostoli stulti reputati sūt a pseudo p̄phetis et malis corinthiis. i. Lor. 4. le. 2. car. 66. A. in medio.**
- Apostoli si p̄dicassent crucēcū legalib^d nullā p̄secutiōē habuissent. Ad Gal. 6. lec. 3. car. 151. A. in fine.**
- Apli sunt v̄si sortib^d in electiōē spūali. ad Eph. 1. lec. 4. car. 154. A. ante finē.**
- Apostoli dīr fundamēta inq̄tū eoz doctrina anhūciat xp̄m: qui est firma petra huius edificij. ad Ephe. 2. lec. 6. car. 159. B. post pncipium.**
- Apostoli suā doctrinā īmediate habuerunt a xp̄o: et nō in figuris: et ipsi huius fuerunt exteriores. ad Ephe. 2. lec. 3. car. 160. A. post pncipium.**
- Apli p̄ilegati erāt in oib^d donis xp̄pi. ad Ephe. 4. lec. 4. car. 163. D. i. fine.**
- Apli satban sūt pseudo: q̄ sepe ad deci p̄iedūz trāsformāt se i angelū lucis. z. Lor. 2. lec. 3. car. 124. L. in fine.**
- Aplis nlls scūs p̄parari p̄t: excepto scōscōz et v̄gine glioſa et excellunt. Et teimerariū est q̄tūcūq̄ scūn eis p̄parari. ad Eph. 1. lec. 6. car. 152. L. post p̄n^m et in medio et. 155. B. in principio.**
- Aplis mysteriū fidei clarius fuit demōstratū q̄ p̄phis et p̄fīarchis. ad Ephe. 3. lec. 1. car. 159. D. in fine.**
- Apli iponebat ḡ p̄sens humilis foret:**

Tabula

- absens autem austerius. z. Corin. io. lec. i.
car. i. z. D. in medio.
- Apolo iponebat a pseudo: quod non acci-
peret sumptus a galathis: quod non dilige-
ret eos. z. Cor. ii. lec. 3. car. i. z. 4. L. i. pnc.
Apln se dicit paulus: quod a christo missus et
fructu missionis. i. Cor. 9. lec. i. car. 76.
L. in medio et sequentibus.
- Apolo predicatione non deuenisse ad oes
duplum intelligi potest. ad Ro. io. lec. 3. car.
38. L. in principio. et post principiu[m].
- Apolo tria sunt officia. s. gubernare: do-
cere: miracula facere. i. Cor. i. z. lec. 3.
car. 90. D. in principio.
- Apolo doctrina comedat in quantum. s.
antigitate: cōitate: virtute: et utilitate. i.
Cor. i. 5. lec. i. car. 97. B. in principio.
- Apolo sapientia non fuit: ut scirent nās rez
et syderuz cursus: sed notū facere sacra.
ad Ephe. i. lec. 3. car. i. z. L. in fine.
- Apls scribens romanis dixit se seruum.
Scribens corinthys se dicit apln. z.
Cor. i. lec. i. car. i. o. 4. D. in principio.
- Apls prima sua ep[istola] quam misit corinthys:
quaz nos non habemus permisit venire
ad eos: quod tamen non fecit. z. Cor. i. p.
lec. 5. car. i. o. 6. B. in medio.
- Apls non potuit mentiri: quod christus erat in
eo et cum eo. z. Cor. z. lec. 3. car. i. o. 8. B.
ante finem.
- Apls scimus arte scenofactoriam et labora-
bat nocte in domo aquile et p[ro]scille. z.
Cor. ii. lec. 3. car. i. z. 4. B. post principiu[m].
- Apls dicebat se missus ad predicandum a to-
ta trinitate. ad Hal. i. lec. i. car. i. z. B.
in fine. z. L. in principio.
- Apls paulus par erat petro in auctoritate
dicatio[n]is: non autem auctoritate regimis. ad
Hal. z. lec. 3. car. i. z. B. ante finem.
- Apls qui scripsit Eph. erat in vinculis ro-
me tenuit. ad Eph. 3. le. i. car. i. 59. L. in fi.
Apls gratis predicauit corinthys: quod erat
auri: ut expelleret pseudo qui quantum
quesierunt. z. Cor. ii. lec. z. car. i. z. 4. A.
in medio.
- Apls si infirmos multos sanauerat: et
mortuos suscitauerat: timotheum tunc
consilio sanare curauit. i. ad Thim. 5.
lec. 3. car. z. o. 6. B. in fine.
- Apls se noiauit predicatorum: apostolus et
magistrum. z. ad Thim. i. p. lec. 4. car.
z. o. A. post principium et in medio.
- Apollo quidam fuit iudeus et doctor: predica-
uitque in achaea. i. Corin. i. 6. lec. z. car.
i. o. 4. A. in principio. Ar
- Archa testi in se habuit tria. s. vna au-
reæ: vng[er]a aarō: tabulas testi. ad Heb. 9.
lec. i. car. z. 4. z. L. in fine.
- Archana quod non licent hoī log. de quo te-
stat ap[osto]ls quod instruerat ly hoī. z. Cor. i.
lec. z. car. i. z. 8. D. post mediū.
- Argumēta. i. z. solūntur a beato thoma
in ep[istola]. i. ad Corin. 8. lec. z. car. 76. B.
circa medium.
- Argumētu est rō rei dubie facies fidei
- vel quod arguens metet. ad Deb. ii. lec.
i. car. z. 50. A. in principio.
- Aries herens cornibus iter yepres: christi
humanitas cruci affixa fuit: tunc diuini
tas morte evasit: que tunc eum neque mor-
tuu[m] neque sepultu[m] dereligit. ad Deb. ii.
Lec. 4. car. z. 52. L. ante finem.
- Armo[ri] spūaliu[m] est triplex effectus: de-
struit rebelles: conuertit fidèles cor-
rigunt peccates. z. Cor. io. Lec. i. car.
i. z. A. in medio.
- Armo[ri] spūaliu[m] est triplex gen[us]: quod nūc
iubet apls pugnare. ad Ephe. Lec. 4.
car. i. 71. B. in principio.
- Artifices sunt in dupli genere. s. ma-
nu exequentes et frenis factie p[ro]cipietes.
ad Deb. p. lec. 6. car. z. 26. L. in medio.
- Artifex om̄edat ab arte: et non potest que-
ri op[er]e de opifice. ad Ro. 9. lec. 4. car.
35. B. a[n] fine et in fine. As
- Ascensio christi et descensio quod intelligatur. ad
Ro. io. le. i. car. 37. B. i. pnc. et p[ro]p[ter] p[ro]n.
- Ascendendo christus captiuu[m] duxisse de captiuu[m]
uitatem. ad Ephe. 4. le. 3. car. i. 67. L. i. me.
- Aspiciens a lōge. B. risoriu[m] quod cantat in
prima officia aduenit sumptu[m] ut ex Isa.
30. et quod ad Heb. ii. lec. 4. car. z. 52. A.
ante finem. Au
- Avaricia nota est in duobus. s. i. tenacitate
et cupiditate. ad Heb. i. 3. lec. i. car. z. 59.
B. ante finem et in fine.
- Avaricia comparat apls ydolatria: quod quod
honor soli deo debet ipsedictis creature
de ydolatria: et tunc va ydolatria tunc non
est. ad Ephe. 5. lec. 3. car. i. 67. B. in fine.
- Auditus est duplex. s. iterio[r]: ille est a
deo. Exterio[r]: ille est a docente. ad Ro.
io. lec. z. car. 37. D. ante fine et in fine.
- Auxiliu[m] dinu[m] non est implorandum ybi sup-
plet humanu[m]. z. Cor. ii. lec. 6. car. i. z. 6.
B. in fine. Ba
- Barbari dicuntur qui deficiunt in
rone et sunt rigorosi in
corpe. i. Cor. i. 4. le. z. car. 9. 4. L. a[n] fin.
- Barnabas om̄edat ab ap[osto]lo quod per ecclia
multu[m] laborauerit. z. Cor. 8. lec. z. car.
i. z. B. in medio.
- Baptizabant apli in primitiva ecclia in no-
mine christi: quod nomine illud odiosum erat:
ut sic in consuetudine et reverentia veni-
ret. i. Cor. i. lec. z. car. i. z. 57. L. in principio.
- Baptizabant greci isto modo. baptize-
tur unus christi. N. in nomine tecum. i. Cor. i.
lec. z. car. i. z. 57. A. ante fine.
- Baptizati gloriantur unus de petro
alius de apollo. alius de paulo. i. Cor. i.
lec. z. car. i. z. 57. A. in medio.
- Baptizatos oes in nube fuisse et in moysi
apl[us] dicitur. i. Cor. i. 10. lec. i. car. 79. L. i. pnc.
- Baptizauit apostolus domum. i. familiam
stephane cuiusdam matrone. i. Cor. i.
lec. z. car. i. z. 57. L. ante fine.
- Paulus non multos baptizauit: et agit geras
deo quod corinthios non baptizauit. i. Cor.
i. lec. z. car. i. z. 57. L. in medio.
- Baptizat originat et firmat si fuerit
resuscitat. Postea non est rebaptizandum
ordinandus et confirmandus. ad Deb.
ii. lec. 7. car. z. 54. B. in fine et L. in pnc.
- Baptizat imergitur: quod christus tribus diebus
et tribus noctibus fuit sub terra in sepul-
chro. ad Col. z. lec. 3. car. i. 88. B. i. pnc.
- Baptismu nouem signum: accipiendo large-
batur. i. Cor. io. le. z. car. 80. B. p[ro]p[ter] p[ro]n.
- Baptismata calicu[m] et yreco[m] seruabant in
dei. ad Deb. 9. le. z. car. z. 43. A. in me.
- Baptismi forma est. Ego te baptizo in no-
pat. et fil. et spiritu sancto. i. Cor. i. p. lec. z. car. 57.
A. ante finem.
- Baptizatus christus instituit et in nomine suo pa-
tris et spiritus sancti baptizari fecit. ad Ro.
6. lec. i. car. z. 1. D. in pnc et post principiu[m].
- Baptismu est triplex. s. fluminis: flamnis: et san-
guinis: et non sunt tria sacra: sed unum. ad
Deb. 6. lec. i. car. z. 35. D. in principio.
- Baptismu non reiteratur: quod est quodam configura-
tio mortis christi. ad Deb. 6. lec. i. car.
z. 36. A. in fine.
- Baptismu christi habet utitur duplicem: unam di-
uinam aliā humanam: et consistit in quantum.
i. Cor. i. lec. z. car. i. z. 57. B. post principiu[m].
- Baptismus non valet receptus pro alio: sed
solus pro seipso et si sit opus bonum. i. Cor.
i. lec. 4. car. 99. D. in fine.
- Baptismus habet efficaciam ex passione christi
et ex utitur nominis eius. i. Cor. i. lec. z.
car. i. z. 57. B. ante finem et in fine.
- Baptismus a quoque conferatur ymoris
me habet virtutes. ad Ephe. 4. lec. z. car.
i. 63. B. post principiu[m].
- Baptiste ut in baptizatis nihil operatur
s[ed] christi. i. Cor. i. lec. i. z. 57. B. in principio.
- Be
- Qui d[omi]n[u]r[is] esisti: quod de te regit p[ro]ctu[m] ori-
ginale: actuale: mortale: et veniale. ad
Ro. 4. lec. i. car. i. 5. L. i. fine et D. in pnc.
- Beati dicuntur qui persecutione patiuntur
propter iusticiam. i. Cor. i. 3. lec. z. car.
i. z. L. in fine.
- Beati vellent non spoliari corporibus: ut
et ipsorum gloria perciperent. z. Cor. i. le.
i. car. i. z. D. in medio.
- Beati viatoribus non docentur: quod in media-
te ybū speciem quod est speculum sine ma-
cula. ad Ephe. 3. lec. 3. car. i. 61. A. in me.
- B[ea]titudine est ergo perfecta quod est sup[er]me ututis
opatiu[m]: optime dispositio[n]e: et habet enra.
i. ad Thim. 6. lec. 3. car. z. o. 8. A. in medio.
- B[ea]ndicatio sacerdos eucharistia: non be-
nedicit corpus christi: sed manum sancti. ad
Deb. 7. lec. z. car. z. 38. D. ante finem.
- Benedicere est bonum dicere: enuncian-
do: impando: et optando. ad Rom. i. z.
lec. 3. car. 4. 4. L. in fine et D. in pnc.
- Benedicere deum: et deum benedicere no-
bis quomodo intelligatur. z. Cor. i. Lec.
z. car. i. o. 5. A. in medio.
- B[ea]ndicatio est factio bonitatis in nobis
et est in presenti vita imperfecta: in futura
autem perficitur. ad Deb. 6. Lec. 3. car. z. 36.

Tabula

B. post pncipium.

Benedictio dñi divites facit et multitu-
dinē filiorum et bonorum et malorum per-
rat. ad Heb. 6. lec. 4. car. 237. B. i. pn.
Benedictionem pauperes de lugduno
mali sacerdotis iusto laico nihil pdes-
se autumabant: sed potius econuerso.
similiter et picardi. ad Heb. 7. lec. 2. car.
138. D. in medio.

Benedictionē abraam quando a mel-
chisedech recepit non mox habuit: sed
per fidē firmiter expectauit. ad Heb.
7. lec. 2. car. 138. D. post pncipiū.

Benedictionē prestans Jacob duob^z
filios Joseph: Effram. i. et Manasse
cancelatis manib^z bñdixit. Quod reges
pferendi sunt alysi hoīibus. ad Hebr.
ii. lec. 5. car. 252. D. post pncipiū.

Benedictiōes in misia quare nō fiant
in vulgari. i. Lor. i. 4. lec. 3. car. 95. A. an-
te finem.

Beneficiū xp̄i est triplex. s. iustificatio-
nis: resurrectiōis: et ascensiōis. ad Eph.
3. lec. 2. car. 157. A. in medio.

Benignitas est amor iterior pfundēs
bona ad exteriora. ad Titum. 3. lec. i.
car. 220. B. in fine.

Benignitas idēz est qđ bona igneitas.
ad Titū. 3. lec. i. car. 220. B. in fine.

Bestie male dicebanū cretenses ppter
eorū crudelitatem et gulositatem. ad
Titū. p. lec. 3. car. 217. L. in fine.

Bi

Bigamiam cōtra naturam lamech se-
primus ab adaz qui pessimus fuit pri-
mus introduxit. ad Heb. ii. lec. 2. car.
50. D. in medio.

Bicardi et pauperes de lugduno dicūt
q̄ oīs iustus est sacerdos. ad Heb. 7.
car. 238. D. in medio.

Bla

Blasphemia qđūcunq; fiat subito si p-
cipitur est pctrū morale. ad Col. 3. le-
c. car. 186. D. i. fine.

Bo

Bona duo accepimus a xp̄o. s. spē vite
eterne et facultatem accedendi ad pa-
trem. ad Ephes. 3. lec. 3. car. 160. D. an-
te finem.

Multa reperiunt̄ bona opera q̄ soluz
sunt bona hoīibus: non autem deo. ad
Phil. p.

Bona facta in charitate mortificata p
pctrū p pēnitētiā reuiuiscūt. i. ad The-
3. lec. i. car. 190. B. in fine.

Bo

Boni in reprobatione significant̄ per
stellas: mali vō per arenam maris. ad
Heb. ii. lec. 3. car. 251. D. in fine.

Boni operis pncipium nō est ex nobis:
sed ex deo. ad Phil. p. Lec. i. car. 172.
B. in fine.

Boni sibi cōicare debet bona spūlia.
ad Phil. 2. lec. i. car. 174. B. in fine.

Bonitas ministri non requiriāt ad col-
lationē sacramēti: qz nullus eēt cert^z
de salute: nec sciret se esse baptizatum

vel absolutum. ad Heb. 7. lec. 2. car.
238. D. in medio.

Bonitas offerētis facit vt accepteō ob-
lato non sacramētalis. ad Heb. ii. lec.
2. car. 250. L. ante finez.

Bonū non potest totalr̄ destrui vel cor-
rumpi a malo. z. ad Theb. 2. lec. i. car.
194. D. ante finez.

Bonū tam perfectū nullus se extima-
re debet: quasi nulluz defectū habeat
nec ita malū vt nihil sit in eo boni. ad
Phil. 2. lec. i. car. 174. B. ante fine.

Bonū nostrū consistit pncipalr̄ in fide
et spe et charitate. ad Col. p. Lec. 2. car.
180. B. in pn.

La

Cadere nos multa faciunt atq;
in pncipiū ponūt. i. Lor.
io. lec. 3. car. 80. B. ante finez et in fine.
Calix quot modis sumatur. et qđ signifi-
cat. i. Lor. io. lec. 4. car. 80. L. in fine.

Calix in cōsacratiōe (Hic est) cuz dñ fi-
gura anthonomica dmittit. i. ad Lor.
ii. lec. 6. car. 86. L. ante finem.

Cantare debemus vt deuz mente et vo-
ce ad misericordiā pnuocem. ad Eph.
5. lec. 7. car. 168. D. ante finez.

Capiti inest pfectio sublimitas influen-
tia et cōformitas. i. Lorin. ii. Lec. i. car.
82. L. in medio.

Capitulum dicit̄ breuis complexio cō-
tinens multa. Alio modo dicitur capi-
tulum a capite. ad Hebr. 8. Lec. i. car.
240. L. ante finez.

Caput nostrū est xp̄s: et nos sumus eius
mēbra: silt et alter alterius. ad Romi.
iz. lec. 2. car. 43. D. in pn. et post pnc^m.

Caput oīum dñ xp̄s tam angeloz q̄ bo-
minū: et ecclēsie tñi. ad Ephes. p. lec. 8.
car. 156. A. in medio.

Caput gentium dicitur christus: et quo-
modo cerre pphetie de vocatione gē-
tium intelligant̄. ad Romai. i. 5. lec. i.
car. 52. L. in pn.

Car

Caritas efficit vt bona que homo habz
nō sibi soli retineat: et quomodo facit
abstinere a malo et facere bonus. pme
Lor. iz. lec. 3. car. 91. D. in medio.

Caritas in patria non cessabit: sed persi-
cietur cum apparuerit gloria. p. Lor.
iz. lec. 3. car. 92. D. in fine.

Caritas paties est: benigna est: nō emu-
latur: non inflatur: non cogitat malū.
i. Lorin. iz. Lec. 3. car. 91. D. in medio et
sequentibus.

Caritatem habens potest peccare cum
non vtitur ea. Si autēz vtitur pecca-
re non potest. p. Lor. iz. Lec. 3. car. 92.
B. ante finē et in fine.

Caritatem non habens. etiam si loqua-
tur lingua angeloz et distribuerit oēz
substantiā suam nihil pdest. p. Lor.
iz. lec. i. car. 91. A. ante finem.

Caritatem maiorem christus ostendit
in eo q̄ pro inimicis mortuus est. Ad
Ro. 5. lec. 3. car. 18. B. ante finē.

Charitatez christi scire est scire oīa my-
steria incarnationis et redemptiōis. ad
Eph. 3. Lec. 5. car. 162. A. in fine.

Caritatis vntas consistit in duobus: et
interius in affectu: et exterius in effectu.
ad Phil. 4. lec. i. car. 163. A. in pn.

Caritatem fraternitatis habere debe-
mus si ad celeste regnū peruenire vo-
lumus. ad Hebre. 13. Lect. i. car. 259.
A. in medio.

Carnalia peccata quidam dicebant nō
esse peccata: vt facilius decipere pos-
sent. ad Ephes. 5. lec. 3. car. 167. L. ante
finem.

Carnem concupiscere aduersus spiritū
et econuerso: quomodo intelligat. ad
Gal. 5. lec. 4. car. 148. A. ante finez.

Carnem sequere est sequi mortem. se-
quere sp̄m est sequi vitam et pacem. ad
Rom. 8. lec. i. car. 27. B. in fine.

Carnem non manducare et vinum non
bibere dī apostolus ad vitā ad scan-
dalum: et ad ambigendā luxuriam. ad
Rom. 14. lec. 3. car. 51. B. in pn.

Caro potest dupliciter considerari. sc̄z
in se et sic non est odienda: vel put est
impeditiuā salutis. ad Ephes. 5. lec. 9.
car. 169. L. in medio.

Las

Lastitatem volens habere necesse ha-
bet laborare: vigilys insisteret: et mace-
rare corpus per ieuniuā. z. Lor. 6. car.
115. D. ante finē.

Lastigationis vñbū cōiter accipit̄ in pue-
ris et in cōcupiscentia. ad Heb. 12. car.
256. A. ante finē.

Lau

Lauterū est corruptio in carne p ignēz
ex qua egredit̄ putredo. i. ad Thib. 4.
lec. i. car. 203. A. ante finem et in fine.

Le

Cecilia cōuertit virum suum ad fidez.
i. Lor. 7. Lec. 2. car. 72. B. ante finez.

Celum tertiuū tripl̄ potest accipi. s. fin
ea que sunt infra aīam: aut fin ea que
sunt in anima: aut fin ea q̄ sunt supra
aīam. Et potest accipi celum aereum:
sydereum: et empyreum. z. Lor. 12. lec.
i. car. 127. A. ante finem.

Ceremonialia in veteri lege erāt quat-
tuor. s. sacrificia: sacra: sacramenta: et
obseruātie. ad Col. 2. Lec. 3. car. 184.
L. in fine.

Li

Libi aliqui in veteri lege erant phibit̄
ti: q̄ figurabant xp̄m. i. ad Thib. 4.
lec. i. car. 203. B. ante finem.

Libus anime dic̄ sacra doctrina: q̄ ci-
bat intell̄m et potat affectuz. ad Heb.
5. lec. 2. car. 234. D. in fine.

Circuncisio post legem gratie nihil pro-
dest. Ante legem aut̄ gre erat ordina-
ta cōtra originale. ad Rom. 2. lec. 4.
car. 17. L. post pnc^m et in medio.

Circūcisio fuit signaculū iusticie per si-
dem in signum federis usq; ad xp̄m.
ad Ro. 4. lec. 2. car. 16. A. in pncipio et
post pncipium.

Tabula

Circumcisio quae fuerit instituta: quia vix debuerit: et quae fuerit mutata. ad Rom. 4. lec. 2. car. 16. B. ante finem et in fine. Circumcisio spiritualis quoniam fuit a Christo in corpore et in anima: et quare per cultellum siebat. ad Roma. 4. lec. 2. car. 16. B. post principium. Circumcisio erat signum iustitiae et non contumelie: sed auxilium gratiae ad recte agendum. Nota satis pulchra. ad Rom. 4. lec. 2. car. 16. B. in me: et non in carnalitate. Circumcisio est duplex. Una carnalis: et illa sit manu: alia spiritualis. ad Ephes. 2. lec. 4. car. 157. D. in medio. Circumcisio fuit minister ad confirmationem patrum. pmissiones patrum. ad Gal. 3. lec. 6. car. 14. A. post principium. Circumcisus fuit thymotheus ab apostolo. Et utrum paulus fecerit ad observationem legum: vel solus ne scandalizaret conuersos est dubium inter Augusti. et Hieronimi. ad Gal. 5. lec. 1. car. 14. 6. L. post principium. Cirographus est scriptura manualis: et proprie fit in cautione noctuum. ad Col. 2. lec. 3. car. 184. B. ante finem.

Civitas est ciuius unitas. Et est duplex: una terrena: alia celestis. ad Galat. 4. lec. 7. car. 145. L. post principium.

Cl

Clamat Esaias prophetam conversione iudeorum. Osee autem gentilium. ad Rom. 9. lec. 5. car. 36. A. in fine.

Cloes est nomen viiis ville corinthiorum iurisdictioni subiecta. vel est nomine viiiis matrone. i. Cor. i. L. e. 2. car. 57. A. post principium.

Co

Cognitio dei est nobis necessaria hic et in patria. ad Ephes. 3. Lec. 5. i6. D. ante finem.

Cognitio quod homo intelligit fit duobus modis. Per vix metale quod est intellectus. et corporaliter quod est sensus. z. Corin. 12. lec. 4. car. 127. A. in medio.

Cognitio nostra in prima non separata cognitio dei: sed (ly sic) portat similitudinem et non exactitatem. i. Cor. 12. car. 93. B. in me.

Cognitio nostra ois ortu habet: aut a superna spiritu: aut naturali lumine. i. Corin. 14. lec. 2. car. 94. B. post principium.

Collectio pecuniarum quam paulus corinthus et galathis imposuit pro necessitatibus fratrum. i. Cor. 16. lec. 1. car. 103. L. post principium et in medio.

Collegiū fidelium in scripturis quicquid vocat domus: quicquid ciuitas. ad Ephes. 2. lec. 6. car. 159. A. in principio.

Colere debemus deum et non ydola ut hermes: varro: poete et sequaces. Ad Roma. p. lec. 7. car. 7. B. in medio et ante finem.

Com

Comedere que ydolis oblata sunt propter scandalum prohibetur apostolus. p. Cor. 10. lec. 5. car. 81. B. ante finem.

Comensationes dicunt superflue et nisi

mis accurate comestiones et potationes ad Rom. 13. lec. 3. car. 48. A. in fine. Communicantes debent esse ieiuni. Et quod si biberint aquam solam: aut aliqd quod sero dentibus ihererat: et hora. i. Cor. ii. Lec. 4. car. 94. D. in principio. Complementum sanctorum est communis societas multorum milium angelorum assiduitas. ad Hebreus. 12. lec. 4. car. 258. A. post principium. Comprehendere id est quod conclude re vel attingere. ad Philippi. 3. lect. 2. car. 177. B. in fine.

Comprehendere homo non potest rationem diuinorum iudiciorum. ad Rom. ii. lec. 5. car. 42. A. in fine.

Comprehendere deum nemo potest: quod

transcedit quicquid in creaturis est comprehensibile. i. ad Thymo. 6. lect. 3. car. 208. A. in fine.

Compunctio est duplex. s. p peccatis. et qua aliquis dolet de bono alterius. ad Rom. ii. Lec. 1. car. 39. L. post principium.

Con

Conceptus miraculosi in veteri testamento conceptum Christi ineffabilem: non tamen ex equo figurabant. ad Hebreus. ii. lec. 3. car. 251. D. post principium.

Concordia consistit in hoc ut homo doleat de malo alterius. et gaudeat de prosperitate eius. ad Roma. 12. lec. 3. car. 45. A. post principium et in medio.

Concordia destruit superbia et presumptio. ad Roma. 12. Lect. 3. car. 45. A. in fine et B. in principio.

Concupiscentia prava se habet communiter ad omnia peccata. ad Rom. 7. lec. 2. car. 24. L. in pno et post principium.

Concupiscentia manet in bapticatis. unde dicit paulus. Accipiat unusquisque uxorem suam. i. Cor. 7. lec. 1. car. 71. A. ante finem.

Confessio est triplice. s. iniurias: misericordie dei beneficia prestantis. et divinae veritatis. ad Rom. 10. lec. 2. car. 37. L. in fine.

Confidere in alium aliquis potest duplicitate. vel quod ad eum pertinet sua defensio: aut quod paratus est quomodo cum eum defendere. ad Ephes. 6. lec. 3. car. 170. L. in fine.

Conscientia bona consistit in duobus s. ut que facit sicut bona: et ut recta intentio fiat. z. Corin. p. lec. 4. car. 106. Apost. principium.

Conscientia erronea obligat ad obseruantiam eorum de quibus est conscientia erronea in his in quibus homo non est perplexus. ad Gal. 5. Lec. 1. car. 146. L. in fine.

Coscia erronea quod oritur ab actu voluntatis: quod voluntas seruit in id quod ei vis apparet sua reputatio sine bonum sine malum. Et quod conscientia erronea liget. Non tam pulcherrima. ad Roma. 14. lect. 2.

car. 50. B. in medio et ante finem. Contendere est cum unusquisque partiale bonus querit. pime Cor. p. lec. 2. car. 57. A. in pno et post principium.

Contentio est ipugnatio veritatis cum confidentia clamorum. ad Rom. 13. lec. 3. car. 48. B. ante finem.

Contemnit potiores deum eo quod non immediate puniit eos: sed sufficiat patienter. ad Rom. 2. lec. 1. car. 9. A. post pno et in me.

Couenire aliqd alicui potest intelligi trupliciter. s. essentialiter: participative: et causality. ad Col. p. lec. 4. car. 181. L. in me.

Cor

Corinthum erat ciuitas metropolis maritima: ubi multi erant mercatores qui auari esse solebant. propterea aples ab eis sumptus non accipiebat. z. Cor. ii. le. 3. car. 124. B. in fine.

Corona est duplex. quodcumque est principalis. quodcumque secundaria. z. Thymo. 4. lect. 2. car. 215. B. in medio.

Corporalia sunt membra Christi: et temporalia spissi. sci. i. Cor. 6. lec. 3. car. 70. B. in fine.

Corpora duo similiter in eodem loco non contigit ex dote: sed ex virtute divina: et miraculo. i. Cor. 15. lec. 6. car. 101. B. post principium.

Corporalem exercitationem ad modicum esse utiliter quod intelligatur. i. ad Thymo. 4. lec. 2. car. 203. D. post principium.

Corporalis macta non magis obedit subiectualiter quam qualitatibus actiuis et passiuis: in namque Avicennam. ad Gal. 3. lec. 1. car. 128. L. in fine.

Corpus nostrum magnificatur per Christum: mysteria eius corporali exequendo. vel corporis nostrum exponendo per ipsum. ad Pbi. 3. lec. 2. car. 173. B. in fine.

Corporis nacte tria habet ad invenientem concreta. s. copactionem membrorum et ad Ephes. 4. lec. 5. car. 164. D. in pnc.

Corporis Christi sumit idigne duplex. s. in alio pane quam in tritico: aut in alio liquore quam in vino: ut non professus non contitus. i. Cor. ii. le. 7. car. 87. B. in medio.

Corpus Christi mysticum est tota ecclesia. et Corpus pbae et corporis nacte. i. Cor. 12. lec. 3. car. 89. D. ante finem.

Corpus est factum per animam et non econuerso ad Ephes. pmo.

Corpus macerare docet apostolus. non occideres: sicut non alienum. i. Cor. 9. le. 5. car. 79. A. ante finem.

Corpus nostrum exhibere debemus in istuc sic exhibuimus iniuriantem. ad Rom. 6. lec. 4. car. 23. B. in pnc.

Corpus naturale hominis non est unius membrum: sed multa. Sic de corpore mystico. pime Cor. 12. lec. 3. car. 90. A. in principio.

Correctio divina et humana sic differunt quia humana est transitoria. et per transitoria et falli potest: diuina autem non. ad Hebreus. 12. Lectio secunda. car. 256. B. in fine.

Cre

Tabula

- Creatio** est motus ex nihilo ad esse. Et est duplex. s. nature et genere. z. cor. 5. Le. 4. car. 114. L. in medio.
- Creatura** dicuntur aliqui hoies iusti: aliquando humana natura: aliqui eleme ta huius mundi. ad Ro. 8. Lec. 4. car. 29. B. in principio: et post principium.
- Credere** homo dicit que pertinet ad incarnationem: trinitatem: mortem: sepulturam: resurrectionem: et apparitionem Christi. i. Cor. 15. lect. 1. car. 97. B. in fine: et L. in principio.
- Credere** nolentes peiores dicunt de monibus ex specie ogis: non autem quo ad effectum. ad Galat. 5. lect. 2. car. 147. A. post principium.
- Credet** in deum si non habuit tempus bonum operadit: quod fides est per actum iusticie quam deus in eo operatur: sufficit sibi ad salutem. ad Ro. 4. Le. 2. car. 15. D. post principium.
- In fide dico sicut id quod credit: et ille cui credit. z. ad Tymo. 1. Lect. 3. car. 10. A. in fine. Cri.
- Christus** est una persona et hypostasis in utraque natura consistens: et non est nisi una hypostasis utriusque. i. Cor. 2. Le. 2. car. 60. B. ante finem.
- Christus** predicauit iudeis principaliter: gentibus autem perfuntorie. ad Gal. 4. Lec. 3. car. 143. B. in fine.
- Cru.**
- Crucis scandalum evanescere per circu sionem quomodo intelligatur. ad Gal. 5. lec. 2. car. 147. B. in fine.
- Crucis christi** quomodo dicunt stulticia apud iudeos qui semper signa videre volebant: et gentiles qui in eloquentia gloriabantur. i. Corin. 1. Lect. 3. car. 58. L. in fine.
- Crucis Christi** habuit latitudinem longitudinem sublimitatem et profunditatem. ad ephe. 3. le. 5. car. 162. B. in medio.
- Cu.**
- Cupiditas sumitur tripliciter. s. pro avaritia. pro iordinato appetitu: et put est quodam iordinatio animi. i. ad Tymo. 6. Lec. 2. car. 207. L. post principium.
- Currere** quod debemus ut primi accipimus. i. cor. 9. le. 5. car. 78. D. in medio: et an finem. Da.
- Danator** pena non finiet se ozi genere in periarchon. i. cor. 15. lect. 3. car. 99. L. in medio.
- Danati magis dolent de prout de divine ente quam de quaquam alia pœna. ad heb. 4. le. 1. car. 232. L. an finem. De.
- Decime sacerdotibus debent proprie leuitis autem ex ministerio: quod eis misstrare debet. ad heb. 7. lec. 2. car. 238. A. post principium et in medio.
- Decimas recipere nullus cogit si dans scandalizetur. ad Deb. 7. le. 2. car. 238. L. in fine.
- Decimas recepit melchisedech non alli gatus legi: sed propria auerte. ad Heb. 7. Lec. 2. car. 238. D. in principio.
- Decimas dedit abraham melchisedech. p se et leuitis qui erant adhuc in luctibus eius tam melchisedech. erat minor eis. ad Heb. 7. lec. 2. car. 239. A. i. p. 2. p. 2. Nō docere proximum suum: sed cognoscere deum inimicum et maximum quod intelligatur. ad Heb. 8. lec. 3. car. 242. A. post principium et sequentibus.
- Demones** quae non coparentur cherubim et seraphim sicut principatibus et potestatibus ad Ephe. 6. lec. 3. car. 171. A. in principio.
- Demones** ne decipiatur in spe angeli sic cognoscuntur. z. Cor. 2. Lec. 3. car. 124. L. in fine.
- Demones** propterea non salvabuntur qui in nomine Iesu genua curuare dicunt contra originem. ad Phi. 2. car. 175. B. in medio.
- Demones** a nobis non sunt diligendi: quia non sunt amici: sed hostes non diligibiles ad Ro. 13. le. 2. car. 47. B. in fine.
- De demonibus qui sunt in aere est duplex opinio. ad Ephe. 2. Lec. 1. car. 156. L. in principio.
- Descedisse Christum per medium ad inferiores partes terre quod intelligatur. ad Ephe. 4. Lec. 3. car. 163. D. in principio.
- Deus deus abraham: de Isaac: deus Jacob: et quare. ad Heb. 11. Lect. 4. car. 152. B. in medio.
- Deus quod cognitus sit a sapientibus genitiis. et quod scriptum erat athenis in quadriga Ignoto deo. ad Ro. 1. lec. 6. car. 6. A. post principium et in medio.
- Deus duobus modis manifestat se homini. s. infundendo lumen: et per sensibiles creaturas. ad Ro. 1. lec. 6. car. 6. A. in fine.
- Deus cognoscitur tribus modis. s. per causalitatem: per excellentiam: et per negationem. ad Ro. 1. lec. 6. car. 6. A. in medio.
- Deus non solum est deus iudeorum: sed et genitus: quod diuines est in omnibus. ad Ro. 10. lect. 2. car. 37. D. post principium.
- Deus deus principaliter eorum qui habent fidem et devotionem. i. Cor. 1. le. 1. car. 56. D. in fine.
- Deus deus totius solationis: et quod solat suos. z. Cor. 1. le. 2. car. 105. A. an finem.
- Deus non esse acceptorem personarum declaratur. ad Ro. 2. lec. 2. car. 10. A. in medio.
- Deus non esse in omnibus rebus duplicitate. s. per participationem vel per amorem. ad Colos. 2. Lect. 2. car. 183. D. ante finem.
- Deus est tribus modis in rebus. s. communis. per gloriam et per singularitatem. ad Colos. 2. Lect. 2. car. 183. D. ante finem et in fine.
- Deus dicitur tripliciter. s. naturaliter opinione et participatiue. z. ad Theb. 2. le. 1. car. 195. A. in principio.
- Deus aliquis apparuit in visione corporali: aliquis in imaginaria: aliquando in intellectuali. ad Heb. 1. le. 1. car. 225. B. in principio.
- Deus est causa omnis subsistetie: quod omnia efficit gubernat: conservat. ad Heb. 1. le. 1. car. 223. D. in fine.
- Deus deus esse in mundo per essentiam presentiam et potentiam. ad Heb. 10. le. 1. car. 246. B. in medio.
- De deo potest haberi noticia multiplex. s. per Christum iudeos et antiquos philosophos. ad Heb. 11. lec. 2. car. 251. A. post principium.
- Dextera pars dicitur potissima in anima libet: et significat bona spuria. ad Heb. 8. le. 1. car. 240. L. in fine.
- Dextera dei non dicitur aliqua pars corporalis: sed similitudinaria. ad Lolo. 3. lect. 1. car. 175. B. in fine. Di.
- Dyacones non debent esse litigiosi: nec vivi nolenti: nec bilingues. i. ad Tymo. 3. lec. 2. car. 202. A. in medio.
- Dyaconissa dicitur. non quia ordine facta fungatur: sed quia certo ministerio deputatur. i. Tymo. 3. Lect. 2. car. 202. B. post principium.
- Dicere aliquid in spiritu sancto est dicere ex instinctu eius. i. Cor. 12. lect. 1. car. 88. L. in fine.
- Dies comparatur future glorie: et quando non ex eam processerit. ad Ro. 13. lec. 3. car. 47. D. ante finem et in fine.
- Dies domini dicitur venire in nocte: et quare dicatur dies domini. ad Theb. 5. le. 1. car. 192. A. in fine.
- Dy multi dicuntur participatiue in celo et in terra in pleno. ad Heb. in pleno. car. 222. D. post principium.
- Dignitas apostolatus est precipua in ecclesia catholica. ad Roma. 1. lec. 1. car. 2. A. in principio.
- Dilectio debet esse ad se. ad proximum et ad deum. ad Roma. 12. lec. 2. car. 44. A. in fine. et B. in principio.
- Dilectio qua homo se diligit debet esse vera pura et honesta. ad Ro. 13. lec. 2. car. 44. A. in fine.
- Dilectio est via ad pacem dei: ad ephe. 2. Dilectionem parentum quare aliquando non sequatur longeuitas vite. i. ad Tymo. 4. Le. 2. car. 203. D. ante finem.
- Dilectio dei est duplex: scilicet concupiscencia et caritatem. ad Phil. 1. le. 2. car. 173. L. in fine.
- Dilectio inimicorum quod regnatur a nobis et quod debeat esse. ad Ro. 13. le. 3. car. 44. D. post p. 2. in medio.
- Diligentes se solent quantum solari de quibus gloriabantur apluris. z. Cor. 7. Lect. 2. car. 117. L. ante finem.
- Diligere se dicebat apostolus plus circumios quam Corinthi ipsius: et quam pseundo prophete ipsos. z. Cor. 12. Lect. 5. car. 129. D. post principium.

Tabula

Diligētes seūicē tria & siveuerūt habe
re.s.mutuū societatis auxiliū:mutuū
amorē: beneficiū ostēdere.ad Hal.
4.le.4.car.144.B.ān finem.
Diligit aliquid aliq̄s ppter aliū:aliquā p/
pter seipm.ad Ephe.i.lec.z.car.153.A
in fine.
Dimittere nō dī fideliſ iſidelē ſi ſine
periculo aie cohabitare poſſit: iſiliuſ
eſt nō preceptum.i.ad Lor.7.Lec.z.
car.7z.A.in fine.z.B.in pncipio.
Dispēſari ſtingit in diuersis:tpibus di
uersis.ad Deb.7.Lect.z.car.245.L.
in pncipio.
Distinctio pſonarū in diuinis:z quare
paulus nō fecit ibi mentionē de spiri
tuſancto.ad Hala.i.Lect.i.car.132.
B.in fine.
Diuiniſōes grāz diuerteſunt:z quō dif
ferat z coordinatio earūdē.i.Lor.i.z.
lec.i.car.88.D.in medio.
Divus dī deus:qr mifereſ omniū ſ dat
largiter omnia.ad ephe.z.car.157.A.
poſt pncipium.
Diuitie ſunt non hñtibus tēratio:habē
tibus aut laqueus.i.ad Tymo.6.lec.
z.car.207.B.ān finem. Do.
Docēs aliū non dī eſſe fur:ne cadulter
nec blaſphemus.ad Ro.Lec.4.car.
ii.B.ante finem.
Doctores dicunt a docēdo:qr pprium
eoz offiū eſt docere.ad ephe.4.Lec.
i.car.164.A.poſt pncipium.
Doctori duo ſunt neceſſaria.s.lectio in
qua acgrī ſcientia z exercitiū i quo
effici pmp̄t.i.ad Tymo.4.Lec.3.
car.204.B.ante finem.
Doctor ſacré ſcripture pōt vti auctoři
tatib̄ q̄rūcūq̄ p̄ elucidāda vītate.i.
ad Tytū.i.Lec.3.car.217.D.in pñ.
Docuit ſcriptis aliquā oraculo vocis:ſ
nō oīa que docuit ſcripta fuerūt.z.ad
theſſa.z.lec.3.car.195.D.in fine.
Doctor nō dī rñdere ad oēs qōnes:ſed
ad v̄tiles.ad Tytū.3.Lec.z.car.221.
A.in pncipio.
Doctrina in veteri teſtamēto ē duplex
Una apta:alia ſubvelamine.ad heb.
i.Lec.i.car.222.B.in pncipio.
Doctrina eſt triplex.s.angeloz phōz
z euangelistaz.ad Hal.i.Lect.z.car.
135.B.in medio.
Doctrina eadez eſt pponēda paruulis
z puectis:ſed alr̄ zaliter.ad heb.5.le.
z.car.235.A.poſt pncipium.
Doctrina eſt duplex.s.terrena qua ho
mo inheret terrenis:alia celeſtis que
docet celeſtia.ad Deb.6.Lect.z.car.
236.B.in fine.
Dominicā in memoria reſurrecionis
ſeruamus:ſicut hebrei requietionis.
ad Deb.ii.le.z.car.250.B.ān finem.
Dñs dupl̄ dī grauare ſeruos ſuos. Ad
Col.3.lec.4.car.187.A.in fine.
Domus nře hitatiōis dī corrūptibilis

q̄tū ad corp̄ nō q̄tū ad aiam.z.Lor.
5.lec.i.car.113.L.poſt pncipium.
Dona gratuita reducit paulus ad tria
ſ.linguaz pphetiā z largitionē rerū
tempaliū.i.Lor.12.le.i.car.91.A.in meo
Dona grāz nō dant p meritis:ſed ſim
volūtatem dei.ad colof.i.Lec.3.car.
180.D.ante finez.
Dona in hoīes nō veniūt mediātibus
ſubſtātis ſeparatis immeſate.ad col.
z.Lec.z.car.184.A.in pncipio.
Adonis gētiles denoīabāt deos.vnde
apl̄ ſicit deus pacis.z.Lor.13.Lec.3.
car.131.D.poſt pncipium.
Donis magis vtilib̄ z fructuofis debe
muſ vti z non curare multa dona in
utilia.i.cor.14.le.6.car.96.A.ān fine.
Donec intrauerit plenitudo quō ſtelli
gaf.ad Ro.ii.le.4.car.41.B.p̄ pñ.
Donec hec dictio pōt intelligi duobus
modis.s.p tpe finito:z p tpe ifinito.i.
Lor.13.Lec.3.car.99.B.in fine.
Dotes corpor̄ relurgētiū ſunt impaſſi
bilitas:claritez.z ſilitas:z ſubtilitas.
i.Lor.15.Lec.6.car.101.A.ante finem
z in fine. Du.
Dubitauit sanctus paulus:vtrū fuſſet
rapta cū corpe ſoluz v̄l'anima z corpe
z.cor.12.lec.i.car.127.L.poſt pncipiū.
Eb.

Ebrietas eſt cā multoz maloz
quā apl̄ ſitare iubet
tanq̄ ſingulare nocumētū.ad Ephe.
5.lec.7.car.168.L.in fine.

Ebrietas eſt pctrū mortale.qñ q̄ ſre
quēter inebrīaſ.i.cor.5.Lec.3.car.68.
B.in fine.

Ecclesia hñ platos.hñ z ſubditos:qui ſe
debet hñt coadiuati ſicuti mēbra in
corpe.i.cor.12.lec.3.car.90.A.in pnci
pio z poſt pncipium.

Ecclesia cōparaē caſtro:que tripl̄ ipu
gnat i.plogo.ad Lolo.io.i.plogo.car.
179.D.in pñ.z poſt pncipiū.

In ecclesia ē triplex diuerſitas.s.bono
rū z maloz:bonoz z melioz:maloz
z peioz.z.ad tymo.z.Lec.3.car.112.
A.ante finem.

In ecclesia p̄mitua poſt vñ dei ex di
uina diſpēſatione vt fides ſiſmaret
ſiebat ſigna maniſta ab apl̄ ſp̄ ſpi
rituſanctum.ad Hal.3.Lec.2.car.139.
A.in pncipio z poſt pncipiū.

Ecclesiastice vnitati duo ſunt neceſſa
ria.s.vt idē oēs ſapiat per fidez. Et q̄
bēant pacem per dilectionē.z.cor.12.
Lec.3.car.131.D.in pncipio.

Ecclesiā pſecut̄ eſt dyabolus:aliquan
do maniſte per tyrānos z potesta
tes. Aliqñ occulte p hereticos.z.cor.
ii.Lec.i.car.123.L.in ſedio.

In q̄l̄ edificio q̄tuor regrum ſ.funda
tio:poſtructio:augmētatio:z pſumatio
ad ephe.z.le.6.ca.159.B.ān finem. Ef.

Efficacia euāgely conſiſtit in duobus.
Quia perficit z abbreniat. Et quō di
caſ abbreniare veteris legis cerimo
niaſ.ad Rom.9.Lec.5.car.36.B.
ante finem.

Omnia quecuq̄ ſunt in effectu:latēt in
virtute in ſuis cauſis.ad ephe.3.Lec.
3.car.160.L.ante finem.

El.

Elatio eſt ſp̄ ſupbie:z ſunt quattuoſ.
z.ad tymo.3.le.i.car.212.A.in pñ.

Electio respicit tria.s.ordinē electorū.
finē electionis:z modū psequēdi finē
z.ad Theſ.2.Lectio.3.car.195.D.in
medio.

Electio z pbatio conſiſtit in duobus.
Et quare de quodā idurat:z q̄rūdā
miferetur.ad Ro.9.lec.9.car.35.L.
poſt pncipium z in medio.

Elegit xp̄ ſapiētes:neq̄ potenteſ:
ſed ſtulta z ignobilia. Et de vocatiōe
ad fidem.i.Lorin.i.Lec.4.car.59.A.
ante finem.

Elemēta dicunt pncipia grāmaticalia
Sic pncipia fidei:elemēta decalogi:
ad Deb.5.Lec.2.car.234.D.ān fine.

Elemēta quō dicunt egena z infirma.
Hal.4.car.149.A.in medio.

Eleemosyna facta ab infidelibus dicit
immūda:z ſimiliter alia bona opera:
quia caret debito fine. Ad Tytum.i.
lec.4.car.218.A.ān fine z in fine.

Eleemosyna dī dari cum hylaritate:vt
retributio fiat in dilectione.z.Lor.9.
Lec.i.car.121.A.in medio.

Eleemosyna valet ex duobus.s.ex intē
tione bona:z ex q̄titate dati.z.cor.8.
lec.i.car.119.B.poſt pncipium.

Ad elemosynā quattuoſ requiruntur.
ſim possibilatē:vt ſ.det pluribus. vt
ſubueniat neceſſitati z.c.i.Lor.13.lect.
z.car.91.L.in medio z aī finē.

Elemosynā ſabbatinis diebus paulus
corinthy z galathis iniūxit hiſ: qui ī
neceſſitate erāt cōſtituti. i.Lorin.16.
car.103.D.ān finem z in fine.

Elemosynam libenter dare debemus
exemplo christi:qui omnia ſua dedit
ppter nos.z.Lorin.8.lec.z.car.119.L.
ante finem.

Elemosynam dans indigenti non ege
bit:ſed lucrum inde habebit.z.cor.9.
lec.z.car.121.B.in pncipio.

Em.

Emphatica locutio eſt quando totum
quod eſt in effectu dependet a cauſa.
ad ephe.z.Lec.5.car.158.A.in fine.

Emulatio put dicit zelum:eft quidam
motus cauſa boni vel mali.z.Lor.11.
lec.i.car.123.B.in medio.

Ep.

Episcopalis dignitas excedit oēs alias
dignitates.ad heb.5.Lec.i.car.222.
D.in fine.

Episcopi nō cōſecrat papam:neſ ſuffra

Tabula

- Sanei archiepm. Sed (huc hominē)
 vt sit papa vel archiepus. ad Heb. 7.
 lec.z.car.238. D.in fine.
Epo nō sufficit q̄ in sacra scriptura stu-
 deat; sed oꝝ q̄ ēt istruat. ad Tymo. i.
 lec.3.car.217. B.ante finem.
Epos canonici eligit; sed seniores cōsti-
 tuūt. Et multa de epis. ad Tymo. i. Le.
 z.car.216. D.an finem.
Epoz noīa t psbyteroꝝ sunt pmiscua:
 i.ad tymo. 4.le.i.car.201. A.an finez.
 In p̄secratione epoꝝ: t si ples pueniat
 vñ tñ est p̄ncipalis. Et alij dñr coassi-
 stentes. i.ad Tymo. 4.le. 4.car.204.
 L.post p̄ncipium.
 In p̄mitiuā ecclesia nullus assumebat
 in ep̄m: nisi esset electus a deo. i.ad ty-
 mo. 4.le.3.car.204. L.in p̄ncipio.
Eps dz esse irrep̄hēsibilis: t de pfec̄tōe
 Et quō debēt esse solliciti circa gregē
 i.tymo.3.lec.i.car.201. B.i me° r seqn.
Eps dz h̄re honestā familiā: t filios q̄s
 habuit aī platurā corrigere. i.ad Tymo.
 3.lec.i.car.201. D.post p̄ncipium.
Eps dz esse benignus t pius: seipm p̄s-
 derās. ad Heb.5.lect.i.car.254. A.in
 p̄ncipio: t post p̄ncipiuz.
Eps p̄t dimittere ecclesiā sibi cōmis-
 faz qñ oēs sui subditi sunt mali t icor-
 rigibiles. i.Loz.16.le.z.car.104. A.i fi.
Epla ad phi. Et scripta p̄mo anno i car-
 nationis apostoli. ad phi. i.lec.z.car.
 zzz. L.in fine.
Eplam ad Heb. scripsit paulus t nō ali-
 us fm Dionysii t Hieronymū in p-
 logo. ad Heb. i.plogo.car. zzz. D.i fi.
Eplaz ouiz cōmemoratio t earūdem
 subordinatio atq̄ institutio. ad Ro.
 in plogo. lec. i.car. i. L.post p̄ncipiū.
Eplaz quā scripsit paulus romāis: par-
 tum ascripsit thenis: t parti i coītho.
 in plogo. ad Ro. lec. i.car. i. L.in fine.
sq.
Eqlitas est duplex. s. absolute q̄titatis
 t p̄portionis. z.ad Thef. i. Le. z.car.
 194. A.post p̄n". Er.
Errare aliquos p̄mittit de": t q̄re. z.ad
 Tymo. z.le.3.car.212. A.post p̄ncipiū.
Error manicheoꝝ qui dicebāt visibilia
 a malo dō creata: visibilia vo a bono
 ad Lolo. i.lec.4.car.181. B.in fine.
Error manicheoꝝ p̄ paulū p̄ntaf. qui
 negabāt deū veteris testamēto fuisse
 patrē xp̄i. ad ro. i.le.z.car. z. D.p̄ p̄n".
Error manicheoꝝ asserentū xp̄m ha-
 buisse corp̄fantasticū. Valētini q̄ di-
 cebat de celo xp̄m detulisse corp̄suū
 Nestory q̄ aliu posuit esse filiu dei: t
 filiu bois. Arry q̄ posuit xp̄m esse mi-
 norē p̄re. ad Ro. 9.le. i.car.33. A. me.
Error manicheoꝝ q̄ diversitatē eoꝝ q̄
 boib̄ accidūt ascribut hore nativita-
 tis. ad ro. 9.lect. z.car.233. a.n fine.
Error arry q̄ dicebat p̄rez. p̄p̄ esse ini-
 sibile. filiu aut̄ visibilem. ad Lolo. i.
- lect. 4.car.181. in p̄ncipio.
Error arry q̄ dicebat xp̄m eē purā crea-
 turā. ad Lolo. i.le.4.car.181. B.post
 p̄ncipium.
Error arry q̄ dixit xp̄m nō fuisse dei fi-
 lium per nām. ad Hal. 4. Lec. 4. car.
 143. D.in medio.
Error origenis q̄ dicebat aias oēs esse
 cū angelis creatas. ad Ro. 9. le. z.car.
 33. L.in fine.
Error origenis q̄ dicebat a p̄ncipio deū
 fecisse oēs creaturas sp̄iales: t oēs eq̄
 les. Postea vo meruisse vel demeruis-
 se. ad Ro. 9. lec. 3. car. 34. A. a.n finez.
Error nestory q̄ dicebat v̄bū solū habi-
 tasse in xp̄o. t nō vnituz. Ad Lolo. z.
 Lec. z.car.183. D.in fine.
Error nestory q̄ dicebat beatā v̄ginem
 nō fuisse matrē dei: sed filiū bois. Ad
 Hal. 4. lect. z.car.143. A.in fine.
Error ebeonis q̄ dicebat xp̄m ex semie
 ioseph natum. ad Hal. lec. z.car.143.
 A. ante finem.
Error valētini q̄ dixit xp̄p̄ nō sumpsisse
 corp̄de v̄gine: sed atulisse illud d̄ ce-
 lo. ibidē. lec. z.car.143. A.a.n finez.
Error platonicoꝝ q̄ dicebat in rebus
 diuersas esse p̄fectiōes: t quōlibet at-
 tribuebat vni p̄mo p̄ncipio. ad Lolo.
 i.lec.4.car.181. L.in p̄ncipio.
Error quorūdā dicetū deū non h̄re cu-
 rā rez humanaꝝ: aut sufficere fidē so-
 laz t. i.Loz.6.le.z.car.69. L.i a.n fine.
Error oris ex duob̄. s. ex supbia t itelle-
 ctu pprio. i.ad Tymo. 6. Lectio. i.car.
 206. D.an finem. Et.
 In esca nō est regnū dei: sed in iusticia:
 t pace t sp̄uali gaudio. ad Ro. 14. lec.
 z.car.50. D.in p̄ncipio. Et.
Eternitas est mēsura rei imobilis. Tē-
 pis aut̄ rei mobilis. ad Heb. i. Lec. 3.
 car.224. D.in p̄ncipio. Eu.
Eua seducta fuit p̄ serpētē nō violēter:
 s̄ astute. z.Loz.ii.le.i.car.123. L.p̄ p̄n.
Euāgelice v̄tatis cognitione necessaria ē
 omni boi: quia sine ea salus nō est. ad
 Ro. i.le.6.car.5.D.in medio.
Euāgelista d̄ q̄ scripsit euāgeliū: vel q̄
 docet seu ānuiciat illud. z.ad Tymo.
 4. lec. i.car.215. A.in p̄ncipio.
Euāgelistae dicti sunt ab euāgeliō: quia
 scripserūt t docuerūt euāgelium. ad
 Ephe. 4. le. 4. car. 164. A. post p̄n".
Euāgeliū illuminat: clarificat: t fūnum
 xp̄i declarat. z.Loz. 4. Lect. z.car.110.
 B. ante finem.
Euāgeliū d̄ q̄ ḡcqd de xp̄o d̄f: siue sit in
 nouo: seu in veteri testamēto. ad Hal.
 i.lec.z.car.133. L.in p̄ncipio.
Euāgeliū cōmēdat q̄drupl̄. Antiqua-
 te: firmitate: dignitate: t modo tradē-
 di certitudinez. ad Ro. i.col.z.h.i. Et
 iteꝝ. i.cor.15.le.z.ca.z. A.an fine t i fi.
Euāgeliū adhuc viuetib̄ apl̄is d̄r di-
 vulgatū p̄ totū mūdū saltim fama: in
 prologo. ad Lolo. i. Lect. z.car.180.
 B. ante finem.
 Nō excusant̄ in siluis cōmorātes a pec-
 cato euāgeliū nō audiētes. ad Ro. io.
 Lec.3.car.38. L.in medio.
Euāgeliādi auctoritatē dicit se apl̄is
 nō h̄re ab hoie. ad Hal. i. Lect.3.car.
 133. D. ante finem.
Eucharistia dz sumi sine oscia peccati
 mortalīs. i.Loz.5.lec.z.car.67. D.i fi.
Eucharistia vnit nos cū xp̄o. Similr t
 sanguis xp̄i. i.Loz.io. Le.4.car.80. L.
 ante finem.
Eucharistia iſtituta est sub dupli spē:
 q̄r panis p̄fortat: t vinum letificat. i.
 Lox.ii. Lec.5.car.85. L. ante finem.
 Utruꝝ eucharistia nutrire possit. t san-
 guis iebriare pulcherrima declaratio.
 i.Loz.ii. Lec.4.car.85. A.in medio t
 sequentibus.
Eucharistie sac̄s xp̄s iſtituit in aliena
 spē: ne boies abhorrerent: ne ifideles
 deriderēt: t vt fides inanis nō esset. i.
 Lox.ii.le.5.car.85. L.post p̄ncipium.
Eucharistie sac̄myocat cena: t qñ fue-
 rit institutum. i.Loz.ii. Lec.5.car.85.
 B.in medio t sequētibus.
Nota differētiā iter sac̄a alia: t sac̄m
 eucharistie: t quō iſtayerba. Accipite
 t māducate: nō sūt d̄ forma ſecratio-
 nis. i.Loz.ii.lec.5.car.85. D.post p̄n".
 Doc est corpus meum: quō diuersi di-
 uersimode expousterūt. Nota pl̄cher-
 rima. i.Loz.ii. Lec.5.car.85. D.in me-
 dio t sequentibus.
Transubstantiatio panis t vini in cor-
 pus christi t sanguinem differt ab oī-
 bus conuersionibus que sunt in natu-
 ra. i.Loz.ii.lec.5.car.85. D.in fine.
Fractio huius sacramenti quomodo
 fiat: t quid frangat: t quid significet.
 i.Loz.ii.lec.5.car.86. A.post p̄ncipiuz.
Corpus xp̄i: t si ſcretur ante sanguine-
 nem: tamē sine sanguine nō est. i.cor.
 ii.lec.6.car.86. L.in p̄ncipio.
Corpus christi ſumitur duobus mōis,
 scilz. ſp̄ualiter t sacramētalr. i.Loz.ii.
 le.6.car.87. D.in p̄ncipio.
Probare ſe homo dz ante q̄ ad ſacraꝝ
 cōmunionem accedat. i.Loz.ii.lect.6.
 car.87. L.in fine.
Forma ſecratio calicis: t expoſi-
 tio notabilis omniū verboꝝ. i.Loz.ii.
 lec.5.car.86. A. ante finē t ſeq̄tibus.
Ponit aqua ante consecratioꝝ ca-
 licis. ſi autem post consecratioꝝ ſa-
 cerdos aduertat non ponat. i.Loz.ii.
 lec.6.car.87. A.in medio t a.n finem.
Euchodia t ſinthicen fuerūt due mu-
 lieres que miſtrabant sanctis in ciui-
 tate philippensi. ad Phil. 4. lec. i.car.
 178. B. ante finem.
Excitare deū peccatores ad peccandū
 t bonos ad bonū operādū quomodo
 itelligat. ad Rom. 9. Lec.3.car.35. A.

Tabula

in principio: et post principiis et in medio
Excomunicati ab apostolo mox vexabantur a dyabolo. i.ad Thimo. pmo. Le. 4. car. 199. B. in medio et ante finem.

Excomunicatio quam tulit apostolus contra angelos et apostolos quomodo intelligatur. ad Gal. i. Lec. 2. car. 133. B. in fine.
Excusatione nullaz habuerunt iudei quod non crediderunt euangelio. Ad Roma. io. Lec. 3. car. 38. L. ante finem.

Excusat se apostolus ad Heb. et nunciis quez misit et salutatibus comedauit. ad beb. 13. Lec. 3. car. 261. B. post principiis.
Exemplar primordiale oium regum et pensionis est filius dei. i. Lor. ii. Le. i. car. 82. B. post principiis.

Ex ipso: per ipsum: et in ipsis: et quid per eum: et per: et per intelligat. ad Rom. ii. le. 5. car. 42. B. in medio et sequentibus.
Exire: separari: et mundus non tangere tripliciter exponitur. z. Lor. 6. Le. 3. car. 117. A. in medio et ante finem.

Expectare oportet hominem iustum humanam nam et sensibilem creaturam in nouatione elemetorum. ad Ro. 8. le. 4. car. 29. B. in principio et sequentibus.
Extasis est qui diuinus amor non sinit amatores esse suipius: sed regum amatorum. z. Lor. 12. Lecti. i. car. 127. A. post principium.

Ex seipsum efficit bonum per appetitum virtute et cognitum. z. Lor. 12. lec. i. car. 127. A. post principium et in medio. Ha-

Fabula est quedam compositione ex miris ad inducendum homines ad diligendum yentes. i. ad Timo. 4. lec. 2. car. 203. L. in medio.

Factum hoc participium quod intelligatur contra fotonum fabelli et arrium. ad ro. i. le. 2. car. 2. B. in fine: et L. in pmo et post pmo
Factum de Christo ab apostolo ex muliere et non natu: quod ex voluntate patris. ad Ro. i. lec. 2. car. 2. L. in principio.

Factus de Christo ex semine dauid secundum carnem. ad Gal. 4. lec. 2. car. 143. A. in fine.
Falsi testes sunt non solum qui aliqua yana vel falsa contra aliquem bolez singunt sed etiam qui falsa cum deo testantur. i. Lor. 15. le. 2. car. 98. L. in principio.

Fascinatio de ludificatio sensus per partem magicam. ad Gal. 3. Lec. i. car. 138. L. post principium.

Fatuus ex vi non est malum: sed ex parte significationis est prohibitum. i. ad Timo. 4. le. i. car. 203. B. in fine.

Ge.

Gemine non mutantur in sexu virile in resurrectione ultima: sed utrumque permanebunt. ad Ephe. 4. lect. 4. car. 164. B. post principium.

Hermetum hunc in se duo. s. saporē et corrupzione. i. Lor. 5. Lec. i. car. 67. L. in medio.

Si.

Fides romanorum comedat ex certis signis: quod prompti erant ad subaudiendum.

ad Ro. i. lec. 5. car. 4. L. in principio.
Fides importat quādā certitudinē ad id quod non videtur. ad Ro. i. Le. 6. car. 5. D. in principio.

Propter incredulitatem unius vel pluriū progauiū iudeorum non auferebat sic: nec fides nostra. ad Ro. 3. Lec. i. car. 12. ante finem.

Ex fide remanet firma promissio propter virtutem diuinę iustificatis. ad Ro. 4. lec. 3. car. 16. D. ante finem.

Fides sicut reputabat abrahe ad iusticiam ita et nobis si firmā habuerim⁹. ad Ro. 4. lec. 3. car. 17. L. post pmo.

Fides si recipiat peccatum quod creditur non est vel: si autem per habitum sic quicquid est virtus quicquid non. ad Ro. i. lec. 6. car. 5. D. i. pmo.

Fides importat assensum quendam cum certitudine ad id quod non videtur. ad ro. i. le. 6. car. 5. D. i. pmo.

Fides recipiet aliquid put est virtus: aliquid put de scientia et differunt ut particolare et universalē. ad Roma. i. 4. lec. 3. car. 51. L. in medio.

Fides grano sinapis separabit: et quod scit cum maximi in fide fuerint: nullum tamen legimus motes trastulisse. i. Lor. 12. lec. i. car. 91. L. in medio.

Fides non est ex nobis quamvis credere sit in nostro arbitrio. ad Ephe. 2. lec. 3. car. 157. L. in principio.

Fides non debet nobis ex merito operum procedentium. ad Ephe. 2. Lect. 3. car. 157. L. post principium.

Fides primo annuntiata est in iudea. sicut fidelium persecutio ibi primū est orta. i. ad Thes. 2. lec. 3. car. 189. L. in fine.

Fides est speradax suba rerum argumentum non apparatum notabilis expositio ad Heb. ii. Lec. i. car. 249. B. in fine. et L. in principio et sequentibus.

Fides accipiet duplum. Uno modo proprie alio modo cōtēre: prima est non visorum: alia excludit omnē certā exclusionem. ad Heb. ii. lec. i. car. 250. A. in medio.

Fides distinguunt ab opione dubitacione et inspicione. ad Heb. ii. lec. i. car. 250. A. post principium.

Per fidem salvatur homo sine meritis procedenter. ad Ephe. 2. le. 3. car. 157. L. pmo.

Fidei huius in yli potest errare in particulari. ad Tym. i. le. 4. car. 218. B. post pmo.

Post pmo prii parentis nemo potuit saluari a reatu culpe originali nisi per fidem. ad Heb. ii. Le. 2. car. 251. A. in pmo.

Fidei annuntiata pertenens in eodem genere peccati plus peccat quam ignorans. Ad Heb. io. Lec. 3. car. 248. B. post pmo.

Fidei enoch: et si translatum sit a diversitate huius yite: tamen aliquis morietur cum helya. ad Heb. ii. Le. 2. car. 250. D. in principio.

Fidei moyses magnus factus est: quod filius pharaonis se negavit. ad Heb. ii. Lec. 5. car. 253. A. post principium.

Fidei actus est credere: et est actus fidei determinatio ad ynu ex impio yolu-

tatis. ad Heb. ii. Lecti. i. car. 249. L. post principium.

Fidelium et infidelium peccata distinguuntur quod fidelis grauius peccat quam infidelis. i. ad Tym. 5. Lec. i. car. 205. A. in medio et ante finem.

Fidei certitudo dicitur esse in corde et in effectu. ad Ro. io. lec. i. car. 37. A. in fine.

Fidei honestum intellectus non determinat ad assentium veritati ex necessitate. ad Ro. io. Lec. 2. car. 37. L. aū fine.

Ad fidem duo regunt. s. cordis inclinatio et credibilis determinatio. ad Ro. io. Lec. 2. car. 38. B. post principium.

Ad fidem p̄tinētia in p̄mitua ecclesia non erat oia determinata. ad Ro. 14. Le. 3. car. 51. A. ante finem.

Difficile est ad fidem conuertere ignorantes. s. propter doctrinā hereticā vel non plenam cognitionem. ad Ro. 15. Le. 2. car. 53. B. in medio.

Fidei fundatū quod sit et per auxilium lignum et stipula quod intelligatur. i. cor. 3. Lecti. 2. car. 63. A. post principium et sequentibus.

Fideles non debet eligere indices infideles. i. Lor. 6. le. i. car. 68. D. in principio.

Per fidem firmam et sine charitate miracula sunt. i. Lor. 12. le. 2. car. 91. L. in me.

Fides non habentatis irritus oportetie dei per quem miracula sunt. i. Lor. 12. le. 2. car. 91. L. in principio.

Figura et res figurata quod diuersimode intelliguntur de Christo. ad Heb. i. Le. 3. car. 224. D. post pmo et in medio.

Figura quod recipitur bono: multo melior est figurato. in malis eccl̄uero. i. Lor. 10. car. 79. D. in medio.

Siliat̄ez christi quomodo heretici expugnauerunt: videlicet fotonus fabelli et arrius. ad Ro. i. Lecti. 2. car. 2. B. in medio et ante finem.

Silios non debere thesaurizare parentibus: sed eccl̄uero quod intelligatur. z. Lor. 12. Le. 5. car. 129. L. aū fine.

Silius dei adoptiū fuerunt non solum iudei: sed et gentiles conuersti. ad Gal. 4. Lec. 3. car. 143. B. ante finem et in fine.

Siliolos vocauit apostolus Salathas: quia puer in parturitione vocatur siliolus. ad Gal. 4. Lecti. 5. car. 144. D. in medio.

Silius eē silius prius si genitium designet: hitudinem cause efficiētis ē falsa: si autem formam. id est silius essentiā est vā. ad Colos. 1. lec. 3. car. 181. A. in principio.

Silius dei deus assumptus nām humanus: non autem hominem. ad Phili. 2. Le. 2. car. 174. D. in principio et post pmo.

Silius deus ymagō patris: et non eccl̄uero. similis et verbum. ad Colos. 1. Lec. 4. car. 181. A. aū fine.

Silius meus cum dicitur es tu hodie genuit et exponitur ad Heb. ii. Lec. 3. car. 224. L. in fine.

Tabula

6

Gflagella qb^d de flagellauit filios isra
el ppter adoratione^r vituli.i.Lor.10.
lec.z.car.79.in medio et an fine.

Electere genua an^r tribunal xpⁱ est ro
ne qu^e reddere et deybo ocioso.ad

Ro.14.lect.i.car.50.A.in principio.

So.

Fornicatio d^r a fornice arcu triuphalis
iuxta quē erat luponaria.ad Ephe.5.
lect.z.car.167.A.in fine.

Fornicationē fugere docet apls Lor.
thios multis rōnib^r.i.Lor.6.le.3.car.
70.B.per totuz. **Fr.**

Fruit^r est duplex.s.acq^rs per laborez
et pdactus naturaliter.ad Hal.5.lect.
6.car.48.D.in fine.

Fruiturū se dixit apls romanis i adue
tu ei^r.ad Ro.15.le.3.cā.53.D.post pn.

Fru^r d^r cognitis:qr voluntas ibi dele
ctatur: et quid sit frui.ad Phil.1.le.z.
car.222.L.in principio.

Fruitio in duobus consistit.s.in yisloē
intellectus: et delectatione affectus.
ad Heb.iz.le.4.car.258.A.in principio.

Su.

Fundamētū ecclesie sunt apli inq^rtuz
xp^m anūcauerūt.pncipale vo funda
mentum est tñ xp^s Iesus.ad Ephe.
z.lec.6.car.159.B.post pn^m et in medio.
Gurari et rape iter se differūt:qr pm^r
latenter:z^r hostiliter.z.Lor.iz.lect.i.
car.127.A.in principio. **Ha.**

Galathe seducti a pseudo aplis
dicebat aplm nō hēre
tantā auētate; sicut petr^r et ceteros
aplōs. Ad Hal.1.le.i.car.122.B.an fi.
Galathe vñ plumpserint origines et q^r
stulti fuerint et instabiles.ad Hal.1.le.
i.car.122.L.in medio.

Galathē dimiserūt sp̄nsanctū et adhe
serūt legalib^r.ad Hal.3.lect.z.car.139.
A.in medio.

Galathia trāslatio d^r.vñ apls dicebat
alludēdo ad vocabulū.miroz qr tam
cito transferimini. Ad Hal.1.le.z.car.
122.A.post pncipiuz.

Gaudiū qñq^r puenit ex bona causa:qr
qr ex mala.ad phii.1.lect.z.car.147.A.
an finez. **He.**

Genealogia xpⁱ vñlnis gloriose et aliq^r
aplōz.ad Hal.1.le.5.car.124.D.in pn.

Genealogia xpⁱ nō ponit duplīcī rōne
qr gñatio eius est ineffabilis: et qr nō p
tinet ad genus leuiticū.ad Heb.7.le.
i.car.228.B.post pncipium.

Hētiles et si non fierūt xpo iuncti fm
carnē fuerunt tñ sibi iuncti fm sp̄n
ad Hal.4.lect.3.car.143.B.in fine.

Hl.

Gloria est clara cum laude noticia.ad
Heb.1.lect.7.car.6.D.in medio.

Gloria dei mutat cū cult^rlatrie nō deo
sed creature exhibet.ad Ro.1.lect.7.
car.77.D.in fine.

Glia mundanoz amittit septēpliciter

fm singula peccata mortalia.i.Lor.
9.lec.3.car.77.in fine.

Gloria dei est duplex.s.inq^rtū in se glo
riosus est: et inq^rtū glia ab eo deriuat
ad alios.i.Lor.ii.le.z.car.83.B.an fi.
Gloriarī se dicebat apls nō in dñitūs
nō honoribus:sed i cruce dñi.ad Hal.
lec.4.car.151.B.ante fine.

Gloriarī apls gētiles phibuit de eo q^r
fuiscent vocati:sed humiliari.ad Ro.
ii.lect.3.car.40.D.in medio.

Gloriarī pōt homo de gloria dei:nō au
tem tanq^r pro merito habito.z.Lor.
iz.lect.z.car.128.A.post pncipiuz.

Gloriarī nemo d^r q^r sil minister xpⁱ.s
poti^r hūiliari.i.Lor.z.le.1.cā.79.L.i fi.

Gloriarī in dñs xtingit tripl^r.s.amādo
cognoscēdo. et bona non a se:sed a deo
hūido.z.Lor.io.le.3.cā.122.A.post pn.

Gloriaba^r apls de fructu quē dicit nō
se fecisse:sed xp̄pm.ad Ro.15.le.z.car.
53.A.ante fine.

Gloriabant se aliqui esse cōuersos per
Petrum:aly per appollo:aly p Pau
luz.i.Lor.i.lect.z.car.57.A.in medio.

Br.

Gē origo est dei dilectio: vocatio: et ite
rior inspiratio.ad Ro.1.lect.4.car.4.
A.post principium.

Gra est pmuz iter dei dona:qr per eam
iustificatur ipius.ad Ro.1.lect.4.car.
4.A.in medio.

Gra dei p Jbz xp̄pm nos liberat a corpe
mortis.ad Ro.8.lect.i.car.26.L.i fin.

Gine grā dei hō non pōt diu stare sine
petō: neq^r a pctō sine eo libari.i.Lor.
iz.lect.i.car.88.L.i pn^m et post pncipiū.

Gra facit hominē abstinere a pctō: et fa
cit opare bonum.i.Lor.iz.lect.i.car.
88.L.post pncipium.

Gra puenies liberat nos a pctō:gratia
subsequēs administrat vtures.z.Lor.6.
lec.i.car.115.B.ante finez.

Gra ppter duo dāt.s.ad vitādū malū:
et operādū bonū.z.Lor.6.lect.i.car.
115.L.in principio.

Gra et pax sunt pncipia omniū bonorū
ad Hal.1.lect.i.car.122.L.ante fine.

Gra est duplex:gratis data: et ē illa que
dāt sine meritis: et que.gratos facēdo.
ad Ephe.1.le.z.car.153.A.in fine.

Gra que est in hoie nō est ex hoie:neq^r
ab hoie:z a dono dei.ad Ephe.2.lect.
3.car.157.B.in principio.

Gra nō est data oibus yniformiter:sed
fm formaz donationis xpⁱ.ad Ephe.
4.lect.3.car.162.B.post pncipiuz.

Dīcia est iter grā gratis datā: et grā
gratū facientē:qr pma facit inhabita
re sp̄nsanctuz.scōa manifestat.i.Lor.
iz.2.lect.3.car.89.A.ante fine.

Gram dei nō inuanum accipere docet
aplōs.z.Lor.6.lect.i.car.115.B.post pnc.

Gram nobis facere deuz fit duob^rmo
dis.yel exaudiendo.yel adiuuando.

Z.Lor.i.Lec.i.car.115.B.in medio.
Gram suā dixit dñs sufficere paulo:ne
q^r eum cum rogaret exaudiuit.z.cor.
iz.2.lect.3.car.128.L.in medio.

Ad grā duo regrunt.s.facultas ex
quēdi et actualitas operādi.ad Ephe.
3.2.lect.3.car.160.B.in medio.

Graz actio necessaria est oibus qui ad
ylteriora beneficia tendūt.ad Ro.1.
Lec.5.car.4.B.in medio.

Graz actio reddēda ē bo mediatori et
hoi victori.ad ro.1.le.5.cā.4.B.an fi.
Graz diuersitas cōsurgit ex diuersi
tate donoz.ad Roma.iz.2.lect.3.car.
43.D.in medio.

Graz diuissōes sūt pphetia opatio mi
raculoz zc.i.Lor.iz.2.lect.3.car.8.B.in
pn^m et seqntib^r. **Da.**

Habere sp̄nscm pōt intelligi du
pliciter.s.receptiue vel
dispositiue.ad Ephe.5.2.lect.3.car.168.
D.in principio.

Habit rect^r facit recte iudicare de his
que p̄tinēt ad illū habitum.ad Phil.
1.2.lect.3.car.172.D.in principio.

Habit ē qdruplex. Prīm^r mutat hñtē
et ipse nō mutat.ad Phil.2.lect.3.car.
174.D.in medio.

Hit cognoscif pactuz: et act^rp obm.ad
Heb.2.2.lect.3.car.249.L.in principio.

Hitu iuēt est xp̄s vt homo.ad Phi.2.
2.lect.3.car.174.D.post pn^m et seqntib^r.

De.

Hereditas debet nō solū filio nāli:sed
ēt adoptiūo. Et qd sit hereditas. et q^r
re differt gloria.ad Roma.8.2.lect.3.
car.28.D.in medio.

Hereditas nra s̄sist in fructōe dei.ad
Ephe.5.2.lect.3.car.167.L.post pncipiū.

Heres xp̄s non fuit inq^rtū fuit fili^r dei
ab eterno.s̄z solū inq^rtū hō ex tpe.ad
Heb.1.2.lect.3.car.222.B.i fine.

Hebze dñr fm qsdā ab abraā:qr an eū
hoc nomē nō iuēt: sed tñ meli^r fz ali
os ab heb.2.cor.2.2.lect.3.car.125.L.i pn^m.

Hereses eēneicias in ecclesia quō itelli
gaf.i.Lor.ii.2.lect.3.car.84.L.post pn.

Henesis icepit tpe apli apud iudeos y
fui dei i ecclēsia misstrare nō īberēt.
ad Tymo.2.2.lect.3.car.219.B.post pn.

Heretic^r est qui errat circa fidē cū pti
naciōnō aut ois errās est hereticus.
ad Tymo.2.2.lect.3.car.221.A.an fine.

Heretic^r d^r q̄ pñatā doctrinā sequit ex
elatiōe.i.Lor.ii.2.lect.3.car.84.B.i fi.

Heretic^r seu seductor q errat ex ignorā
tia non est excōicat^r.ad Hal.1.2.lect.3.
car.122.L.post pncipiū et in medio.

Hereticī in pn^m dicūt quedā vera et vti
lia: in fine aut effundūt mortifera.z.
ad Tymo.2.2.lect.3.car.222.D.i.medio.

Hereticī p̄ yanas doctrinas nō pñt to
tal^r fidez subuertere.z.ad Tymo.2.
2.lect.3.car.222.D.in fine. **No.**

Hō est assūpt^r a vbo.i.humana natura

Capitula.

est assumpta a vbo.ad Ro.i.Lectioē 3.car.3.L.in pncipio.
Homo iste semp fuit.est vera:qr homo supponit eternū suppositū.ad Rom. pmo.lec.3.car.3.L.in pncipio & post pn.
Homo tenet me^m locuz iter deū & bruta aialia & cū vtroqz cōdicat. ad Rom. p.lec.7.car.7.B.post pncipium.
Homo dī carnalis:qr eius ratio carnalis est:aut qr ratio a carne impugnat. ad Rom.7.lec.3.car.25.B.in medio.
Homo nō pōt comprehendere rōnem diuinoz iudiciorū. ad Ro.ii.Lec.5. car.4.z.B.in fine.
Homo p̄mūs fuit pductus sine viro & semia.Eua vero de costa ade:abel ex adaz & eua:xps soluz ex maria.i.Lor. ii.Lect.3.car.84.B.in pncipio.
Homo dī aligd deo:aligd sibi:et aligd pxio. ad Hal.3.lec.3.car.140.L.in pnc.
Unⁿ hō misereſ alterius triplici rōne. ad Ep̄.z.lec.z.car.157.B.in pncipio.
Homo malus ppter maliciā dī demon nō natura sed imitatione.i.ad Thū. 4.lect.i.car.203.B.in medio.
Homo si nō peccasset xps fm mentez beati thome incarna^t nō fuisset.i.ad Thimo.p.Lect.4.car.198.D.ante finem & in fine.
Homo ex sui creatione dī seruus dei & nā humana est forma serui. ad Phil. z.Lec.z.car.174.D.in pncipio.
Doies seiniucē diligentes tria cōsueunt obfquare.ad Hal.4.Lect.4.car. i44.B.ante finem.
Homo est optimū aialium quādo ope- rat fm rōnem:sz qñ declinat ad mali ciā:ē decies millies peior q̄ mala be- stia. ad Titū.p.le.3.car.217.L.in fine.
Homo post lapsuz idigebat duobus.s. participatione cū diuina natura & de- positione vetustatis.ad Titum.3.lec. i.car.220.L.in medio.
Homo qui nunq̄ peccauit potest eē si- ne gratia & culpa.ad Titū.3.lec.i.car. 220.D.in pncipio.
Doiuiz tria sunt genera.quidā sunt vir- tuosī & duo vitiosi. ad Titum.3.Lec. i.car.220.B.in fine.
Honoreare debēt filii parētes preuerē- tiā obediētiā:& nečioz ministratioē ad Ephes.6.lec.i.car.170.B.in medio.
Honoreare parentes p̄tinet ad patiētē. i.Thimot.4.car.203.D.in medio.
Hostia que in veteri lege offerebaſ de- bebat h̄re q̄ttuor:integritatē:sanctita- tē:a deo odoris suauitatē:& salis cōdi- mentū.ad Rom.iz.Lec.i.car.43.B. post pncipium.
Hostis stultus aut debilis non multuz est timēdus:sed potens nequā & calli- dus.ad Ephes.6.Lec.3.car.170.D.in medio. Du.
De humanitate xp̄i fuerūt q̄ttuor erro- res falsi:fotini:arry:nestoris:& eutice-

tis.ad Phili.z.Lec.z.car.174.D.an- te finem & in fine.

Dumilitati ſria ſūt q̄ oriuñ ex ſupbia s. p̄tēto & inanis glia. ad Phil.z.lec. i.car.174.B.in medio.

Nūlīs eſt q̄ ſe ſubycit alicui fz ſuā mē ſurā.ad Phil.z.lec.i.car.174.B.ante finem.

Ja

Jacob dilexi:Eſau autē odio ha- bui:& pulcherrima diſfe- retia de p̄destinatione & p̄ſcientia.ad Ro.9.lec.z.car.33.D.in me^m & ante fi- Jacobus fuit episcopus bierolymita- nus.& dicebat mior:& frater dñi. No- ta multa de eo.ad Hal.pri. Lec.5.car. 134.L.ante finez. Id

Idolū nihil eē demonstrat:et quō ea q̄ ydolis imolan̄ non inqnant.i.Lor.8. Lec.i.car.75.L.ante finem.

Idolotita apls docet fugere pp demo- nis ſocietatē:& de ūmolatithys ydoloꝝ i.Lor.10°.lec.5.car.81.B.in medio.

Je

Jeiumiū:si ſit exercitatio corporalis me- ref tamē vitam eternam ſi pro obie- cto habeat charitatē.i.ad Thimo.4. Lec.z.car.203.D.in fine. Ig

Ignis in extremo iudicio dicif cōſume re oia:ſtelligi pōt ex pte operātis vel ex parte operis.i.Lor.3.lec.z.car.64. B.in pnⁿ & post pncipiū.

Ignis iter oia elā eſt maxie actiu^r & effi- cax ad agēdū & ſemp moueſ.ad Heb. i.lec.3.car.225.B.in fine.

Quomō peccatū ignorantie excusat*i.* ad Thīn.i.lec.3.car.198.L.in fine. Ignorātia qd ſit & quādo excusat a pec- cato & quādo ſit peccatū.ad Rom.p. car.6.L.in medio.

Ignorare deū ſtigat dupl. Uolūtarie vt quis liberi^r peccet:& malicioſe.ad Ro.i.lec.5.car.7.D.ante finē & in fine.

Ignorātia legis aliquā ſtigat ex defectu nālis igeny:aliquā ex defectu discipli- ne:aliquā ex defectu alicuiⁿ necessa- ry.ad ro.z.le.4.car.ii.B.i.pnⁿ & p^ppn.

Jl.

Illustratio mētis ad cognoscēdū ē de quatuor.s.dininis terrenis enētibus: vel de agēdis.i.Lorin.i4.Lec.z.car. 94.B.ante finem. Im.

Impedimentū pauli q̄ nō potuit enire ad romanos quō ſe excusat.ad Ro.i. Lect.5.car.5.B.in medio & in fine.

Impietas dī q̄n aligd directe peccat ḥ deū.ad Tytū.z.le.3.car.219.L.in me- dio. In.

Inanis gloria iudeoz qua gloriabant ſe eſſe preferendos gentibus.ad Ro. 3.le.4.car.14.L.i fine & D.i pncipio.

Incarnationē ſacra ſcriptura nō ſemel ſed iterū atq̄ itez repetit.ad Heb.i. lec.3.car.225.B.post pncipium.

Indurare dī deus non imittēdo malitā:ſedō n apponēdo grām.ad Ro.9.

Le.4.car.35.L.ante finē & in fine.

Infidelū mētēs dī deus exēcēare nō iducēdo maliciā:ſed merito p̄cedenti ſubtrahendo gratiā.z.Lor.4.Lec.z. car.10.D.post pncipium.

Infideles dānabū ſine iudicio diſcuſionis & examinationis.i.Lor.5.L.ez. car.68.L.in medio.

In fidelib^pmi motⁿ ſunt pctā mor- talia.ad Ro.8.Lec.i.car.26.in pnci- pio & post pncipium.

Infirmi in fide cum iudeis & hereticis duerari nō dībet:ne ſeducant*i.*Lor. 5.L.ez.car.68.L.ante finem.

Inimicis nō debem^r reddere maluz p malo:yidex eniz deus eſt.ad Ro.1z. Le.3.car.45.B.post pncipium.

Iniurie ſunt remittēde exemplō xp̄i & apli.z.Lor.z.lec.z.car.107.L.p^ppn^m.

Insensat ſit aligd multis modis:vel q̄ veritatē acceptā derelingt:vel nūq̄ eam acceptat.ad Halat.3.Lec.i.car. 138.B.in fine.

Intellectⁿ dī in potēti ad aligd co- gnoscēdū:ſtellectⁿ aūt angeli impletⁿ eſt ſcia itelligibiliū.ad Loloſ.z.Lec. i.car.183.B.ante finem.

Intellect^ppt dupl. accedere ad cogni- tionē alicuiⁿ nature.s.p cognitionez & cōprehensionē.i.ad Tymo.6.Lec.3. car.208.B.in pncipio.

Intellect^pfectus iudicat q̄ ſi recte in- dicat de his que ſi ſibi pponuntur.ad Heb.5.le.z.car.235.B.ante finem.

Intellectⁿ moueſ ad aſſentīdū ex eui- dentia obti:qd eſt per ſe cognoscibile ad Heb.ii.Lec.i.car.249.D.in fine.

Intellectū noſtrū duo ipediūt.s.debi- litas & obſcuritas.ad Loloſ.z.Lec.i. car.183.B.post pncipium.

Inter duos iudices.i.ter fidelē & in- fidelē fidelis eligēdū eſt.ēt ſi nō ſit tā te prudētē vt infidelis.i.Lor.6.lec.i. car.68.D.in pncipio & ſequētibus.

Inter indulgētiam que eſt pro pctis & eā quā dicebat paulus ūbere matrī moniū differētia eſt.i.Lor.7.Lec.i. car.71.L.in medio & ſequētibus.

Inuisibilia dei quō a viatoribus & quō ab electis cognoscunt^r:t quare dicūt in plāli.ad Ro.i.Lec.6.car.6.B.i.pnⁿ

Inuocare debemus deū ſide p̄cedēte.

Jr.

ad ro.io.le.z.car.37.D.ān finē.

Ira aī ſoliſ occaſum apls iubet depo- nere.ad ephe.4.le.8.car.166.B.i.me^m

Ira eſt triplex.In corde,in platiōe ya- ga,in ūtumelia.ad Ephe.4.le.io.car. 166.B.in pncipio.

Ira eſt duplex.i.que tēdit ad vindictā ūiſticiā:t que exequi^r q̄n opz:t in quibus oīz.ad Ephe.4.le.8.car.166. B.in pncipio.

Irregularitatē icurrit aliquā aligd ſine pcto.i.Tymo.3.lec.i.car.201.B.in fi-

Tabula

Ju.

Judei nō dñr a iuda machabeo: s̄z a iuda et benyamin: et alijs q̄ se adiūxerūt ad ro. z. le. 4. car. ii. A. in medio.

Judei nullā progratiā hñt nūc in lege gratie: sed parificans gentilib⁹. ad ro. 3. le. z. et car. i. 3. A. post pncipium.

Judei n̄ pñt iustificari sine lege xp̄i: sic et gētiles. ad ro. 3. le. 3. car. i. 4. A. in fine.

Judei dicunt̄ mortui cū sunt in peccatis: et nō credūt: de⁹ aut̄ iustificat p̄ gratia. ad Ro. 4. le. 3. car. i. 7. A. post pn.

Judei gl̄abant̄ de duob⁹. s. de abraā et de iacob. ad ro. 9. le. z. car. 33. D. i me⁹.

Judei n̄ oēs fuerūt reprobatis: s̄z aliqui erāt iter eos electi. ad Ro. ii. le. i. car. 39. A. ante finem.

Judei n̄ oēs saluabun⁹ neq; maior ps̄ s̄z aliq. ad Ro. 9. le. 5. car. 36. A. in fine.

Judeis xp̄s in carne ex̄n̄ p̄dicauit p̄ncipalib⁹: gentibus aut̄ perfuctorie. ad Hal. 4. le. 3. car. i. 4. 3. B. in fine.

Judeos stat⁹ si considerat̄ legē tūc pp̄ bñficiū legis erāt digniores nō aut̄ i lege grē. ad gal. 3. le. i. cā. i. 4. z. B. i me⁹.

Judeos casus fuit vtilis: et fuit repabilis p̄ xp̄z. ad ro. ii. le. z. car. 30. D. i me⁹.

Judeos cōmēdauit paulus ex trib⁹: ex gēte: ex beneficis: et ex cultu. Et quō xp̄s p̄missus est eis. ad Ro. 9. le. 5. cā. 32. D. in fine. et 36. A. in pn⁹ et post pnci.

Index ecclesiastic⁹ gerit psonā dei xp̄i et angeloz. iō debz iuste iudicare. i. ad Tymo. 5. le. 3. car. 206. B. in pncipio.

Index nullū iudicare debz nisi sit pñs: q̄q̄ paulus iudicauerit i absentia eū qui vxorem patris duxerat. i. Lor. 5. le. i. car. 67. A. in fine. et B. in pncipio.

Indices ifideles a fidelib⁹ eligi nō debent. i. Lor. 6. le. i. car. 68. D. in pncipio.

An̄ iudicē citat⁹ pmo dñ se examinare & factis suis: ut i iudicio nō cōsiderat. z. Lor. 13. L. z. car. i. 3. A. in pncipio.

Judicare aliuz est cōdēnare sc̄ipm: et fit tripl̄r iuste: iniuste: temerarie. ad roma. z. Lec. i. car. 8. L. in fine.

Judicās aliū in quo re⁹ ip̄e rep̄it a deo seuere pñiſ. ad ro. z. le. i. cā. 8. D. aī fi.

Judicū diuini veritas cōsistit in hoc q̄ nō punit in pñti fm̄ meriti et equalitate: fm̄ pportionē: q̄q̄ eternā penaz p̄ tpali dicat̄ illatura. ad Ro. z. Lec. z. car. 9. L. in pncipio.

Judicare ex̄ casum nō cōcessum alterū nullus p̄sumat: q̄a deus index est. ad Ro. i. L. i. cā. 49. A. in medio.

Judicare dies et annos et mēses aplus p̄ biber. ad Ro. i. 4. Lec. i. car. 49. B. in medio et sequentibus.

Judicare de occultis nemini licet: hoc xp̄o cōmissum est in districto iudicio: q̄ iudicabit abscondita. ad Ro. i. 4. col. 6. in pn. z. i. Lor. 4. le. i. car. 49. D. i pn⁹.

Judicare de actib⁹ exteriorib⁹ quō pōt fieri bñ et male: iudicare aut̄ de occul-

tis soli cōmittit̄ deo. ad Ro. i. 4. Lec. i. car. 49. A. ante finem.

Judicare dñ gl̄z seīp̄ iudicio discussio- nis: et silr iudicio cōdēnatois et rephe- sionis. i. Lor. 4. le. i. car. 65. B. in pnci.

Judicari sci ab hoib⁹ p̄ maxio h̄re de- bent: si indicant̄: yñ pusilli sc̄andaliza- ri pñt: q̄tū aut̄ ad sc̄ipos curare si de- bent. i. Lor. 4. le. i. car. 65. A. in fine.

Judicādus vel excōicādus trinavice ē āmonēdus. z. cor. i. 3. le. i. car. 130. L. i fi.

Jugū dñ oē illud qđ ligat ples ad aligd faciēdū: et est iugū dei: et iugū dyaboli. z. Lor. 6. L. z. car. i. 6. L. in fine.

Jurare deū p̄ semetipm quō itelligat̄. ad Ro. i. 4. Lec. i. car. 49. D. in medio et ante finez.

Jurādo sc̄is paulus ostēdit v̄bū dñi: et apli iacobi nō esse itelligēdū p semp: sed pro tpe et loco. ad Ro. i. col. i. 3. L. L. 5. car. 4. L. in fine.

Jurādi duplex est modus. s. p̄ simplicē attestationē vel execrationē. ad Deb. 6. L. 4. car. 237. B. ante finem.

Jurauit deus p̄ semetipm: r̄ ideo iura- re iuste nō est peccatū. ad heb. 6. L. 4. car. 237. A. in fine.

Juris rigorez fuare est qñ aligs seruat ea que iusta sunt fm̄ se: et tūc dñ egras ad Deb. i. L. 4. car. 225. B. aī finez.

Jurat aliqui deus iurat et angelus: et cōi- ter imobili iurata p̄manēt. ad Deb. 3. Lec. z. car. 230. D. in fine.

Justicia cōsistit in redditione debiti: hō aut̄ aligd dñ deo: aligd sibi: et aligd p̄ ximo. ad Hal. 3. le. 3. car. i. 39. L. in pnci.

Ad iustificationem concurrūt sex que deus operat̄ iustificans ad Ephe. i.

Justificatio nō est ex lege: sed per grām que dat̄ a iusu xp̄o. ad Ro. 3. L. 3. cā. i. 4. B. in pncipio et post pncipiū.

Justificari pōt dupl̄r accipi. s. pro iusti- ciaz exeg et iustiz fieri ad Hal. z. col. ii. post pn. et ad gal. 3. Lec. 4. car. i. 40. A. in medio.

Justi iudicabūt angelos bonos i eo q̄ eos excellūt: et malos in eo q̄ eos cōde- nant. i. Lor. 6. le. i. car. 69. A. in pncipio.

Justicia dei tpe grē māifestata est per doctrinaz xp̄i p̄ euideria signa. ad ro. 3. Lec. 3. car. i. 4. A. in medio: et aī finez.

Justicia dei reuelat̄ in homie credēte euāgeliō per fidem iusu xp̄i. ad Ro. i. Lec. 6. car. 5. L. in medio.

Justificatio nō est ex lege: sed p̄ gratiā que dat̄ a iusu xp̄o. ad Ro. 3. lec. 3. car. i. 4. B. in pncipio et post pncipiū.

In iustificatōe imp̄y sunt duo termini sc̄ilz a quo: et ad quez. ad Tymo. 3. le. i. car. 220. B. in pncipio.

Justicia aliqui ē v̄l sp̄alis: aliqui ḡialis. ad Phi. 3. le. z. cā. i. 77. A. post pncipiū.

Justicie modus est duplex. s. legalis et moralis. ibid. lec. z. car. i. 77. A. i me⁹.

Justis nō esse positā legēs iniustis de-

claratio. i. ad tymo. i. le. 3. car. 198. B. in pncipio et sequentibus.

Justicia est duplex. s. humana et diuina ad heb. io. le. 4. car. z. 49. B. post pn⁹.

Juuare deū dupl̄t intelligi pōt. s. vires ei dādo vel eius mandata exequēdo. z. Lor. 6. le. i. car. i. 5. B. post pncipiū.

Juuenes sequunt̄ voluptates: q̄r non sunt alia exti: et reputat̄ p medicina esse laborum. z. ad Tymo. z. Lec. 4. car. z. z. B. in fine.

Imago tria in se includit: et sic hō dñ esse imago dei pp̄ memoriam intellectū et vo- lūtatem. i. Lor. ii. le. z. car. 83. B. in me⁹.

Imago pfecta dñ xp̄s ex pte similitudis originis et equalitatis. z. Lor. 4. Lec. z. car. i. 10. D. in fine. La.

Laborantū in vinea dñi sa- baoth. que sit merces. i. Lor. 3. L. z. car. 6. z. L. i me- dio etante finem.

Laudare se pōt aligs dupl̄r. s. vt ostendat se non deficere in tribulationib⁹. z. Lor. 3. lec. i. car. i. 08. L. in medio.

Laudare debemus deū nō solū men- talib⁹. sed et vocalib⁹. Ad Ephe. 5. L. 7. car. i. 68. D. ante finem. Le

Ledere pōt aligs aliqui tripl̄r. s. in p̄- sona. fama: et in reb⁹. z. Lor. 7. Lec. i. car. i. 7. B. in fine.

Legem non habētes ipsi sibi sunt lex: iniquatum. s. funguntur officio legis. ad Ro. z. L. 3. car. i. 0. L. ante finem.

Legē obfuare quō nos dñem⁹ et obli- gemur ad certa legis. ad Ro. 6. Lec. i. 3. car. z. D. post principium.

Sub lege sc̄im sily sub denotet solum obfuantā legis: sic xp̄s fuit fact⁹ sub lege. si aut̄ supp̄ssione: tūc n̄ ē sub illa lege. ad gal. 4. le. z. car. i. 43. B. p̄ pn.

Legē statuēs dñ eā regulare fm̄ deū. vt fiat vtilis in istitutis. i. ad Tymo. i. in plogo. car. i. 97. B. in pncipio.

Legē nō esse positā iustis: s̄z trāsgresso- ribus: quō itelligat̄. i. ad Tymo. i. le. 3. car. i. 198. B. in pn⁹ et sequentibus.

Legalia cessare debebāt cessante euā- gelio: et quō aplis p̄mittebat ad tps. ad Ro. i. 4. L. 3. car. 4. 8. D. aī finez.

Legalia vlt̄ri nō eē fuāda post euā- gelicā istitutionē apli cluserunt. ad Hal. z. Lec. i. car. i. 35. B. in fine.

Legalia non seruabat petrus: sed cum gentilib⁹ edebat q̄cūq̄ apponeban̄. ad Hal. z. L. z. car. i. 36. B. in fine.

Legalia vt̄ p̄bebat fuari lege grē da ta magna cōcertatio augustini et Vie- ronymi. ad Hal. z. col. 8. 8. i. post me- diū. Et ca. 5. lec. 3. car. i. 36. D. i medio.

Legis opa qđā erāt legalia: qđā mora- lia. ad Hal. z. le. 4. car. i. 37. A. in fine.

Aliud ē eē sub lege: et aliud fuare legē. ad Hal. 5. lec. 5. car. i. 48. B. in fine.

Alege divina nemo liber est: neq; hō neq; angelus. z. Lor. i. 3.

Tabula

Legē iusticie quō qdam nō habuerūt
 iusticia.n.est p fidē xp̄i.ad Ro.9.lec.
 5.car.36.L.in pncipio & post pncipiū.
 Legislatoris intētio deb̄ eē:vt faciat
 hoies iustos.ad Roma.io.Lec.i.car.
 37.A.post pncipium & in medio.
 Lex nō iustificat ex auditu:s ex ope
 operāte.ad Ro.2.Lect.3.car.10.B.
 ante finem & in fine.
 Lex moysi fuit media inter legē natu
 re & ḡre.ad ro.5.le.6.car.20.D.in fine.
 Lex humana respicit act⁹ extēriores:
 diuina aut̄ phibet act⁹ iterēriores & ex
 terēriores nocuos.ad Roma.5.Lect.
 6.car.21.A.in medio.
 Lex aliqui recipit p tota scriptura ve
 teris testamēti:qñqz p quinqz libris
 moysi:aliqui p decalogo.ad Rom.5.
 Lect.6.car.21.B.post pncipium.
 Lex fuit data peccatorib⁹ in flagellū.
 pficiētib⁹ in pedagogū:pfec̄tis in so
 latium.ad Ro.5.Lec.6.car.21.B.in
 medio & ante finem.
 Lex nālis moris in homīe qñ rō nālis
 passionib⁹ succūbit.ad Ro.7.Lec.
 i.car.22.D.post pncipium.
 Lex durat qđ diu hōvīuit:postea absol
 uit homo a lege.ad Roma.7.Lec.i.
 car.22.D.in medio.
 Lex nec docet peccare:neqz legislator
 in hoc q̄ instā legē condit.ad Ro.7.
 lec.22.car.24.B.in medio.
 Legē phibetē p̄ctū op̄t̄ oēm & cupi
 scētia est locutio emphatica.ad Ro.
 7.lec.22.car.24.L.anter finem.
 Lex ē bona:& facit cognoscere p̄ctū &
 phibet.ad ro.7.lec.22.car.25.A.in p̄n.
 Lex spūs liberat hoie: a p̄ctō & morte
 test causa spūialis vite.ad Ro.8.lec.
 i.car.26.D.in fine.
 Lex quō dicat̄ subintraſſe ante legez
 gre: & sub lege nature.ad Ro.5.Lec.
 6.car.20.D.in fine.
 Lex licet demōstret p̄ctū: tñ & cupiam
 nō auſert.le.6.car.21.A.anter finem.
 Lex antiqua fecit cognoscere p̄ctū: s̄
 non p̄bebat auxilium & tra p̄ctū.ad
 Hal.3.lect.4.car.23.D.in medio.
 Lex vetus cōparat ad nouā: sicut opa
 nature ad opera intellectus.ad Hal.
 3.le.4.car.24.B.post pncipiuz.
 Lex antiq̄ fuit data pp̄ q̄tnor.s.mali
 ciā:ifirmitatē:&cupiam & ignorātiaz.
 ad Hal.3.lect.7.car.24.L.in pncipio.
 Lex vetus p̄proposita erat īudeis: p̄ quaz
 manuducerēt ad fidē & iusticiaz.ad
 Hal.4.lec.i.car.24.D.post pncipiū.
 Lex vērō lex peccati & mortis: & mu
 tata fuit p̄ xp̄i: & erat imperfecta.ad
 Deb.7.lec.3.car.239.B.in fine.
 Lex vetus d̄r carnalis: qz p̄mittebat
 carnalia p̄mia & tēporalia supplicia.
 ad heb.7.lec.3.car.239.D.in pncipio.
 Lex nouā d̄r lex amoris: & ideo d̄r ima
 go: yet̄ vō ymbra.ad Deb.10.Lec.i.

car.246.A.anter finē.
 Lex dat vt inducat hoies ad v̄tutem
 & faciat abstinentē avicys.ad Heb.io.
 le.i.car.84.A.post p̄n". L.
 Liberūtē & pdestinatio sunt idē s̄z rē:
 differūt aut̄ rōne.ad Phil.4.Lec.i.
 car.178.B.anter finem.
 Liber vite est firma noticia de pdesti
 natis.ad Phi.4.col.2.5.3.& ad heb.
 io.le.i.car.178.B.in fine.
 In libro vite alig sunt scripti simplē: &
 illi numqz delent̄ aliy fm gd.ad phil.
 4.lec.i.car.178.B.in fine.
 Liber vite d̄r xp̄s: in quo scripta sunt
 oia necessaria ad salutē.ad Heb.io.
 Lec.i.car.246.L.in medio.
 Liber arbitriū h̄z multiplicē statum:
 qz lapsū est in prāte n̄a peccare
 mortalr: vel non peccare.ad Heb.io.
 lec.3.car.247.D.in fine.
 Liber arbitriū h̄z homo quo ad coa
 ctionē:nō aut̄ quo ad inclinationē.ad
 Ro.6.Lec.4.car.23.B.in medio.
 Per liberū arbitriū homo nō p̄t
 saluari absqz diuino auxilio.ad pbil.
 z.Lec.3.car.175.L.in medio.
 Liberalitas xp̄i ostēdī ex munerib⁹:
 que fidelibus cōtulit.ad Ro.i.Lec.
 4.car.23.D.in pncipio.
 Liberalitas ortū h̄z a duobus.s.abun
 dantia tēporaliū & tēmpri eaz.z.
 Lor.8.lec.i.car.219.A.in fine.
 Licitū aliqui est aliqd fm se: qd efficiē
 illicitū.ppter erroneā sc̄ia:z.ad Ro.
 14.Lec.2.car.50.B.in medio.
 Licere sibi oia:cuz dicit apls est distri
 butio accōmoda:i.q̄ dina lege n̄ p̄bi
 benē.i.Lor.6.le.2.car.69.D.anter finē.
 Lingua angeloz sunt hoies officia an
 gelica habētes vt sunt p̄dicatores.i.
 Lor.12.lec.i.car.91.B.in pncipio.
 Ligue cessabūt post resurrectionē vlti
 mā q̄ ad diuersitatē q̄ alig i p̄mitiu
 ecclesia loquebantur varijs linguis
 i.Lor.12.lec.2.car.92.L.i p̄n". & p̄p̄n"
 Līas comēdatiūas accipe a psonis fa
 mosis qzqz alig p̄ facta sua in noti
 ciā pueniat nō est malū.z.Lor.3.lec.
 i.car.108.L.anter finem.
 Līa legis dat solū cognitionē pecca
 ti & occasionalr̄ auget.z.Lor.3.lec.2.
 car.109.B.in pncipio. Lu.
 Lumē glie dupl̄r̄ mēti ifundit.s.p̄ mo
 dū forme nālis facte & pmanentis:
 aut p modū forme trāseuntis.z.Lor.
 12.lec.i.car.127.B.in fine & L.in p̄n.
 Luxuria est filia desperatiōis: qz mul
 ti ex despatōe spūaliū dant se totali
 ter carnalibus.ad col.3.lec.i.car.185.
 D.post pncipium. Ma.
Mala q̄ bic sustinem̄ p̄nt & side
 rari: vt sūt i patiēte:aut vt
 sunt in ogente.ad Ro.8.lec.7.car.31.
 D.anter finem & in fine.
 Mala ppter duo & sluerūt cōmemo

rari.s.ad cōmēdationē & correctionē
 z.Lor.7.le.i.cā.ii8.B.i fine & L.i p̄n.
 Maledicere &tingit tripl̄.s.annūcian
 do:imperādo:& optando.ad Ro.iz.
 lec.3.car.44.D.anter finē & in fine.
 Maledicere nō est aliud nisi de re aliq
 ex malitia malū dicere.ad Hal.3.lec.
 4.car.140.A.in pncipio.
 Maledicēdo apl̄s pseudo bñdixit:qz
 de carnali abscissionē & castrationē:
 ac sterilitate intellexit.ad Hal.5.lec.
 i.car.147.L.in pncipio.
 Maledictū est duplex.s.maledictū cul
 pe:& maledictum pene.ad Hal.3.lec.
 5.car.140.B.anter finem.
 Maledict⁹ tam in n̄is q̄ i hebreop̄ co
 dicib⁹ seu libris hēat.s.g pepēderit i
 cruce:tñ prauitate iudeop̄ falsifica
 tū est.ad Hal.3.car.140.L.post pnci.
 Malī nō puan̄ donis dei pp maliciā:
 s̄ i eis reproba:qđ ex eoꝝ malicia p
 cedit.i.Lor.1.lec.3.car.58.B.post p̄n
 cipium & in medio.
 Mādata dīna &tinēt i duab⁹ tabulis.
 P̄ria ordīa: ad deū:alīa ad pximuz.
 ad Ephe.6.le.i.car.170.A.in medio.
 Manducare se nō yelle carnes:apl̄s di
 cit in eternū:si scandalizef aliquis.
 i.Lor.8.lect.2.car.76.A.anter finem.
 Māducare corp⁹ xp̄i idigne dupl̄r̄ &
 git.s.recipiēdo aliū panē q̄ triticeuz:
 aut aliū liquore q̄ vinū.vel ḡ in p̄ciō
 mortali accedit icōtrit⁹:& nō &cessus
 i.Lor.2.lec.7.car.87.B.in medio.
 Māducās n̄ māducātē n̄ iudicet.& eō:
 ad Ro.14.le.i.car.49.A.in pncipio.
 Māicheos apl̄s d̄mones vocat:qz iter
 oēs h̄sles pl̄dāt diabolo d̄ honore.i.
 ad Tymo.4.le.i.car.203.B.in p̄n.
 Māna d̄r esca spūal̄:qz miracloſe fuit
 filys israel p̄gata.i.Lor.10.lect.1.car.
 79.L.post pncipium.
 Māsuetudo est vt̄ cōpescēs ab ira que
 pturbat iudiciū rōnis.z.ad Tymo.
 z.Lec.4.car.22.L.anter finem.
 Man⁹ xp̄s extēdit i cruce:& i miracloꝝ
 opōne.ad ro.10.l.3.c.38.D.anter finē & i finē.
 Maria dicebat an̄ & silū ephesinū cri
 stotōhos:post & silū vō ppter erro
 rē nestory theototōhos.i.ad Tymo.
 6.lec.4.car.208.D.in medio.
 Maria et̄ fuit cognata heliabet:ipa
 tamen fuit de stirpe david.ad Deb.
 7.Lec.3.car.239.L.anter finē.
 Martyrē nō fac pena:s̄ cā:yt videlicz
 suscipiat pp xp̄z.ad Roma.8.Lect.
 7.car.32.A.in pncipio.
 Mā p̄ma est nuda & puata oī forma iui
 sibilis:oi spē & dispōne carēs.ad heb.
 2.Lec.2.car.250.B.in medio.
 M̄rimoniū ē iſtitū pp tria.s.in offi
 næ:i remedīu &cupie:i effectū sac̄i.
 i.Lor.7.le.i.cā.77.A.anter finē & B.i p̄n.
 M̄rimoniū separātē nō d̄z ppter ifidelit
 atē:nisi esset piculū in cohabitātōe.

Tabula

i.Lor.7.le.z.car.7z.B.post pncipiū
 Matrimoniu nō ē dissoluēdū pp s̄ensū
 pterū: r pp carnalē copulā sumatam.i.Lor.7.le.s.car.7z.L.in medio.
 Matrimoniu coactū raro sortit bonū
 exītū.i.Lor.7.le.s.car.74.D.in fine
 Matrimonium spūale iter coribios: r
 xp̄m apl̄s gl̄iat se fecisse.z.Lor.ii.le.
 3.cā.66.L.i me°.le.3.z.izz.D.ān fine
 Apls dicit beatiss eē nō nubere q̄ nu
 bere tanq̄ doct'a spūscō.i.Lor.7.le.
 8.car.74.D.i fine: r.75.A.in pncipio
 Nō recipie i vxorē p̄ recipiētis cognou
 uit: aut i vxorē hūit.i.Lor.5.le.i.car.
 67.Apost pn" r in medio. Me.
 Mediator d̄z esse duoy: r sic xp̄s fuit
 mediator iter deū r hoiez.ad Hal.3.
 le.7.car.i.4.i.L.in medio r aī finem.
 Meditare obem' de recta opōne. d̄ di
 uina laudatōe: de celesti iocūdatiōe.
 ad ephe.5.lec.7.car.168.D.in medio.
 Melchisedech dicitur bebrei q̄ abraā
 occurrit fuisse anno z.cccxc. Et erat
 dei summi sacerdos.ad Deb.7.Lec.
 i.car.237.D.anter finem.
 Melchisedech idē est q̄ res iusticie: r
 sine patre r m̄se r genealogia r̄.ad
 Deb.7.Lec.i.car.238.A.anter finem
 r in fine. r.B.in pncipio.
 Mēbra xp̄i in xp̄o manētia p̄nt facere
 fructū bonū.ad ro.7.L.e.7.car.24.
 A.anter finem.
 Mēbra xp̄i dñr q̄ pticipat corpe r san
 guine dñi.i.cor.io.l.4.cā.80.D.i pn.
 Mēbra corporis mystici sūt fideles.s.pla
 ti r subditi: r quō officia i ecclia sīt
 diuersa.i.Lor.iz.l.3.c.9i.A.post pn".
 De mēdacio se excusat apl̄s: q̄ pmise
 rat corinthys venire r non venit.z.
 Lor.i.lec.5.car.106.L.in pncipio.
 Mēsa p̄ctōz d̄ laque": r d̄ scādalū.ad
 Ro.ii.lect.i.car.39.L.anter finē.
 Meritū est duplex: vñ q̄ initit iusti
 cie: aliud q̄ solū mēfiscordie.ad heb.
 6.L.e.3.car.236.D.in medio.
 Meritū p̄sistit i hoc q̄ dehabz patien
 tiā r homo vta patiētia dei.ad Ro.
 z.Lec.z.car.9.L.in fine.
 Meritū xp̄i d̄ ifinitū: alioz at scōz d̄
 finitū.ad col.i.l.i.c.18z.L.p̄pn. Mi
 Miles xp̄i d̄ aligs tripl̄r: inq̄tuz.s.pu
 gnat ḥptā: ḥ errores: ḥ tyrānos.z.
 ad tyñ.2.le.i.car.zio.L.i fi.r.D.i pn".
 Ad militiā duo regrunz.s.vt expugnē
 tur ḥy reipublice: r vt subyicte qui
 debēt esse subiecti.i.ad Tymo.i.lec.
 4.car.199.B.in pncipio.
 Mistrare sacra debēt epi: r sacerdotes
 docere ignorātes: r pasce famelicos
 ad Ro.iz.le.z.car.4.4.A.post pnci.
 Mistrī ifideles xp̄i dñr bi q̄ in dispēsa
 tiōib'dinis n̄ itēdūt utilitatē ppl̄: s̄
 suā: sed mistrī xp̄i fideles: ecōuerso.i.
 Lor.4.lec.i.car.65.A.p̄pn" r in me.
 Ad dignitatez mīstery tria regrunz.s.

sapia ne errer: psapia ne stēnaſ tōtu
 tis po".ad heb.i.le.z.cā.223.L.āfi fi.
 Mirabaſ apl̄s q̄ galatē tacito fuet
 pseudo seducti.ad Hal.i.Lect.z.car.
 135.A.post pncipiū.
 Miracula dñr d̄ p̄nti q̄ fūt v̄tute dīna
 signū aut r pdigiū de futuro: r virtu
 tes quomō iter se differat.z.Lor.iz.
 Lect.4.car.199.B.in pncipio.
 Miraculū falsum d̄ q̄ deficit a vera
 rōne facti vel a debito fine.z.ad the.
 z.Lect.z.car.195.L.in pncipio.
 Missaz vt audiret r cōicaret de mō q̄
 dā iduxit: r eu postea vicit q̄ dānat
 fuit.z.cor.ii.l.3.c.iz4.D.i pn" r p̄pn.
 Mifebor cui voluero: r clemēs ero in
 quē mihi placuero.ad Ro.9.Lect.3.
 car.35.L.in medio.
 Mifēt hō tripl̄r: r ponit terminuz r li
 mitationez in miseratione.ad ephe.
 z.L.e.z.car.157.A.in pncipio.
 Misericordia:clemētia: r venia differt
 ad Deb.io.le.3.car.248.A.in fine.
 Dēē mēfiscors v̄sq̄ ad extremū iudi
 ciū:s̄ p̄iudiciū horredū ē icidere in
 man'ei'ad heb.io.l.3.c.248.L.āfi fi.
 Missio est duplex.Una que motuz lo
 calē importat.Alia applicationez no
 uam demonstrat.ad Deb.i.Lect.6.
 car.226.L.in fine.
 Misit de' filiū suū in p̄diffinito tpe fa
 ctum sub lege.ad gal.4.Lect.z.car.
 142.D.anter finem.
 Mysteria nō oia reuelata sunt angelis
 neq̄ scris:s̄ qdā sūt i deo occultata.
 ad Ephe.3.l.3.cā.161.A.āfi fi. Mo.
 Modestia ē v̄t'p qnā aligs i oib' exte
 riorib'modū t̄z: vt nulli offendat as
 pectū.ad Tymo.3.l.i.car.220.A.in fi.
 Modestia r māsuētudo docēt moduz
 suādū i agēdis.z.Lor.10.Lect.i.car.
 izi.D.post pncipium.
 Mōmetū dupl̄r p̄t accipi.s.p̄ istatiyl'
 p̄ aliquo tpe imēceptibili.i.Lor.i.
 Lec.8.car.102.B.anter finem.
 Moniales q̄ velant tōdunt: q̄ pmo
 uen̄t in dignitatē virilē liberate a vi
 ris.i.Lor.ii.le.z.cā.83.A.i fi.r.B.i pn.
 Mons syna quō significat duo testa
 menta.Nota pulchra.ad Hal.4.lec.
 7.car.145.L.in medio.
 Mōrtēt sufficiēs cānē salutis.
 s̄l̄r r sacra que efficaciaz hūt ex pas
 sione.ad Hal.i.le.i.car.192.D.in pnci.
 Mōrs ybi ē victoria tua:i canone scri
 pturaz nō inuenit.i.Lor.15.Lect.9.
 car.102.A.anter finem.
 Mortez timere nō debemus: q̄ q̄diu
 sumus in corpore pegrinamur a deo
 z.Lor.5.le.z.car.113.A.ān fine: r in fi.
 Mortui dñr tripl̄r.s.morte peccati in
 adā:veteri vite: r sibi ipsis.z.Lor.5.
 lec.3.car.114.A.in medio r in fine.
 Mortui eē obem' p̄ctō:tūc.n.dicimur
 viue xp̄o.ad ro.14.l.i.c.4.9.L.āfi fi.

Mortuū eē xp̄m p̄ctō semel.ad Ro.6.
 lec.z.car.22.B.in medio.
 Mortuus est xp̄s p̄ inimicis: r quomō
 mōrs xp̄i p̄t considerari trib'modis.
 ad ro.5.le.z.c.18.L.i pn" r i me° Mu
 Mulier nō est formata de pedib' viri
 tanq̄ ancilla:nec de capite: sed de la
 tere.i.Lor.7.le.i.car.71.B.in medio.
 Mulier in sacra scriptura: aliquā desig
 nat sexū nālē: r sic dixit adaz: Mu
 lier quā dedisti mīhi: que tu v̄go erat
 ad Hal.4.le.z.car.143.A.āfi finem.
 Mulier pp p̄ctō: salutē neq̄ corpalez:
 neq̄ eternā totalē amīst.i.ad tymo.
 3.le.3.car.200.D.i fine: r.zoi.A.i pn.
 Mlier data ē v̄ro ad adiutoriū gnō
 nis: r fm B differt vis ḡnatiua a nu
 tritiua.i.Lor.7.le.i.car.71.A.post pn.
 Mulier nō d̄z ḥbere nisi mortuo mari
 to: si aut̄ mortuum fuerit liba ē a vici
 lo viri.i.Lor.7.le.8.car.74.D.ān fi.
 Mulier non d̄z orare: neq̄ p̄phetizare
 nisi velato capite: r gd velū significē
 i.Lor.ii.le.3.car.83.L.in fine.
 Mlier d̄t ad imaginē dei scā: q̄ ma
 gis attēdīs imago fm sp̄n q̄ fm car
 nē.i.Lor.ii.lec.3.car.83.D.post pnci.
 Mulierē sanctā v̄z malū bonū facef
 stiget.i.Lor.7.le.z.car.72.B.in me.
 Mulieres yetule r obstiate in malicia
 aliquā faciūt aligd circa corpa r imp
 munt.ad gal.3.le.i.car.138.L.in fine.
 Mulieres apl̄s noluit log i ecclia:s̄ in
 p̄uato.i.Lor.14.Lect.7.car.96.L.in
 fine. r.D.in pn" r post pncipium.
 Mlieres seq̄banz apl̄s r mīstrabant
 nečia.i.Lor.9.le.i.car.76.D.post pn.
 Mūdū dicebat origenes i ifinitū reno
 uari r recuperari: sed apl̄s dicit semel
 ad heb.iz.le.5.car.258.L.in pncipio.
 Musicalia insta cōpat apl̄s līgue hu
 mane r voci.i.ad Lor.14.Lec.z.car.
 94.L.in pncipio. Na.
Natura dīna d̄ plena: humana
 aut̄ est in potētia ad ple
 nitudinē.ad phī.z.l.z.c.174.D.i pn".
 Nā dīna cōsideraf duob'modis put
 s̄.est rō cognoscēdi: v̄l'ē pn" cēndi.ad
 Ro.1.le.3.car.7.B.in medio.
 Nāle d̄ illud q̄ sit ab agēte cui nālē
 subdī patiēs.ad Ro.ii.le.3.car.4.
 A.post pncipium: r in medio.
 Nāle desideriuz dedit nobis de' me
 niens nature: spūale aut̄ aie.z.Lor.5.
 le.z.car.112.A.post pncipiuz.
 Nāle desideriū est aie eē cū corpe als
 mōrs nō esset penalīs.z.Lor.5.Lect.
 i.car.112.D.in medio.
 Nāliū rep̄ dīa ē corruptibile r icor
 ruptibile.i.ad Tymo.i.Lect.4.car.
 199.A.in medio.
 Nat'ē xp̄s t̄pali sine p̄fe: eternalīr sine
 m̄re.ad heb.7.le.i.car.238.B.in pn"
 Ex nībilo nībil fieri estimabant antig
 p̄bi: vel qlz eē in qlz:s̄c empēdōles

Tabula

et anaxagoras.ad. Heb.ii. Lec.2. car.
 250. B.in fine. No.
 Nocere possumus p̄xio tripli. s. scō vbo
 et desiderio.ad. ro.13. le. z.c. 4.7. p̄pn.
 Nocere non p̄t plus neq; boes: neq;
 demones q̄ de eis pmittit. z.ad Tymo.
 mo.3. le. z. car. 213. L. ante finem.
 Nocti cōparat vita p̄ns ppter ignorātiā:
 diei aut futura ppter claritatem.
 ad Ro.13. Lec.3. car. 4.7. D. aī finez
 Noe de ḡnq̄ cōmendat. s. q̄ dictis dei
 credidit: q̄ ex fide timuit: q̄ manda-
 tum dei ipluit: q̄ a deo salutē spera-
 uit: et q̄ obstruktionē pdicauit. ad heb.
 ii. le. z. car. 251. A. in medio.
 Nomē iesu xp̄i in p̄mitiu ecclia erat
 odiosum: ideo apli: vt veneraret ba-
 ptizabāt in nomine xp̄i ex orditō spū
 sancti. i. Lor. i. lec. z. car. 57. L. in p̄nci.
 Non ē iponit ad cognoscēdū rē: q̄ si-
 gnificatiū nois est diffinitiū et rō rei.
 Ephe. i. le. 7. car. 155. D. post p̄ncipiuz.
 Nomē alie⁹ rei dupl̄r p̄t accipi. v3. fz
 q̄ ē exp̄ssiu; vel fm q̄ ē significati-
 uiz. ad Ephe. 3. le. 4. cart. i. 61. L. aī fi.
 Nomen est xp̄o datū sup oē nomē. ad
 phi. z. le. 3. car. 175. B. in medio.
 Nomē suu apls cū scriptis hebreis nō
 p̄posuit ppter tres cas: i. prologo. Ad
 Heb. i. plodo. car. 223. A. in p̄ncipio.
 Noticia q̄ hētūr p̄ scias hūanas illuiat
 itellectū solū: s̄ q̄ b̄r p̄ fidē itellectū et
 affectū. z. Lor. z. l. 3. car. 108. A. aī fi.
 Noticia de deo multipl̄r hēri p̄t. s. p̄
 xp̄z: p̄ iudeos: et antiq̄ phos. ad heb.
 ii. le. z. car. 251. A. post pn̄" et in medio.
 Nonū testim̄ nō ordinat ad vetus: sed
 ecōuerso: sicut figura ad veritatem.
 ad Hal. i. le. z. car. 133. A. in fine.
 Nouus hō dī xp̄s ppter nouū modum
 sue cōceptionis. ad Ephe. z. Lecti. 5.
 car. 158. L. ante finem.
 Nouus hō est aius iterius renouatus.
 ad Lor. 3. le. z. car. 186. A. post p̄ncipiū.
 Nouissimū tps dī vltima etas mudi. i.
 ad Tymo. 4. le. i. car. 203. A. post pn̄".
 Nouissimi dies dīr ḡ sūr ppig nouissi-
 mis dieb". z. ad Tymo. 3. Lect. i. car.
 213. D. in medio. Ob

Obedientia icludit oēs vtu-
 tes: et reddit eas
 meliores. ad. Phil. z. Lect. 3. car. 175.
 B. in fine: z. L. in p̄ncipio.
 Obedientia dat meritū passiōib" scōz.
 ad. Phi. z. lec. z. car. 175. A. post p̄nci.
 Obedientia dī magna q̄n sequit̄ impiū
 alterius etra motū p̄xrium. ad. Phi.
 z. lec. z. car. 175. A. post p̄ncipium.
 Inobediētia q̄n fit ppter aliud q̄ etē
 p̄tuz: tūc nō est spale p̄tū. ad. Heb. z.
 Lec. i. car. 226. D. in fine.
 Inobediētia fuit itē p̄tā alia magis
 punita: et silr tēptatio dei. ad. Heb. z.
 lec. z. car. 236. L. in medio.
 Obedies fuit xp̄s nō voluntate dīmina

q̄ ipsa ē regula: sed humana. ad phil.
 z. lec. z. car. 175. A. post p̄ncipium.
 Obiectū vni vtris finis ē alterius. i.
 ad ty. i. lec. z. car. 197. D. post p̄ncipiū.
 Obligatas est triplex. s. i. affectu: in ope-
 ratione: et intellectu. ad heb. iz. L. 3. cā.
 256. D. in medio.
 Obsuare idez est qd̄ diligēter cōside-
 rare vel cauere: et p̄t sumi i bono et i
 malo. ad Ro. 16. le. z. car. 55. A. i fine.
 Obsruare dicebat apls galathas di-
 es menses et annos quos corrigebat.
 ad Hal. 4. le. 4. car. 144. A. i p̄ncipio.
 Obscurat apls romanos ad ostēdēdā
 humilitatē amorē et reuerētā. ad ro.
 iz. le. i. car. 42. ante finem.
 Obstaculum nō ponere pcedit ex grā
 dei libere dantis. ad Heb. iz. Lec. 3.
 car. 257. A. in medio: et aī fi. Oc
 Occulta scire p̄tigl̄ tripl̄. s. p̄ grām: p̄
 pdicationē p̄ scripturaz lectionez. i.
 ad Lor. 14. l. 5. c. 85. D. i fi. 1. 96. A. i pn̄.
 Ociosemulieres ē nō debet ne incur-
 rant incōtinentiam. i. ad Tymo. 5. le.
 3. car. 205. L. ante finem.
 Ocioſi īgetudinē patiunt̄: q̄ rō nō p̄t
 gescere. z. ad Tymo. 3. le. z. car. 196. D. aī
 finem. Od.
 Odore vineaz floretiū spētes moriūz
 z. ad Lor. z. le. 3. car. 108. B. i pn̄. Of
 Offert se hō deo p̄ sufferētā mortis: p̄
 macerationem carnis: p̄ opa iusticie.
 ad Ro. 12. le. i. car. 43. A. in p̄ncipio.
 Officia i ecclia sunt diuersa p̄p mltas
 rōnes. i. Lor. i. le. 3. car. 77. B. aī finē.
 Ex offertis bonitate oblato accepta-
 tur que nō est sacrālis. ad Heb. ii. lec.
 z. car. 250. L. ante finē. Ol
 Olus comedere dīg luxuriāz fugare
 cupit. ad ro. 14. lec. i. car. 48. D. in fi.
 Oia sibi licere dicebat apls: et est distri-
 butio accōmoda. i. que diuina lege nō
 p̄hiben̄. i. ad Lor. 6. L. z. car. 69. D.
 ante finem. On.
 Onera q̄o alter alteri p̄portare debe-
 mus: et a supbia q̄ hoc impedit cauea-
 m. ad Hal. 6. le. i. c. 150. A. aī fi. Op.
 Opa bona fcā p̄ mortuis p̄sunt eis pp̄
 itētōnē et charitatē faciētis. i. Lor. i. 5.
 Lec. 4. car. 100. A. in p̄ncipio.
 Opa tenebraz dīr opa p̄tōz: q̄ opa-
 ran̄ p̄tis. ad ro. 13. l. 3. c. 4.8. A. i me.
 Opa sex diez q̄o diuersimode expo-
 nū. ad heb. 4. l. i. c. 231. D. aī fi. et i fi.
 Opa nā sunt ad beatitudinē ordiata q̄
 est finis vltimus: et dicuntur viua vel
 mortua fm fidez. ad Heb. 6. Lect. i.
 car. 235. L. ante finem.
 Opgri dīr de aliq̄n illuminādo itelle-
 ctū: aliq̄n mouēdo ad op̄. Heb. i. lec.
 4. car. 225. A. in medio.
 Opib" humanis nō debet vita eterna
 ex digno nisi ex ipulsu dei fiāt: s̄ de
 agruo. ad ro. 4. le. i. car. 15. L. post pn̄.
 Op̄ manuale pp̄ tria ipositu ē. s. pp̄ ne

opera fructus. 236.
 operum canca. 175. 3

Pa

Tabula

- Paci** p̄tā ūria apl's pulchre docet (qr multū nocēt) vita/re.ad Heb.iz.le.3.car.257.A.in fine
Patiētiā h̄re obem' cū p̄xio: sīc de' h̄z cum oibus.ad Ro.15.lec.i.car.57.A.in p̄ncipio & sequentibus.
Patiētie p̄ditōes sunt ɔstātia in aduersis: & gaudiū in tribulationib'.z.Lō.8.le.i.car.119.A.in medio.
Papa vt defendat vnā p̄tē xpianitatē p̄t collectas imponere alys.z.Loz.ii.le.z.car.iz.4.A.ante finem.
Parere & parturire inter se differūt: qr purire dicit conatū ad partū: parere aut̄ oicit eductum.ad Hal.4.Lect.7.car.145.D.ante finem.
Paries d̄r lex mandatoꝝ.ad Ephe.2.Le.5.car.158.B.in medio.
Participatio xp̄i est duplex. Una ē im pfecta que est p̄ fidē. Alia pfecta q̄ fit p̄ p̄ficiā.ad heb.3.le.3.cā.zzi.B.p̄pn.
Participare idē est qđ partē capere.ad Heb.6.lec.i.car.236.A.in p̄ncipio.
Paruulū nihil differre a suo qđiu paruulū est quō itelligat.ad Hal.4.le.i.car.142.L.ante finem.
Pascha d̄r a paschin grece qđ est passio latine: vel a phase hebraice qđ est trā sit latie.ad heb.ii.l.6.c.253.B.an fi.
Passio xp̄i nobis p̄fuit ex duob': quia nos liberauit ex p̄tate dyaboli: & obitum nostrum soluit.ad Heb.2.Lec.4.car.256.B.in p̄ncipio.
Passio xp̄i debet freq̄nter cogitari.ad Heb.iz.le.i.car.255.L.post p̄ncipiū.
Passio xp̄i fuit nobis salutifera nō solū p̄ modū exēpli: s̄z ēt p̄ modū meriti.i.Loz.i.Le.z.car.57.B.an finē: & i fine
In passione xp̄i tria ɔsiderāda sunt.s. qđ ɔtēplerit qđ sustinuerit: & qđ p̄me ruerit.ad heb.iz.le.i.car.255.L.an fi.
Per passionē xp̄i ablata fuit p̄tās dyaboli.ad heb.2.le.4.car.229.A.p̄pn.
Passiōes diuerse diuersorū sc̄p̄ veteri testi.ad heb.z.l.8.c.254.L.an fi. & se.
Pastorū ecclesie p̄priū offīn est docere ad Ephe.4.le.4.car.164.A.in medio.
Pater i dñis nō d̄r sapiēs p̄ ieluz xp̄m sed xp̄o est gl̄ia & reuelatio sapie p̄ris. ad Ro.16.le.z.car.55.D.post p̄ncipiū
P̄est qui primo generat. Pedagogus aut̄ qui iam natum nutrit & erudit.i.Loz.4.le.3.car.66.L.post pn̄' & i me.
P̄f̄ nr̄ d̄r tota trinitas. s. creatōe & gubernatiōe.z.Loz.i.le.i.car.104.D.an fi.
Patrē iuocare debet iudei & gēt̄iles: & quō idem est abba & pater.ad Ro.8.Lec.3.car.28.D.in p̄ncipio.
P̄f̄es obēt iſtruere filios i morib'. Ad Ephe.6.Le.i.car.170.A.in p̄ncipio.
In patria manere: fidē: spern: & charitatem: & nō alia dona: quō itelligatur.i.Loz.13.Le.4.car.93.B.in medio.
Dei p̄pis & carnalis hec est dñia. Dō. n̄ ḡnat hoiez q̄tū ad corp': sed de' q̄tū.
ad vtrūq; ad Deb.iz.Lectio.z.car.256.B.ante finem.
P̄f̄itas est solū in viuētib': & cognoscētibus.ad eph.3.le.i.car.161.L.in medio
Paulo qđ fuerit impositū hoc nomen paulus. S̄līt hoc nōn saulus.ad ro.i.Lec.i.car.i.D.post p̄ncipiū.
Paulus qđ p̄f̄cipiat seruare p̄ce: p̄ta negatiua p̄ p̄us q̄z affirmatiua: cū tñ affirmatiua respiciat deuz: alia v̄o p̄ximū.ad ro.iz.le.3.car.47.B.i.p̄n.
Paulus quō scribat hebraice grece et latine: & huius nois iterptatio.ad ro.i.Lec.i.car.i.D.in p̄ncipio.
Paulus se plātasse: apollo rigasse: deuz aut̄ incrementum dedisse dicebat.i.Loz.3.le.i.car.62.B.p̄pn' & i medio
p̄ax nō p̄t esse inter bonos & malos: p̄ax dicit cōcordiā.z.ad Tymo.z.le.4.car.119.L.in p̄ncipio.
Pax n̄a v̄r xp̄s: & quō fecit v̄traçvnū ad eph.2.le.5.car.158.B.i.p̄n' & p̄pn.
Pax est trāglitas ordis sibi a deo istituta.ad Col.3.Le.3.car.186.L.p̄pn.
Pax ɔsistit i duob': vt s̄.hō ɔcordet ad seipm: & ad alios.z.ad Thef.3.lec.z.car.197.A.in medio.
Pe
Peccamus mō graui' in nouo testō q̄z in veteri testamēto peccabāt: q̄b' nō tot b̄ficia collata erāt.ad heb.10.le.3.car.248.B.post p̄ncipiū.
Peccās si in malo p̄seueret: tūc de' oēs iusticias ei' obliuiscīs.ad heb.6.lec.3.car.236.D.post p̄ncipiū.
Peccās nō imediate punīs a deo: s̄z ex p̄spectā ad pn̄iam.i.ad Tymo.4.lec.z.car.24.A.post p̄ncipiū.
Peccās publice d̄z eyci ne suis prauis morib' alios corūpat.i.Loz.5.Le.z.car.67.L.ante finem & in fine.
Peccantū qđā sunt q̄ peccāt ex malitia: qđā ex ɔtētudine: qđām ex omisōne.ad gal.6.le.i.car.150.A.in pn̄'
Peccādū nō est vt supabundet gra.ad Ro.6.le.i.car.21.L.an finē & in fine.
Ad peccādū duo idūcūt efficacissime sc̄līz p̄sentīb' bonorū amor male istā, mās: & timor male humiliās.ad heb.2.lec.4.car.229.A.ante finem.
Peccare ex malicia est peccare ex habitu: & quō nocet sibi & pximo.ad ro.i.Et itē ad Ro.1.Le.8.cā.8.A.post pn̄' & in medio.
Peccare cum dicit paulus in corp' suū qui forniciat: quō itelligat.i.Loz.6.Lec.3.car.70.L.ante finem.
Peccare volētes: & voluntarie peccare hec v̄r dñia: qr volens quasi passione duci: & voluntarie autez ex malicia.ad Deb.10.le.3.car.24.D.ante finē.
Peccasse xp̄m p̄ nobis quō itelligat.z.Loz.5.lec.5.car.115.A.post p̄ncipiū.
Peccata n̄ām quō sc̄us paulus in ma sculis: & quō in fernis rep̄hēdit.ad ro.i.le.8.car.7.L.in fine: & D.in p̄ncipio
- Peccata carnalia** dicuntur que consūmuntur in delectatione carnis: vel quantū ad radicem cōcupiscētē. Ad Hal.5.Lec.5.car.148.L.in medio.
Ad vitandū peccata duo sunt necessaria: scilīz libez arbitriū: & grā.z.Loz.iz.Lec.z.car.13.B.in medio.
Peccati fruct' mōrē est: iusticie aut̄ vita eterna.ad Roma.6.Lecti.4.car.23.L.in medio.
Peccati n̄ām pena noiaſ merces: et quō egparat p̄cō ydolatrie.ad Ro.i.Le.8.car.7.D.post p̄ncipiū.
Peccator maximus d̄r paulus fuisse inter saluatos.i.ad Tymoth.1.Lec.4.car.199.A.in p̄ncipio.
Peccator nā ē diligēdus: viciū v̄o odiēdum.ad Hal.6.le.z.cā.150.D.in fine.
Peccator oīs d̄r p̄uaricator legis lege data.ad Ro.4.le.z.car.16.L.in fine.
Peccatoꝝ reputāt deū nō esse v̄ltore maloz:cū tñ digni sint morte que est stipēdū peccati.ad Ro.i.Lec.8.car.8.B.in fine.
Peccatoꝝ & excōicati sūt ɔsolādi: ne in desperationē cadāt.z.Loz.z.Lec.z.car.107.L.post p̄ncipiū.
Peccatoꝝ carnaliꝝ sufficiētia: & quōmodo differūt.ad Ephe.5.Le.z.car.167.B.in p̄ncipio.
Peccatoꝝ grauitas attēdī penes duo scilīz ex libictō.i.Loz.ii.Lec.7.car.87.B.post p̄ncipiū: & in medio.
Peccatu d̄r inigias duob' modis: itēsue & extēsue.ad Roma.i.Le.8.car.8.A.in p̄ncipio.
Pctn̄ est volitariū: pena aut̄ ɔtra voluntatē & iunctā p̄tō: quō itelligat. ad Ro.i.le.7.car.7.B.in p̄ncipio.
Pctn̄ est auersio ab incōmutabili bono ad cōmutabile: & exire nō p̄t: nisi auxilio dei.ad Roma.z.Lec.z.car.9.L.in medio & ante finem.
Pctn̄ triplī ɔmittī. s̄ore corde: & ope ad Ro.3.le.z.car.13.L.i.me: & an finē
Pctn̄ p̄ adā itrauit nō solū p̄ imitatiō nem: s̄z ēt p̄ pagatiōnē ɔpelagiū.ad Ro.5.le.3.car.18.D.post pn̄. & in me.
Pctn̄ sicut itrauit p̄ adam in oēs: sic & p̄ grāz xp̄i liberamur & iustificamur. ad Ro.5.le.5.car.20.L.an finē: & i fi.
Pctn̄ sicut corp' p̄tī: quō destrui deb̄ ad Ro.6.le.i.car.22.D.an finē: & i fi.
Pctn̄ regnat in hoie per interiorē consensum mētis: & per actū exteriōrem corporis.ad Roma.6.Lec.3.car.23.L.ante finem.
Pctn̄ potuit cognosci sine lege q̄tū ad in honestū: non aut̄ q̄tū ad offensam diuinaz.ad Ro.7.Le.z.car.24.B.in fine: & L.in pn̄' & sequētibus.
Pctn̄ aliq; opāt qđ nō vult v̄ct̄ sugestione: vel passione: vel iclinatione aut̄ habitu malo.ad Ro.7.lec.3.car.25.B.in fine: & L.in pn̄' & sequētibus

Tabula

- Peccatum malū opaſ in hoie:qñ non
 liberae a xpō cōtra manicheum.ad
 Ro.7. Lectio.3.car.25.D.in medio:
 rante finem.
 Petri in sp̄m sc̄m:quō dī irremissibile
 hic r in futuro.ad Ro.2. Le.i.car.9.
 L.in fine: r.B.in pncipio.
 Petri notorium publice est puniēdū
 vt alij resipiscāt.i.Lorin. Lect.i.car.
 67.A.in fine.
 Petri ydolatrie est grauissimū:qr oia
 alia pcta orijnt ex ea.i.Lor.iz.Lect.
 i.car.88.B.in fine.
 Petri oē qd̄ psumit i delectatōe car-
 nis dī carnale:qd̄ āt i delectatōe spūs
 dī spūale.z.Lor.7.le.i.c.ii7.B.p̄ pn.
 Petri est triplex.s.carnis:operis:r oxi-
 ginis.ad Ephe.2. Le.i.car.156.L.i fi-
 ne:r.D.in pncipio.
 Petri omissionē omittit i parētes:i se
 r in eglē.ad Ro.i.le.8.cā.8.B.i me.
 Petri zinigras differūt i hoc:qr iniqui-
 tas opponit iusticie r ad Heb.8.le.
 3.car.24.z.A.in fine.
 Ad petri q̄tuor occurrit.s.electio:affe-
 ctio:sensualitas r executio.i.ad thef.
 5.le.z.car.193.A.in fine.
 Petri qd̄ per penitentiā nō diluit mox
 suo pōdere ad aliud trahit:r quō pec-
 catum dicāl pondus.ad Heb.iz.lec.
 i.car.255.B.in fine.
 Peccatum omissionis est duplex.s.qñ gs
 omittit bona facere:r mala aduersa:
 non vult tolerare.ad Heb.iz.Lec.3.
 car.256.D.in pncipio.
 Pena reprobox erit acerba:diurna:
 riusta:r ad Thef.i.Lect.z.car.194.
 A.ante finem.
 Pene dānatorū nunq̄ finient h̄ orige-
 nē.i.Lor.15.le.3.car.99.L.i me:r an si.
 Penitētia bz tres ptes.s.tristiciā:qfes-
 sionem:r satisfactionē.z.Lor.6. Le.
 3.car.ii6.L.post pncipio.
 Penitētia est duplex.s.terior r exteri-
 or:r que sit dīa iter baptismuz:peni-
 tentiā:r alia sacramēta.ad Ro.ii.le.
 4.car.4.i.D.in pncipio.
 Pnia facit deuz mutare ppositū puni-
 tionis.ad heb.6.le.4.car.237.L.post
 pncipio.
 Pnie fructē duplex.s.cognitio vitatis
 r liberatio a p̄tate dyaboli.z.ad Tym.
 mo.z.le.4.car.213.L.in fine.
 Penitētia duo causant.s.meritum pas-
 sionis xp̄i:r actus xp̄i.ad Heb.6.lec.
 z.car.236.B.in medio.
 Pēnula dī codex legis scriptus p mo-
 dum rotule vel vestis.z.ad Tym.4.
 Le.3.car.215.L.ante finem.
 Penitere in alia vita est ipposibile. Ad
 Heb.6.le.z.car.236.B.post pncipiū.
 Penitere est possibile cuicūq; de gbus
 cūq;:r maximis crimib;.ad Heb.6.
 le.i.car.236.A.ante finem.
 Penitere pōt gs q̄dū in hac vita ē.ad
 Heb.iz.le.3.car.257.B.ante finem.
 Perfectio est duplex:yna.s.exterior q̄
 consistit in actib;exteriorib;:alia ite-
 rior q̄sistit i dilectōe dei.ad Heb.6.
 le.i.car.235.L.post pncipio.
 Perfectio intellect̄ q̄sistit in hoc:qr re-
 cite indicare possit dī bis que sibi ppo-
 nun̄t.ad heb.5.le.i.car.235.A.ān finē
 Ista ppositio per:denotat causam act̄
 ad Heb.1.le.i.car.233.L.i pncipio.
 Perfectio est duplex:yna est sufficiens
 alia est totalis obūdātie.ad Ephe.6.
 le.4.car.171.A.in fine.
 Perfectū r imperfectū diuersimode se
 habet adiutē.i.ad Tym.z.le.4.z.car.
 199.A.in medio.
 Perfectū in doctrina dī aligs dupl̄.s.
 fm intellectū:z fm volūtāte.i.Lor.
 z.le.i.car.59.D.ante finē r in fine.
 Pericula que sustinuit paulus multa
 noian̄.z.Lor.ii.le.5.car.125.D.in pnci-
 pio:r sequētibus.
 Persecutio ē duplex:yna bona alia ma-
 la.pma facit bonū.z mālū.ad Hala.
 4.le.8.car.146.B.in pncipio.
 Perseqbaſ Ismael ysac:et quō iudei
 psecuti sunt aplos in pmitina ecclia.
 ad Hal.4.le.8.car.146.A.in fine.
 Personis diuinis appropiat̄ aliquid
 dupl̄.s.essentialr r causalr.z.Lor.iz.
 lec.3.car.122.A.in pncipio.
 Persuadere aligd alicui regrit peritia
 clusionū r certitudo pncipio:p circa
 ea que sunt p̄suadēda.i.Lor.iz.lec.z.
 car.89.B.in pncipio.
 Petra dī xp̄s non per naturā:sed p in-
 terptatōe.i.Lor.io.le.i.c.79.L.i me.
 Petrus pdicauit iudeis solū:r paulus
 gētib;postea paulus iudeis r petrus
 gētib;ad Hal.z.Lect.z.car.136.A.
 post pncipio.
 Ph̄i dupl̄ deuz cognouerūt.s.vt sicut
 oībus supeminētā:r sicut oīuz bono-
 rum causam.ad Ro.i.Lec.7.cart.6.
 L.ante finem.
 Pie sumit dupl̄:yno mō.p̄tute pieta-
 tis:qñq; pro misericordia.z.ad Tym.
 3.le.3.car.213.D.ān finem.
 Pietas est per quā paretibus patrieq;
 beniulētie officiuz impēdimis.i.ad
 Tymo.4.le.z.car.203.L.in fine.
 Pignus differt in h̄ a re pp̄a:qr illa pos-
 sideit:altera aut̄t aliena custodit.z.
 Lor.5.le.z.car.113.A.in medio.
 Placere nobis nō debemus:sed xp̄o in
 edificationem.ad Ro.15.Lect.i.car.
 51.D.ante finē r in fine.
 Placere que faciūt hoib;:mlta sunt.i.
 Lor.io.le.7.car.82.A.post pncipio.
 Plenitudo tpis dī venisse i xp̄i icarna-
 tione:notā pulchra.ad Hal.4.Lec.z
 car.142.D.ān finem.
 Pōtis ex p̄nceps sacerdotū r dispēsa-
 tor alicui testi:r mediator iter deū r
 ppl̄z.ad he.9.le.3.cā.243.D.post p̄n.
 Pōtis dignitas exceedit oēs alias
 dignitates.ad heb.5.le.i.c.233.D.i fi.
 Portare nomē xp̄i in corpe suo paulus
 gloriabaf.ad Ro.in plogo.car.i.B.
 post pncipio.
 Portentum dī quasi lōge p̄tensum:r
 h̄ nām:signū vo est p̄ter nām.ad heb.
 z.lec.i.car.227.B.in fine:r.B.in p̄n.
 Possessiones vēdebat uersi ex iudeis
 nō aut ex gētib;ad Hal.z.le.z.car.
 136.A.in fine:r.B.in pncipio.
 Postulare dī spūsancr gemitib; p no
 bis inenarrabilib; h̄ arrīū r macedo-
 nium.ad Ro.8.le.5.car.30.B.ante
 finem r in fine.
 Potētiaz aie triplex rep̄f diuersitas.
 f.gnatiua nutritiua:r augmētatiua.i.
 Lor.15.le.6.car.101.B.ān finē r in fine.
 Potestas regia r cuiuscūq; alterius est
 a deo:r q̄siderat quātū ad ptatē q̄tū
 ad modū adipiscēdi:r q̄tū ad vsum.
 ad Ro.13.le.i.car.46.A.i p̄n° r p̄pn.
 In ptatē alicui aligd esse pot dupl̄.s.
 q̄tū ad auctē:r q̄tū ad executionē.
 ad Heb.1.le.6.car.226.B.ān finē.
 Potestati nō est resistēdū:qr esset resi-
 stere dei ordinationi.ad Ro.13.cart.
 46.A.ān finē r in fine.
 Precepta moralia sunt tria q̄ obligant
 diligere deum se r p̄ximuz.ad Hal.5.
 lec.z.car.147.D.post pncipio.
 Precepta moralia xp̄s non soluit:ceri-
 monialia aut̄t soluit q̄tū ad subaz.ad
 Ephe.2.le.5.car.158.B.in fine.
 Precepta moralia sunt de agēdis:r nō
 possunt excludi yna regula.z.Lor.ii.
 lec.i.car.123.A.in fine.
 Precepta oia sunt de actib; v̄tutum r
 obiectū vni v̄tutis est finis alterius.
 i.ad Tymo.i.le.z.car.198.D.post p̄n.
 Precepc̄a aligd intelligi pot dupl̄.s.abso-
 lute vel additionalr.z.ad Thef.3.cā.
 196.D.post p̄n° r in medio.
 Predestinatio r p̄scia differūt in hoc:qr
 p̄destinatio ē de bōis salutarib;:p̄scia
 āt de p̄ctis.ad ro.8.le.6.car.30.D.i fi.
 Predestinatio idē est qd̄ pestimatio:r
 quō xp̄s dicat p̄destinat vide p̄lcher-
 rima.ad Ro.1.le.3.car.2.D.in medio.
 Predestinatio filiū dei:quō a pluribus
 doctorib;exponaf.ad Ro.1.le.3.car.
 3.A.in fine:r.B.in pncipio.
 Predestinatio cā ex p̄te creature assi-
 gnari nullo mō pot:z solū ex p̄te dei.
 ad Ephe.1.le.i.car.152.D.in fine.
 Predestinatio cā nō ē necitas ex p̄te
 dei:nec debitū ex p̄te p̄destinatoz:z
 magis est fm p̄positū sue voluntatis.
 ad Eph.1.le.i.car.152.D.in medio.
 Predestinatoz similitudo est duplex
 s.pfecta r imperfecta.ad Ephe.1.Lec.
 i.car.152.D.post pncipiū.
 Predicatio principalr fuit a xp̄o:figu-
 raliter a p̄phetis:executivē ab aplis
 i.ad thef.2.le.z.car.190.D.in pncipio

Tabnla

Predicationeꝝ ſuā ap̄ls dicebat cursuꝝ
qꝫ modico in tpe: mltis in regiōibꝫ p̄dicauit. ad Hal. z. le. i. car. i. 35. B. i. me.
Predicare maiꝫ est q̄ baptiꝫare. Unde
ap̄ls mltis p̄dicauit & paucos baptiꝫa-
uit. i. Lor. 5. le. z. car. 58. L. in fine.
Predicare nō debent plures: sed melio-
res. i. Lor. 14. lec. 6. car. 96. B. in fine.
Predicare tenetiuꝫ q̄tuꝫ d̄rias. i. Lor.
9. lec. 3. car. 78. B. in p̄ncipio.
Predicatoꝫ q̄ est peccator notoriuſ nō
dꝫ publice p̄dicare alſ peccat. z. Lor.
6. lec. i. car. ii. 5. L. post p̄ncipiū.
Predicatoꝫ p̄t dupl̄ gloriari de predi-
catione ſua. z. Lor. 10. lec. 3. car. i. 22. D.
in p̄ncipio & post p̄ncipiū.
Predicatoꝫ nō dꝫ curare eloquentiā ne
fides videat rōnibus hūanis pbari. i.
Lor. i. lec. 3. car. 57. D. in medio.
Predicatoꝫ debet predicare edificato-
ria: fructuosa & nō vana. i. Lor. z. lec. i.
car. 60. A. in p̄ncipio.
Predicatoꝫ qui ardentius p̄dicat maio-
rē mercedē habebit. i. Lor. 3. le. z. car.
62. L. ante finē & in fine.
Predicatoꝫ nemineꝫ dꝫ cōtēnere: exem-
pli ap̄liq̄ dicebat ſe factum iudeis in
deū: ſamaritanis ſamaritanis: gentibꝫ
gentilem. i. Lorin. 9. lec. 4. car. 78. B.
in fine.
Predicatoꝫ dꝫ potiꝫ pauca p̄dicare tvti-
lia q̄ multa & iniutilia. i. Lor. i. 4. le. 4.
car. 95. B. in p̄ncipio & post p̄ncipiū.
Predicatoꝫ vitatis ſemp bonis ē opor-
tunus: malis vo ip̄portunus. z. ad Thi.
4. lec. i. car. zi. 4. L. ante finē.
Predicatoꝫ in predicando nō dꝫ ostēde
re paſſiones neq̄ iram. z. ad Thimo.
4. lec. i. car. zi. 4. D. in p̄ncipio.
Predicatoꝫ duo obēt facere. ſ. exhorta-
ti in doctrina ſacra & tradicentem
vicere. z. Lor. z. lec. 3. car. 108. B. i. me.
Predicatoꝫ ſimpliſ elege deus. p̄c
Lor. i. lec. 4. car. 59. B. post p̄ncipiū.
Predicatoꝫ ſunt dei adiutores. i. Lor.
3. lec. z. car. 67. D. post p̄ncipiū.
Predicatoꝫ poſſe recipi victuꝫ a qb̄
p̄dican: ap̄ls multis rōnibus oſtēdit.
i. Lor. 9. lec. z. car. 77. B. ante finē.
Predicatoꝫ ſi p̄dicat ppter qſtū p̄nci-
pali peccat. i. Lor. i. 9. le. 5. c. 79. A. in fi.
Predicatoꝫ assimilant angelis i eo ꝫ
dīna anūciāt: & quo linguis angelorꝫ
loquunt. i. Lor. 13. le. i. car. 91. B. in p̄n?
Predicatoꝫ i p̄mitiuꝫ ecclia erat pau-
ci: ſo donuꝫ linguaꝫ erat eis neſciuꝫ. p̄c
Lor. i. 4. lec. i. car. 93. D. ante finem.
Predicatoꝫ tria ſunt nečia. ſ. vt os ape-
riat ad p̄dicadū ſe p̄pare & grā ei deſ.
ad Eph. 6. le. 5. car. 17. i. A. i. fi. z. B. i. p̄n?
Officiū p̄dicatoꝫ & doctoꝫ est officiuꝫ
militiū inq̄ſtū cōſurgunt contra ho-
stes fidei & vicia mundi. z. ad Thi. ii.
z. lec. i. car. zio. D. ante finē.
Prelati nō habent p̄tate niſi in eos qui

eꝝ iurisdictioni ſubſunt & illos coer-
cere debent ne cū infidelibus cōcēt.
i. Lor. 5. le. 3. car. 68. L. in p̄n? & p̄n?
Prelati ſubditis dare debet ſpūlia pre-
dicando & exempla monſtrando tēpo
raliaq̄ exponendo. i. Lor. 12. lec. 3. car.
90. D. poſt p̄ncipiū.
Prelati ſuo debemus. ſ. obedientia: &
reuerentiā. ad Heb. 12. lec. 3. car. 160.
L. ante finem.
In prelato debet eſſe integritas ſenſus
per prudentiam z. ad Titum. z. le. z.
car. 219. A. in medio.
Prelatus bonus in corrigēdo ſubditos
dꝫ asperis dulcia om̄isſere. ad Hal. 4.
lec. 4. car. 144. B. in medio.
Prelatus dꝫ ſibi cauere ab oſbus deſe-
ctibus: & maxime ab impatientia. i. ad
Theſ. 5. lec. z. car. 192. D. in fine.
Premiuꝫ ſcōꝫ est admirabile & deſide-
rabile: & quo aie deſiderent indui' cor-
poribꝫ. z. Lor. 5. lec. i. car. ii. 5. D. in p̄n?
Premia q̄ dſ diligētibꝫ ſe p̄parauit non
aſcēdere ad coꝫ negq̄ ad alios ſenſus. i.
Lor. z. le. z. car. 60. L. in me° & aii finē.
Iſta p̄poſitio p̄ denotat cām acr̄: & quo
iſtelligat p̄ quē fecit & ſecula. ad Heb.
i. lec. i. car. 223. L. in p̄ncipio.
Prebri dupliſi honore digni ſunt. ſ. mini-
ſtratiōne nečioꝫ & exhibitiōne reueren-
tie. i. ad Thi. 5. lec. 3. car. 206. A. in me°.
Prebri accuſati facilis cōdēnari nō de-
bēt. i. ad Thi. 5. le. 3. car. 206. A. aii ſiſ.
Principes & p̄tates ſunt duo ordies & pre-
eminētiā i opando deſignat. ad Eph.
3. lec. 3. car. i. 10. D. in fine.
Principes huius ſeculi p̄nt iſtelliſi reges
& p̄ncipes & ab iſtis velut ſapia hūana
rū legū. Uel demōes vel p̄bi. i. ad coꝫ.
z. lec. i. car. 60. A. poſt p̄ncipiū.
Principes h̄ ſeclī dei ſapiaz nō cognoue-
rūt: qꝫ ſi cognouiffent dñi glie nō cru-
cifixiſſent. i. car. z. le. z. cā. 60. B. i. me.
Principes iudeoꝫ ſ. p̄ylatus & herodes
iſter fecerūt xp̄m: ſiſ & demones. i. car.
z. lec. z. car. 60. B. in me° & aii finē.
Principes iudeoꝫ ſciuerūt xp̄z eē q̄ pro-
miſſus erat in lege: nō tñ q̄ filius dei
erat. ſiſ & demones. i. Lorin. z. L. e. z.
car. 60. L. in p̄ncipio.
In hiſ que a deo p̄cedūt duo ſunt cōſi-
derāda. ſ. ipſe p̄ceſſus reꝫ & ſiliū dei
a quo talis p̄ceſſus cātūr. ad Heb. 9.
lec. i. car. 243. L. poſt p̄ncipiū.
Producere ſunt res viſibiles ex iuviſibili
bus rōnibus & dealibus in ſyo dei. ad
Heb. ii. lec. z. B. in fi. z. L. in p̄nc?
Proficere ſe dicebat paulus vltra mul-
tos coetaneos. ad Hal. i. lec. 3. car. 134.
A. in p̄ncipio.
Proficere volēs neſciuꝫ ē ſpūale gaudiū.
ad Phil. 4. le. i. car. 178. L. in p̄n?
Proficere hoſeꝫ ſaciūt duo. ſ. facere bo-
nuꝫ & ſuſtinere patienter malum. z. ad
Theſ. 3. le. i. car. 196. B. in medio.
Prohibentur aliq̄ q̄ ſimpliſ mala ſunt: &
iſta ſūt vitāda: aliq̄ vo q̄ p̄ aliquo tpe:
& iſta in tpe obſeruāda. z. ad Timo. i.
lec. 4. car. 216. A. in medio.
Prohibitio ē duplex. ſ. actiōis & p̄cepti.
i. Lor. 6. lec. z. car. 69. D. in me.
Prohibitio facit ardentius concupiſce
re qđ phibēt tripl̄. ad Roma. 5. le. 6.
car. 21. A. in p̄n? & poſt p̄ncipiū.
Promiſſio dei facta David ſplēda erat
in xp̄o: & quomō de⁹ iuſtificabatur in
ſuis ſimoniſbus. ad Roma. 3. lec. i. car.
iz. B. in fine.
Prope eſſe dñi dñ ppter p̄ntiam maie-
ſtatis: ppter inhabitantem grām: pro-
pter exauditionis clemētiā. ad Phil.
4. lec. i. car. 178. L. in medio.
Prophetia dñ quedā apparitio ex reue-
latione dīna eoꝫ q̄ ſunt p̄cul. ad Ro.
iz. lec. z. car. 43. D. ante finē.
Prophetia in priā ceſſabit: qꝫ nihil erit
futuruꝫ: enigmata ceſſabūt ſiſ. i. Lor.
iz. lec. 3. car. 92. L. in p̄ncipio.
Prop̄bia gd ſit: quod moſis dicat: & quid
ſit log lingua. i. Lor. i. 4. lec. i. car. 93. L.
in fine & D. in p̄n? & ſeſtibꝫ.
Prop̄bia dñ q̄ alys anūciat q̄ dīniſ ſunt
ſibi reuelata: & inq̄ſtū pſert ea q̄ ſunt
alys maifestata. i. Lor. ii. le. z. car.
82. D. ante finem.
Prophētia aliqui locuti ſunt ſolū ex iſtis
iſtu ſpūſci ſiue grā: aliqui ex grā: et iſti
fuerūt veri pphete. i. Lor. 12. lec. i. car.
88. L. in fine & D. in p̄n?
Prophētē falsi habent triplicē defectū
ſ. ſcientiē: iuſticie: & fidei. ad Col. z. le.
4. car. 184. D. in fine.
Prophetis nō ſemper adest ſpū ſp̄he-
tie: qꝫ non eſt habitus. i. Lor. 4. lec. 6.
car. 96. L. poſt p̄ncipiū.
Propriū nlls habuit in p̄mitiuꝫ ecclia:
ſz oia hēbant in cōmuni. i. Lor. 16. lec.
i. car. 103. L. poſt p̄ncipiū.
Profeliti dicebant q̄ venerūt ex getibꝫ
ad iudeos q̄ ſos cathecuminoſ dici-
muſ. ad Eph. z. le. 4. car. 157. D. i. fine.
Proſpititas & aduersitas i reb̄ tpalibꝫ cō-
ſiſtit i trib̄. z. car. 6. l. z. car. 16. A. i. me.
Proxiſū diligere ſic ſeipz tripl̄ iſtelliſ.
ad Ro. 13. lec. z. car. 47. L. in p̄nci.
Proxiſū dñ nō ſolū ho: iſmo & āgel° ac
ſanctuſ dicunt̄ p̄ximi. ad Roma. 12.
lec. z. car. 47. B. in fine.
Purire dñ q̄ ſemp nouis ſelectaſ. z. ad
Thi. 4. le. i. c. 214. D. i. me.
Pſeudo pphete iō crucem non p̄ncipa-
liter prediſauerunt ppter queſtum &
ne perſecutionē patereſt: & de galas
gliarentur. ad Hal. 6. le. 3. car. 151.
A. in fine.
Pſeudo pphete cōponebat vñ ſectaſ
ex iudaismo & euangelio. z. Lor. ii. le. i.
car. 122. L. ante finem.
Pſeudo nō ſuit miſſuſ neq̄ meliorem
xp̄o p̄dicauit: neq̄ ſpū ſmeliorē aplo-

Tabula

habuit.z.Lor.ii.le.z.car.iz3.D.p^opn.
Pseudo ut attraheret et deciperet populi.
predicabat subtilia ornata et exquisita. et quod
apostolus erat balbus: iocundus deridebant eum.z.
Lor.ii.l.z.car.iz3.D.i fi.

Quatuor reges quod abraham iterfecerunt
sunt quinque viae principalia opposita quatuor virtutibus cardinalibus.
ad Heb.7.le.i.car.238.A.in pnc.
Quoniam in ille virtus sicut plati et predicationes te
neant laborare manibus et aliis.i.Lor.9.
lec.z.car.77.L.in fine.

Quoniam quod mouet sanctus thomas sicut toto
capitulo cor.9.l.5.ca.79.A.i fi.z.B.i pnc.
Quoniam de legalibus et sicut libris quod operatur
christus i cor.10.l.4.c.80.D.p^opn et sequitur.
Quoniam ex io.6.c.1.Lor.1.car.8z.A.in me.
Quoniam stulte monedam non sunt.z.ad Thib.
z.lec.4.car.iz2.L.post pncipius.
Quoniam sunt amade iocundus idicunt virtutes
z.ad Thib.z.le.4.car.iz2.L.in medio.

Ra

Raab meretrix dicitur: quod aia per ydola
triā meretrix efficitur: vel quod
ad constitutā publicā oī hora hoies in-
gredimur.ad Heb.ii.le.6.ca.253.L.i fi.
Rapi vobis ad pncipium scđz et tertium celum est
alienari a sensib⁹ corporalib⁹.z.Lor.iz.
lec.i.car.iz7.B.post pncipium.
Rapiunt aliquā hoies: aliquā aie: aliquā a
seip̄is.z.cor.iz.l.i.c.iz7.A.i pncipium et p^opn.
Raptus ē in eo quod ē fūm nām in id quod ē
supra nām in vi superioris nāe eleuatio
z.Lor.iz.lec.i.car.iz7.A.ante finē.
Raptus vobis ad 3° celum et in padisū ē vñra
p^ont: quod p^ont' itell'r summa claritas: per para-
disū summa iocunditas iyno tñ.z.cor.iz.
le.z.car.iz7.A.p^opn et i me.
Reconciliati sumus deo p*ip* i esum xp̄s ut
nos ipsos reconciliemus deo.z.Lor.5.
lec.5.car.ii4.D.ante finē.

Reddere statim cui quis obligatus: quod pec-
catum est in mora docet apostolus.ad Ro.iz.
lec.3.car.47.A.in pncipio.

Reddere equalēs nō possumus deo et pa-
rētib⁹.ad Ro.iz.l.3.car.47.A.p^opn.

Reddere rōnē oīz platos per subditum: non
in oīb⁹: sicut in his in gōb⁹ subditos ex offō ne-
glexerūt.ad col.4.le.3.c.260.D.i pnc.
Reddere dicitur vir debitū mīlieri et mīlier
viro.i.Lor.7.le.i.car.7i.B.in medio,

Reddere dicitur vir debitū vixi nisi fiat
ex sensu vtriusque vel ad certū tps vñ
ca orōnis.i.Lor.7.lec.i.car.7i.B.i fi.
Redempti sumus a christo et a ipsa et peccatis
mortis.ad Eph.1.l.2.c.153.A.i pncipium et p^opn.

Redimi solent aliquā aliquā ab extraneis

aliqā pecunias aliquā alijs. ad Eph.5.

lec.6.car.168.B.in fine.

Referre oīa actualitā i deū nō ē necū: sed
bitualitā. ad col.3.

Regnum dei in hoie considerat sicut actū i-
teriorē putiusticiā parit et gaudium.ad

Ro.14.lec.z.car.50.D.post pncipius.

Regime tyranicū dicitur regimē regi qui

tyrānus per utilitate sui rex tam cā sedito-
rū laborat.ad Ro.14.l.3.c.5i.L.p^opn.
Renouari obtemperat fugiendo modū recol-
ligendo aiuz habendo affectū sanum.ad
Ro.iz.le.i.car.43.B.in me et an finē.
Remissio petitorum ē a deo: et expositio pul-
cherrima. b̄ti quoque remisit. ad Ro.
4.lec.i.car.15.L.i fine et D.in pncipio.
Reges ē duplex: una ē tpalib⁹ alia in
spūalib⁹.ad Heb.4.l.1.c.231.D.p^opn.
Regeūisse dīs ē 7° die ab oī ope qd̄ pa-
trarat.ad Heb.4.l.1.c.232.A.i me.
Requiem nos īgredi iubet apostolus pp multa.
ad Heb.4.le.z.car.232.B.in fine.

Resurrectiones mortuorum probat apostolus a
simili de resurrectione christi.i.Lor.15.
lec.z.car.98.B.in pncipio.

Resurrectio ē duplex: una ad miseriaz
alia ad gloriā: et sic xp̄s dī resurrectiſſe
pō.i.Lor.15.lec.3.car.99.A.in pnc.
In resurrectō ī erit ordo tps: sicut excel-
lētia dignitatil.i.cor.15.l.3.c.99.A.an fi.

Resurrectio nō erit ut fruamur bonis
temporalib⁹: sicut electemur eternis.i.cor.
15.lec.3.car.99.A.in fine.

Resurrectiōes mortuorum probat apostolus ba-
ptiſati.i.Lor.15.l.4.c.99.D.an fi. et i fi.

Errores dicētū resurrectiōes mortuorum
nō ē vel ad pōra officia hoies redi-
re.i.Lor.15.le.5.car.100.B.in fine.

Resurrectiōes mortuorum apostolus probat se
mini in pollutione.i.Lor.15.lec.5.car.
100.L.in medio.

Resurgentē hoīs caro ē eadez sicut spēz cū
carne moriētis: sicut tñ erit alia sicut q̄lita-
tē.i.Lor.15.le.6.car.101.A.in pncipio.
Resurgentē corpora nō vertent in spū
neq̄ aerē neq̄ ventū.i.Lor.15.Lec.6.
car.101.B.in medio et an finē.

Resurrectiōē peracta cessabūt opōnes
aiales a corpore.i.cor.15.l.6.c.101.L.i pnc.
De h̄ qd̄ dīc apostolus: oīs qd̄ resurgem: nō
āt oīs imutabitur: nota diueritatē i
scripturis greci et latinis.i.Lor.15.le.8.
car.102.B.in pncipio.

Error lactantius q̄ dixit q̄ martyres mil-
leānis an resurrectiōes gnālē resurge-
rēt.i.Lor.15.lec.8.car.102.B.an finē.

Resurrectiōes fieri i istā vñ i momēto
quō intelligat.i.cor.15.le.8.c.102.B.i fi.

Resurrectio erit i mebr̄ eq̄lis q̄ ad bo-
nos et q̄ ad malos q̄tūz ad ea q̄ ptinēt
ad nāz:nō āt ea q̄ ptinēt ad glāi.i.cor.
15.lec.8.car.102.L.i me et an finē.

Resurrectio faciē i cōrūptiōē nō erit ex vñtu
te corporis: sicut ex glāia aie a q̄ deriuabit.i.
Lor.15.lec.9.car.102.D.in fine.

Restitutus paulus ī faciē petro: quod reprehensi-
bilis erat.ad Hal.z.l.3.ca.136.L.i me.

Resurrectio laetari et alioz mortuorum
nō erat ad immortalitatē: sicut ad mortali-
tatē.ad Col.1.l.3.car.182.A.post pnc.

Resurrectio nostra erit in pfecta etate
xpi.ad Eph.4.le.4.car.164.B.i me.

Ad resurrectiōes tria occurrit: sicut oīni

tatis vñ xp̄i et mysteriū angelorum.i.ad
Thef.4.lec.z.car.191.L.ante finē.

Resurrectio erit similitudinē vñi q̄z
motuorum.i.ad Thef.4.lec.z.car.191.
D.in medio et tante finez.

Resurrectiōes īa sc̄az dicebat qdā here-
tici.z.ad Thib.z.le.3.car.211.D.in finē.

Romanis q̄s aploz p̄us p̄dicauerit.in
plo.ad Ro.car.i.L.in fine in plogo.

Paulus orauit et memorā hūit sine in-
termisiōe p romanis ut dīs eōs quer-
teret.ad Ro.i.lect.5.car.4.D.p^opn.

Rogauit paulus ut stimulū sibi auferret
et n̄ exaudiſ: q̄ medic⁹ emplū mordax
ifirmo appōit: rogarū neq̄q̄ ut ifirm⁹
sanē dīpoit.z.cor.iz.l.3.c.128.L.i me.

Romā iper destructio erit an extre-
mū iudiciū et quō tpale mutatū sit i spūa
le.z.ad The.2.l.1.car.194.D.in medo.

Sa

Sacerdos ē mediūs īter deū et
pplū: et de trāslatōe

sacerdotij.i.ad Heb.7.l.1.c.237.D.i fi.

Sacerdos dī h̄re q̄tuor: sicutatē: inoce-
tiā: pulchritudinē et bonoz: societatē.
ad Heb.7.le.4.car.240.B.an finez.

Sacerdotes veteris testi q̄lū die mane
et vespe irribāt in scā. Sūmū vo sacer-
dos semel ī āno in scā scōz.ad Heb.9.
le.z.car.243.A.ante fine et in fine.

Sacerdos ī veteri lege q̄ p̄petis obti-
lerūt n̄ coederūt: sicut ex caltra abusēt
ad Heb.iz.le.z.car.260.A.in pnc.

Sacra magna dīr: bāpm⁹: extrema yn-
etio: eucharistia: et mīrimōiū. ad Eph.
5.lec.io.car.100.D.in medio.

Sacra hūit ī se trias: ip̄z sacrūz: re signa-
tā: s.graz: et re signata nō p̄tētā: s.resur-
rectionis.i.Lor.1.i.le.1.car.56.A.in fine.

Sacra sunt īstituta pp neccitā vite spi-
ritualis.i.Lor.2.i.le.5.car.85.L.in pnc.

Sacra veteri legi et noue ī h̄ differēt: q̄
veteri testi figurabāt: n̄ta autē p̄tinēt
graz: ad Hal.z.l.4.car.137.B.p^opn.

Sacra noue legis licet sint elta mālia
nō tñ sunt elta egēna.ad Hal.z.lec.4.
car.137.B.in pncipio.

Sacrū strātiū ad fidē fit p̄ manū ipo-
sitionē: et ē duplex: qdā est miraculoz
opō: qdā sacri ordī collatio.ad Heb.
6.lec.i.car.236.D.in medio.

Sacre scripture effectū ē q̄druplex: sc̄z
docere vñtes arguere falsitatē et c.z.
ad Thib.3.lec.3.car.214.B.post pnc.

Sacrificiū et holocausta quō ī veteri le-
ge fiebāt: et in noua quid significēt: ad

Heb.10.lec.i.car.246.B.ante finē.

Sacrificiū visibile offert ī signū iūsi-
bilis sacrificiū: q̄ se bō et sua deo offert.
ad Ro.iz.lec.i.car.42.D.in fine.

Salus hoīs ɔsistit ī duob⁹: s. vt ɔfitea
tur fidē: et p̄ recedat a p̄tō: z.ad Thib.
z.le.3.car.212.A.in pnc. et post pncipiu.

Salutādo apostolus p̄us salutat mino-
res q̄ maiores: ad Philip.p.lec.i.car.

Rei dimu.
236.4.49.

Tabula

172. B. in principio.

Salutis p̄pinq̄itas duob⁹ modis itel ligit: vna t̄pis: et alia dispōnis. ad Ro. 13. le. 3. car. 4. 8. A. in p̄n⁹ et post p̄n⁹.

Samuel nō fuit sacerdos: sacerdotali tñ officio vsus fuit: quia reges vnxit sacrificiū obtulit. ad Heb. 7. lec. 3. car. 239. L. post principio.

Sanctificare hoīem est ppriū dei p̄ collationē sp̄ssci. ad Roma. p. le. 3. car. 3. L. post principio.

Scis nō ē neccia xtinua tribulatio exte rior: cū iteri⁹ affligant ex mala conuer satione pernitorum. ad Hebr. 12. lec. 2. car. 256. B. post principio.

Scis neccia ē triplex yntas. s. amoris cō cordie et cooperatiōis. ad Phil. 2. le. 1. car. 174. B. post principio et in medio.

Inter sc̄os q̄ connumerent ab ap̄lo. ad Heb. ii. l. 7. c. 253. D. i me⁹ et seq̄ntibus.

Saguis xp̄i effusio figurata fuit in effu siōes saguis oīuz iustoz q̄ ab origie mū di fuerūt. ad He. 12. l. 1. c. 255. D. p⁹ p̄a.

Saguis xp̄i q̄o differat a sanguine hir copz et aialium ceteroz. ad Heb. 9. lec. 1. car. 246. D. ante finem.

Sap̄ia hui⁹ mūdi d̄r q̄ p̄ncipal⁹ mūdo initit: et q̄o de⁹ p̄prehēdit eos. i. Cor. 3. lec. 3. car. 6. 4. L. post principio.

Sap̄ia ē dinaz rex cognitio. Pruden tia vo rei particularis ē p̄udentia. ad Eph. 5. lec. 6. car. 168. L. post principio.

Sap̄ia inutilis est si itellectu caret. Ad Col. 1. lec. 3. car. 180. L. in fine.

Sap̄ie xp̄i est triplex vsus. s. instructio nis: d̄otionis: et directionis. ad Col. 3. lec. 3. car. 186. L. ante finez.

Sapiēs d̄r qui cognoscit cāz altissimā. sap̄ia carnis et prudentia est mors. ad Ro. 7. lec. 2. car. 27. D. post principio.

Sapiētē p̄fectū demōstrat hoc: q̄ sciat se ordinare in omni statu. ad Phil. 4. lec. 2. car. 179. B. ante finem.

Sarra et si sterili fuerit et pp̄ yetustate p̄cipe non potuerit: tñ q̄o do credidit ex repromissiōe ysaac p̄cepit. ad Heb. ii. lec. 3. car. 151. D. in principio.

Sathan trāsformat se aliquā yisiblē sic legit de sc̄o martino: iō neccia ē discre tio sp̄uz. z. Cor. ii. le. 3. car. 124. L. i. fi.

Sc

Scādalū actiū et passiū qd sit. ad ro. 14. lec. 3. car. 51. B. post p̄n⁹ et in med?

Scandalū est dictū vel factū minus re ctiū alicui p̄bēa cāz ruine. ad Ro. 14. lec. 2. car. 50. A. in fine.

Scia humana cōsistit in duob⁹. s. in lo cutione ornata et in distinctōe rex. ad Col. 2. lec. 1. car. 183. B. ante finem.

Scia ē duplex. s. simplici noticie et expi entie. ad Heb. 5. le. 2. car. 235. L. aī fin.

Scisma q̄tum malū sit in cōitate apl̄s oīdit. i. Cor. ii. lec. 4. car. 8. 4. B. i me⁹.

Scritchia ē versus septētrionalē: barba ria aut d̄r extra metas. ad Col. 3. le. 2.

car. 186. A. ante finem.

Quecūq; sc̄pta sūt siue i veteri siue i no uo testō siue de xp̄o siue de mēbris ad n̄az doctrinā scripta sunt. ad Ro. 15. lec. 1. car. 52. A. in medio.

Scrutare d̄ de⁹ corda non q̄ igret. ad Ro. 8. l. 5. c. 30. L. i p̄n⁹. Se

Segregatū se dīc apl̄s in euāgeliuz dei p̄ auerſionē ab ifidelib⁹. ad Ro. 1. lec. 1. car. 2. A. post principio.

Semē abrae se eē glīabā apl̄s: t de ml̄tis alys ybi tñ nō peccauit iactatā. z. Cor. ii. le. 5. car. 125. B. in fi. et L. in p̄n⁹. Seminare in carne ē opari p̄ corpe. In sp̄u aut̄ est yntificare. ad Hal. 6. lect. 2. car. 150. D. in principio.

Senes q̄i nō hñt sp̄iales delectatiōes q̄rūt corpales: q̄r sunt iuercundi. ad Titū. z. lec. 1. car. 218. L. post principio.

Senes sūt icredibiles: q̄r sepe sūt dece pti: iō loquunt semp cū additiōe. s. for te vel fere. ad Tyt. z. l. 1. c. 218. L. aī fi.

Senes sūt suspiciosi: q̄r suspicāt q̄ sepe viderūt. ad Tyt. z. l. 1. c. 218. D. p⁹ p̄n⁹.

Senex pp̄ exceedētē maliciā pdit bono rē senectutis et tūc d̄r puer. i. ad Thib. 4. le. 3. car. 204. L. in fine.

Senect⁹ h̄z in se duo. s. st̄eptuz delecta tionē et p̄fectionē sap̄ie. ad Tytū. i. lec. 4. car. 10. L. in principio.

Sēsibile p̄t̄ videri tripl̄r: aut p̄ sui pre sentiā siue silitudis tē. i. Cor. 13. lect. 4. car. 93. A. in principio.

Sēsūs hystoric⁹: allegoric⁹: mystic⁹: et anagogic⁹ q̄o itēp̄tenēt. ad Hal. 4. le. 6. car. 145. B. p⁹ p̄n⁹ et seq̄ntibus.

Sententia est duplex: vna p̄tinet ad iudi ciū itell̄s circa speculabilitia: alia cir ca agēda. ad Ro. 12. le. 3. c. 4. 5. A. aī fi.

Sētire debemus gn̄ci nobis de xp̄o. Phil. 2. lect. 2. car. 174. L. in principio.

Separari petyt paulus a corpore mor tis: non aut̄ a corpore nāli. ad Roma. 7. lec. 4. car. 26. L. in principio.

Separare a xp̄o electos nemo p̄t̄ nec terribilia nec appetibilā tē. ad Ro. 8. lec. 7. car. 31. D. in me⁹ et seq̄ntibus.

Sepult⁹ ē xp̄s vt ostenderet se vē mortuū vē resurrexisse: et ex hoc fidē iducere. i. Cor. 15. lec. 1. car. 97. L. in medio.

Sermo viu⁹ d̄r verbū dei qđ ē xp̄s. ad Heb. 4. lec. 2. car. 232. L. ante finem.

Sermo iudicāt bon⁹ qñ iudicat bonā dispōnē interiorē: malus qđ malā. ad Eph. 4. lec. 9. car. 166. L. in principio.

Serui debent obediē dñis suis: et dñi debent diligere seruos. ad Eph. 6. le. 2. car. 70. B. ante finē et in fine.

Seruire maiorē minori q̄o dirit apl̄s de iacob et esau. ad Roma. 9. Lectio. 2. car. 33. D. post principio.

Seruit⁹ q̄o accipiat et q̄o est abiecta p̄ditio si absolute consideret. ad Ro. 9. lec. 1. car. 1. D. ante finem.

Seruitus est duplex: vna timoris et illa

nō p̄petit sanctis. alia amoris q̄ eiſ cōuenit. ad Ro. p. lec. 1. car. 1. D. in fine.

Seruus quō inter iudeos computaba tur: qui timore pene seruabāt legē. ad Hal. 4. lec. 1. car. 14. z. L. ante finez.

Seru⁹ ē nomē yposta⁹ v̄l sup̄positi qđ non est assumptum a xp̄o. ad Philip. 2. lec. 3. car. 176. D. in principio.

Sessio tria iportat. s. auētē stabilitatē: et būilitatē. ad He. 1. l. 2. z. 224. B. i p̄n⁹.

Entia dīna nō videbit p̄ silitudinē cū illa eā rep̄tare possit. i. Cor. 12. le. 4. car. 93. B. in p̄n⁹. So

Sobrietas iō ē qđ mēsuratio: bria. n. grece idē ē qđ mēsura latine. z. Cor. 5. lec. 3. car. 11. 4. A. in principio.

Sobrietas p̄t̄ sumi p̄ quolibz mēsura to v̄lu rerū exterarū et extrisecarū p̄ sili fū. ad Tyl. 2. l. 1. c. 218. L. aī fi.

Sollicitudinē h̄bēdi i trib⁹ apl̄s dissua det. i. Cor. 7. le. 6. car. 74. B. in p̄n⁹.

Sollicitudo aliqñ iportat diligentia q̄ rendi qđ deest: qñq; anxiatē animi. ad Phil. 4. lec. 1. car. 187. L. ante finē.

Sors est exquisitio: p̄udentie dīne de aliquo contingentī humano. ad Eph. 5. lec. 4. car. 154. A. in principio.

Sortib⁹ iesse p̄t̄ p̄cīm triplex. s. sup̄stītūtio: dei tētatio: et vanitas. ad Eph. 1. le. 4. ca. 154. A. i p̄n⁹ et p⁹ p̄n⁹. Sp

Op̄es itēlligibiles sūt i itell̄poli qñ i itēlligat actū: iō sc̄ia acq̄sita hic nō de struetur totali in patria. i. Cor. 13. lec. 3. car. 92. L. ante finē et in fine.

Spectaculū fuerūt apl̄i mūdo: angelis et hoīb⁹. i. cor. 4. le. 2. car. 66. A. p⁹ p̄n⁹.

Uidere h̄z p̄ speculuz et enigmāte quō itēlligat. i. cor. 13. le. 4. car. 93. A. p⁹ p̄n⁹.

Speras maria libēter suffert difficilia et omnia mala libenter patif. ad Ro. 5. lec. 5. car. 17. D. ante finem.

Sperare v̄l despari de aliq̄ p̄t̄ tinge re dupl̄r. v̄l ex pte hoīis: v̄l ex pte dīne ḡre. ad Eph. 2. lec. 1. car. 156. L. aī finē.

Spes iportat certā expectatiōe: et qñz oris ex cā humana qñz dīna. ad Ro. 4. lec. 3. car. 17. A. in fine.

Spes cōsiderat ex magnitudine rei spe rate cuī futura glīa expectat. ad Ro. 5. lec. 5. car. 17. D. in medio.

Spes habet duplē certitudinē: vna ex sp̄scō: aliaz ex morte xp̄i. ad Ro. 5. lec. 5. car. 18. A. post principio.

Spes ē mot⁹ appetitus in bonū ardūū. ad Phil. 1. lec. 2. car. 173. B. in medio.

Spes aīaz firmat iō i h̄z mūdo: q̄ ē q̄sī quoddam mare. ad Heb. 6. lec. 4. car. 237. L. ante finē.

Sp̄ual' d̄r duob⁹ mōis: q̄r ex pte intell̄s a dō illustrāt: et ex pte volūtāl iſlam maſ: et p̄ hūc modūz ēt d̄r sp̄us hoīis. i. cor. 2. le. 3. car. 6. L. i p̄n⁹ et p⁹ p̄n⁹.

Sp̄ualis ēt iudicat et quō ad hoc vt alijs aliū iudicet duo requirunt. i. Cor. 2. lec. 3. car. 6. L. post principio et in me⁹.

Tabula

Spūscū habere pōt intelligi duplī. s.
receptiue vel dispositiue. ad Ephes. 5.
lec. 7. car. 168. D. in pncipio.

Spūscū seu spūs xpī nos iuuat ḥ ifir-
mitate pñtē et libat a morte copali. ad
Ro. 8. lec. z. car. 28. A. post pncipium.
Spūscū inqstū dī spūs pñs resuscita-
uit xpī a mortuis. ad Rom. 8. lec. z.
car. 28. A. ante finem.

Spūscū docet nos et cor nñm qd age/
re in terris obtemperare vt filii dei sim.
ad Ro. 8. lec. z. car. 28. B. añ finem.

Spūscū fac nobis oia coopari in bo-
nū: et quō ēt malū cedat i bonū. ad ro.
8. le. 6. car. 30. L. in med. et seqntibus.

Spūscū ē nexus pñs et filii et itellē ex
ābōb. i. cor. i. le. i. car. 56. B. ante finē.

Spūscū renelauit apls sapiētā et of-
scrutator. i. Cor. z. l. z. car. 61. A. p. pñm

In spūscī datōe tria concurrūt. s. spūs/
sancit ihabitās: donū ḡre et charitatis
sacramētū noue legis. ad Hal. 3. lec. z.
car. 139. B. post pncipium.

Spūscū et si mitti repiat in sacra scri-
ptura a pñe: aliquā a filio: tñ cōis est pñ
et filio. ad Hal. 4. le. 3. car. 143. L. i pñ.

Spūscū a tribō liberat. s. a fuitute car-
nis: a fuitute legi: et a dānatione mor-
tis. ad Hal. 5. le. 4. car. 148. A. in pñ.

Spūscī fructū enumerat duodecim ḥ

opa carnalia. ad Hal. 5. lec. 6. car. 149.
A. in medio.

Spūscū dī signum et spūs pmissionis
et pignus hereditatis. ad Ephe. i. lec. 5.
car. 154. L. in pncipio.

Spūscū dī p̄tristari qñ cōtristat ille
in quo est spūscū. ad Ephe. 4. lec. io.
car. 166. L. ante finem.

Spūscū pōt mouere ad tria. s. ad co-
gnoscēdū: loquendum: et faciendū. ad
Heb. ii. lec. 7. car. 254. A. in pncipio.

Spūs mūdi dī tres. s. ianis glīa: iracū-
dia: et iuidia. ad Hal. 5. car. 149. D. i pñ?

St

Stadiū dī a stādo: qñ hercles currebat
iz. passus et postea respirabat. i. Cor.
9. lec. 5. car. 78. D. in medio.

Stare mlti vident q̄ cadūt. Et q̄ cade-
re vidēt stāt. ad ro. 14. l. i. c. 149. A. i fi.
Stigmata sūt qdā note ipressa alicui:
cum ferro candenti. ad Hal. 6. Lec. 5.
car. 151. D. in medio.

Stimul carnis q̄ dat fuit aplō intellē-
de iffirmitate q̄ dī yliaca vel xcupiscē-
tia. z. Cor. 1z. lec. 3. car. 1z8. L. in pñ?
Su

Subdit sequunt platū suū in duobus
in dictis et in factis. i. Cor. ii. lec. i. car.
8z. B. in fine.

Subdit p̄t platū suū amōdere charitati-
ue. ad col. 4. l. i. c. 187. D. p. pñm et i me.

Subio ē duplex: vna ē voluntaria: alia ī-
voluntaria. ad phil. z. l. 3. c. 175. B. i me.

Supbia notaē in qmōr: qñ aligs qd h̄z
a se et nō a deo glīat se h̄fe ic. i. Cor. 4.

Lec. z. car. 65. D. in fine.

Supbia ē appetit inordinat et ē radix
oīum maloz. z. Cor. 1z. lec. 3. car. 1z8.
B. in medio.

Supbi p̄thymologiā dñr quasi super
se euntes: nolunt enī subesse alienē re-
gule. ad Ro. p. lec. 8. car. 8. B. p. pñm.
Supbz ē ppriū seq. ppriā volūtatez:
qr semp qrūt altitudinē. ad phil. z.
lect. z. car. 175. A. in pncipio.

Surgere a dormitione et a morte apls
āmonet. ad Ephes. 5. lec. 5. car. 168. B.
in pncipio et post pncipium.

Surgere debem⁹ a pctis sic xp̄s a mor-
tuis vt ylteri⁹ non peccemus. ad Ro.
6. lec. z. car. 2z. B. in fine.

Surgere āmonet nos apls a sōno: quō
itelligat de somno culpe. ad Roma.
1z. lec. 3. car. 47. D. in pncipio.

Suscepit xp̄s iudeos et gētiles q̄q̄ nō
fuisset gētib⁹ pmissus: tñ a pp̄his fuit
vaticinatū i q̄tuor locis. ad Ro. 15. le.
i. car. 5z. B. i me.

Ta Tabernaculū ponere in me-
dio q̄tuō mo-
dis exponi. z. Corin. 6. car. 16. D. in fi-
ne et i. i. 7. A. in pncipio.

Tabernacli dispō qdō p̄cepit dīs edifica-
ri in deserto. ad Heb. 9. lec. i. car. 24z.
L. post pncipium.

Talmuth nō q̄ moyses tradidit: s̄t stul-
tas fabulas finxit. s. q̄ adā ex alia mu-
liere q̄s enī d̄mones p̄cerauerit. i. ad
Thi. i. l. z. car. 197. L. i fi.

Tēps triplex distinguēt. s. añ passionem
añ euangely p̄mulgationē et post. ad
Ro. i. 4. car. 48. D. ante finē et in fine.

Tēps redimere pp multa picula docet
apls. ad Eph. 5. le. 6. car. 168. B. in finē.
Tēp⁹ differt ab eternitate: qr temp⁹ va-
riatur sic mot⁹. Eternitas autē ē mēsu-
ra rei imobilis. ad Heb. p. Lec. 3. car.
224. D. in pncipio.

Tēplū dei violat p̄ malā doctrinā vel
p̄ pñtū mortale. i. Cor. 3. lec. 3. car. 64.
B. post pncipiu et in medio.

Tēplū dei sunt fideles t̄llos ihabitat
spāli mō. i. cor. 3. lec. 3. car. 64. A. in fi.
Tentatio est triplex. s. carnis demonis
et vite pñtis. ad Heb. 4. lec. 3. car. 233.
B. in fine et L. in pncipio.

Tentare est experimētuz de aliq̄ re de
qua dubitatū sumere. i. ad Thef. 3.
lec. i. car. 109. B. in medio.

Tētatio hūana dī duplī. s. iterioz et ista
est mala: exterior q̄ est bona. i. Cor. 10.
lect. 3. car. 80. B. post pncipium.

Tētari supra vires duplī xtingit. s. nā
liter vel supra vñtē ḡre. z. Cor. i. lec. 3.
car. 20z. L. in fine.

Thessalonicēses erāt mltū libales: et i
h̄os q̄ ad aliqua cōmēdat apls. ad
Thef. 4. lec. i. car. 191. A. ante finem.

Terrā fundasse i pñ? dēū quo itelligat
ad Heb. i. le. 5. c. 225. D. p. pñm et i me.

Terrā potest duplī distingui. s. in elūz
et in nām corporalem. ad Heb. i. lec. 5.
car. 225. D. in medio.

Terrā stare in eternū et celos moueri.
quō itelligat. ad Heb. i. lec. 5. car. 225.
D. in fine et 226. A. in pncipio.

Terror est qdā trepidatio cū formidi-
ne ḥry et differt a moueri. z. ad Thef.
z. lec. i. car. 194. L. ante finem.

Testim̄ sumiē aliquā p̄ quolibz pacto ali-
quādo p̄ dispositione hereditatis. p̄
Cor. ii. lec. 6. car. 86. L. in fine.

Testim̄ idē qd pactū seu fed⁹ eoꝝ q̄ te-
stibus p̄firmant. ad Hal. 4. le. 7. car.
145. L. in pncipio.

Testim̄ yet⁹ legim⁹ ad testimo⁹: nō ad
vñz. ad Cor. 2. le. 4. car. 185. A. in fine.

Testim̄ nouū ē meli⁹ q̄ yet⁹ et p̄fer⁹ ei.

z. Cor. 3. lec. 2. car. 109. B. in me? et i fi.

Ti

Timō h̄z duo oba. s. malū qd gs timēs
fugit et illō a q̄ gs sibi malū iminere vi-
det. ad Ro. 8. lec. 3. car. 28. L. p. pñm.

Timor potest in se habere uno. vñū vi-
tuperabile aliud laudabile. ad Hebr.
ii. lec. 6. car. 253. B. post pncipium.

Timothēū cōmēdat apls ē multis: ybi
et eū iſtruit de certis. i. ad Thi. i. le.
car. 197. L. i me?

Tr

Tradere dī de aliquos ad rebrobum
sensuz inqstū subtrahit ḡrāz. ad Ro.
p. lec. 7. car. 7. A. añ fine et in fine.

Tradidit apls publicum forniciariū sa-
thane vt eū vexaret in corpore. i. Cor.
5. lec. i. car. 67. B. in medio.

Tribulatio pōt p̄siderari duplī: vel f̄z
se et sic ē tedious vel p̄spatione ad finē.
z. Cor. i. lec. 3. car. 105. D. in pncipio.

Tribulatiōes apli et si pp deū sustinue-
rūt. nō min⁹ tñ ad excitādū fideles ad
patiētā p̄ eis se passos dicebāt. z. cor.
i. lec. 3. car. 105. L. post pñm et in medio.

Tribulari p̄sueuerūt hoies in q̄tuor: z.
Cor. 4. lec. 3. car. 111. B. in fine.

Tribunal xpī dī eius iudicaria p̄tās: et
quō añ eū sistent oēs gentes. ad Ro.
14. lec. i. car. 49. D. post pncipium.

Tributa damus in signū subonis et q̄re
sacerdotes non debeāt dare. ad Ro.
13. lec. 2. car. 46. L. in fine et D. in pnci-
pium.

Tristicia habuit apls pp ruinā iudeoz
et quō tristicia est in sapiētib⁹. ad Ro.
9. lec. i. car. 3z. D. in medio.

Tristicia ē duplex. s. q̄ aliq̄ totalē ab-
sorbēt et in certo modo tristat. z. Cor.
2. lec. 2. car. 107. B. añ fine et in fine.

Tristari pro mortuis gs pōt moderate
tñ. ad Thef. 4. l. z. c. 191. B. añ. fi. et i fi.

Tronus est sedes regalis: sed cathedra
magistralis: tribunal iudicis. ad Heb.
i. lec. 4. car. 225. B. post pncipium.

Tronus ē duplex. s. iusticie in futuro et
ḡre in pñtī. ad Hebr. 4. lec. 3. car. 233.
L. in medio.

Tu

Tuba dī xp̄s q̄ oib⁹ erit manifestus ad

Tabula

iudiciū et elangē ad solēnitatē ad pugnā et ad monēdū castra. i. Cor. i. 5. lec. 8. car. i. 0. L. in principio.

Ueritudo cōsistit i tactib⁹ turpibus et āplexib⁹ et osc̄l's libidiosis. ad Eph. 5. le. z. car. i. 6. 7. B. in me. Ua

Elanum dī qđ nō h̄z firmitatē: et quō alig euauerūt in cogitationib⁹ suis. ad Rom. p. lec. 7. car. 6. L. in fine.

Uasis hoies ḵpanē pp q̄ttuor cas. i. p. logo ad Ro. car. i. A. i. p̄n. i. plogo.

Ue

Uectigal dī a vēhēdo: q̄r hec de q̄b⁹ da tur vēhēnt. ad Ro. i. 3. lect. z. car. 4. 6. D. in medio.

Uelamē dī h̄fē ml̄ier q̄i orat pp ange los. i. Cor. ii. le. 3. car. 8. 3. D. in principio.

Uelamē scripturaz dī obscuritas figu rap q̄ p̄xpm euacuata est. z. Cor. 3. le. 3. car. i. 0. 9. D. post principio.

Uelamen dī dupl̄r apponi. s. rei vise vt nō possit videri: aut apponit vidēti ne videat. z. Cor. 3. le. 3. car. i. 0. 9. D. i. fine.

Uelamē ē duplex. vñū nāle aliō artificiale. i. ad Thimo. z. lec. z. car. 2. 0. L. in principio et post principio.

Uelle deū oia pp bonitatē suā nō itelli git bonitatē sibi cōicādā. ad Ephe. p. le. i. car. i. 5. 3. A. in p̄n. et post principio.

Uelle aligd deuz dupl̄r p̄t itelligi. v̄z. devolūtate bñplaciti: aut devolūtate signi. i. ad Lym. z. le. i. c. 1. 9. D. p. p̄n.

Uelle h̄z aligd de tuo: q̄r de ptāte tua ē velle vel nolle: iō dī meritorii v̄l' de meritorii. ad col. 3. l. 4. c. i. 8. 7. A. a. fi.

Uerbo portare vtutl sue oia: quō dicat de. ad Deb. p. le. z. car. 2. 4. A. in p̄n.

Uerbū exteri⁹ loq̄ntis nō ē cā sufficiēs fidei nisi hoies coz attrahat vtute dei loq̄ntis. ad Ro. io. le. z. car. 3. 8. A. i. fin.

Uerbus crucis peuntib⁹ stulticia ē: cre dētibus dei sapia et vtus. i. Cor. i. lec. 3. car. 5. 8. A. ante finez et in fine.

Uerbū dī qđ pcedit vt accept⁹ ab itel lectur: sic spūscis nō dī v̄bū: q̄r nō p cedit vt accept⁹ ab itellectu. ad Deb. p. lec. z. car. 2. 2. 4. A. post principio.

Uerbū carnē fc̄m coḡscere p simplicē fidē ē satis facile: s̄ v̄bū apō deū exce dit oēm sensuz. ad Deb. 5. Lec. z. car. 2. 5. A. in medio.

Uerbū dei est ipse cōceptus dei quo se ipsum et alia itelligit. ad Deb. p. Lect. z. car. 2. 2. 3. D. in principio.

Ueritatem dicētes ab hoies odio habent: q̄r veritas odii parit. ad Sal. 4. lec. 4. car. i. 4. 4. L. in medio.

Ueritas ip̄tāt adeq̄tionē rei ad intellectū: et diuersimode ad itellin n̄m et itellin diminū. ad Ro. 3. Lec. i. car. i. 2. B. in principio et post principio.

Uerū in reb⁹ dñis dupl̄r alig p̄cipiunt s. aut p fidē aut p lumē sapie. ad Lyt. 3. lec. i. car. 2. 0. B. post principio.

Uetustas dī quadrupl̄r. s. erroris: figurē: culpe: et pene. ad Sal. pmo. in plogo car. i. z. A. ante finez.

Uetustas dī macula seu reatus petōrū actualium seu v̄uetudo peccandi. ad Ro. 6. lec. z. car. 2. 2. A. ante finez.

Uetus testū diuidit in legē: i psalmos et pphetas. ad Roma. 3. lec. z. car. i. z. L. in medio et ante finez.

Uet⁹ hō dī iterioz et exterior: q̄ subycit vetustati q̄tū ad aiām et q̄tuz ad cor pus. ad Eph. 4. lec. 7. car. i. 6. 5. L. i. me.

Ui

Uidebūt in extremo iudicio sci diuinitatē: mali solū gliaz carnis. i. ad Thi. 6. lec. 3. car. 2. 0. A. post principio.

Uidere hic: vt apl̄s dicit in speculo et in enigmate quomō intelligā: vide pul chra. i. Cor. i. 3. le. 4. car. 9. 3. A. post p̄n".

Uidua dī q̄st̄ a viro idua. i. diuisa: et q̄ sint vere vidue. i. ad Thimo. 5. Lec. i. D. in medio.

Uioletū est duplex. s. simplex et mixtuz z. Cor. 9. lec. i. car. i. z. A. in principio.

Uir deb̄z diligere vxore: q̄r si diligit eā ipsa plus amat euz. ad Ephes. 5. lec. 8. car. i. 6. 9. B. in p̄ne.

Uir tripliciter coniungit vrori. s. p dilectionē: conuersationē: et carnalē coniunctionem. ad Ephes. 5. Lec. io. car. i. 6. 9. D. in principio et post principio.

Uir ē pfectior muliere: nō solū q̄tū ad corp⁹: s̄ et q̄tuz ad aie vigorē. i. Cor. ii. 2. car. 8. 2. L. in fine.

Uir non dī dimittere vxore nisi cā fornicationis. quō excipiant septem cause. i. Cor. 7. lec. z. car. 7. 2. A. in me.

Uir non dī velare caput suū: s̄ mulier i. Cor. ii. lec. z. car. 8. 2. B. post principio.

Uir nō dī nutrire comā: sed mulier. p̄ Cor. ii. lec. 3. car. 8. 4. A. in medio.

Uiri debēt docere mulieres et nō econverso. i. ad Thi. z. le. 3. car. 2. 0. D. i. p̄n.

Uirga vtitur pastor non gladio: vtitur etiam ea infirmus. ad Deb. p. Lec. 4. car. 2. 0. B. in medio.

Uirginitas nō cadit sub p̄cepto: sed cōmēdat et dignificat ex auctore et dignitate. i. cor. 7. le. 5. c. 7. 3. B. i. fi. et L. i. p̄n.

Uirginitas cōmēdat et magnis reb⁹ cōparat et angelis parificatur. i. Cor. 7. lec. 5. car. 7. 3. L. post principio.

Virtutes theologicales que sint et quō subordinēt: et de alys virtutibus. p̄ ad Thi. p. lec. z. car. i. 9. 7. D. post principio.

Virtutes q̄tuos sunt q̄ necē sūt ad bñ viuēdū: et ad eternā vitā p̄merēdā. z. Cor. 6. lec. z. car. i. 5. D. a. finē et i. fine.

Virtutis dñe p̄xiū est p collationem spūscī sanctificare hoies. ad Roma. pmo. lec. 3. car. 3. L. post principio.

Uisio est multiplex. s. corporalis: spūalis: eternalis: momentanea. i. Cor. 9. lec. i. car. 7. 7. A. in principio.

Uisio ē eoꝝ q̄rū effect⁹ aliquā sūt occulti

s̄ q̄i cū vissōe h̄f sigilatio: tūc ē reuelatio. z. Cor. i. z. le. i. car. i. z. 6. L. in fine.

Uisio est triplex. s. corporalis: spūalis: et intellectualis. z. Cor. i. z. le. i. car. i. z. 7. A. in fine et. B. in principio.

Uisio dī p̄gentia fit p lumē aliq̄d. s. per lumē glie. z. Cor. i. z. l. i. car. i. z. 7. B. i. fi.

Uisitare se sep̄ paul⁹ romanos astruebat: s̄ se t̄ps nunq̄ offerebat. ad Ro. i. 5. le. z. car. 5. 3. D. in p̄n et post p̄n".

Uisus ē dignior alys sensib⁹ et nobiliō: spūaliō et plura demonstrat. i. Cor. i. z. Lec. 3. car. 9. 0. A. in medio.

Uita ē duplex: qdā. n. ē h̄z actū seu exp̄tia: alia finē potentiam. ad Ephes. 3. Lec. 4. car. i. 6. L. in medio.

Uita i hoie ē duplex. s. vita nāe et vita iusticie. p̄ est ab aia: sc̄da vō p deū. ad Sal. 3. lec. 4. car. i. 4. 0. A. ante finez.

Uitare aliq̄i aliq̄s iubet ecclia ne ifir mi seducēt vel vt peccātes corrīgātur. z. ad The. 3. le. i. car. i. 6. 6. B. i. fine.

Uiuere neminē nosce h̄z carnē ait apl̄s et quō xp̄i h̄z carnē nouerit: pulcherri ma valde. z. Cor. 5. L. 4. car. i. 4. B. post principio et sequentibus.

Uiuere p̄p̄e dī illa q̄ mouen̄t a p̄n. u triseo. ad Sal. z. le. 6. car. i. 3. 8. B. a. fi.

Uiuere quō dicebāt illi spūalryiuebāt i. lege. ad Sal. 3. le. 4. car. i. 4. 0. B. i. p̄n.

Uiuī nō p̄s sortient isolationē ex ad uētu xp̄i q̄ mortui. i. ad The. 4. lec. z. car. i. 9. 1. L. post p̄n". Un

Unctus est xp̄s vñctiōe spūali qua vñctione repletus ē spūscō. ad Deb. i. le. 4. car. 2. 5. L. in principio.

Ungebāt antigū reges: pphete: sacerdotes: et vasa. ad Deb. i. lec. 4. car. 2. 5. L. in medio.

Unitas ē duplex. s. ad faciēdū malū et illa ē carnis: alia ē spūis. ad Ephe. 4. Lec. i. car. i. 6. 3. A. in principio.

Unū ē dñm: vñā fidē: vnuž bāp̄ma: et vñū deū: quō intelligāt. ad Ephe. 4. le. z. car. i. 6. 3. A. i. fi. et. B. i. p̄n et seq̄ntib⁹.

Unū p̄ se dī tripl̄r. s. idūnūabilitate cōtinuitate: et integratate. i. Cor. i. z. Lec. 3. car. 7. 9. D. in principio et post principio.

Unū dī p̄p̄a dñs dīnū dñtati. vñū creator p̄ifirmitatez p̄tatis: et mltā pulchra de vñtate notantur. i. Cor. 8. Lect. z. car. 7. 6. B. ante finez.

Unxit te dīs tu⁹: q̄re repetaſ de⁹. ad Deb. i. lec. 4. car. 2. 6. L. in fine.

Ulo

Uocat dīs hoiez exteri⁹ p̄ p̄dicatore: itē ri⁹ p̄mētis reuocatiōe. ad Ro. 8. lec. 6. car. 3. 1. A. in fine.

Uoluit paul⁹ oēs hoies et s̄c̄ ipse erat volūtate antecedēti et nō s̄sequēti. i. Cor. 7. le. i. car. 7. 1. D. post principio.

Uolūtarie duo apponunt. s. tristitia: et neccitas. z. Cor. 9. le. i. car. i. 1. A. in p̄nc.

Tabula

Volutas repugnat in quatuor ybi hoiis dñr facere qd nolit. ad Hal.3. L.4. car.148. B. post pncipium.

Volutas dei nō bz cāz s̄z ē p̄a cā oīum. ad Eph. p. lec. i. car. 152. D. ante finem.

Volutas et itella distinguit penes distinctionē veri et boni. ad heb. ii. lec. i. car. 249. L. ante finem.

Volutatis huane mot ad duo tēdit. s. ad vitā et honorē. ad Phil. 2. le. 2. car. 175. A. post pncipium.

Effectus sūt cāe volūtati dñe ex pte vōliti. ad Eph. p. lec. i. car. 152. D. in fine.

Ut

Utraq; vnū xp̄z fecisse. s. pp̄l̄z iudaicuz et gētile. nota pulcherrima. ad Eph. 2. lec. 5. car. 158. B. in pnc. et sequētibus.

Ux

Uxor diligēda ē sīc pp̄a caro: et qui ea z odit faē hñaz. ad Eph. 5. lec. 9. car. 169. B. in fine.

Uxori sue adherere et p̄rez et m̄ez relīquere quō itelligaf. ad Eph. 5. L. io. car. 169. D. in p̄n: et sequētibus.

X

Quomodo itelligaf xp̄s bz q̄ e hō ē fili⁹ dei. ad Ro. p. le. 3. car. 3. B. ante finem.

Utrū xp̄s bz q̄ ē sit persona et quo itelli- ga f̄ q̄ suscepit et q̄ suscepit ee vnā psonā. ad Ro. p. le. 3. car. 3. B. in fine.

Xps fac⁹ d̄r sub lege ceremoniali et mo- rali: nos aut̄ solū morali. ad Ro. 6. le. 3. car. 22. D. post pnc. et in medio.

Xps signat psonā pdicative rōe huane nāe. i. Lor. ii. le. i. car. 82. D. in pncipio.

Xpi inimici dñr ee sub ptate ei⁹ in q̄tū p̄p̄z auertunē. i. Lor. i5. lec. 3. car. 99. B. ante finem.

Xps n̄ statu subiecit sibi inimicos suos s̄z faciet cū scđo apparuerit. i. Lor. ii. lec. 3. car. 99. L. post p̄n: et in medio.

Xps d̄r nouissim⁹: q̄ adā iduxit p̄muz statu q̄ d̄r culpe: xp̄s aut̄ glie. i. Lor. i5. lec. 7. car. 101. D. post pncipiu.

Xps d̄r celestis: q̄ diuina nā fuit ynita huane nāe. i. cor. 15. le. 7. car. 101. D. i. fi.

Xpo debem⁹ nos conformare q̄tū ad grāz: et q̄p̄m ad gliaz certo mō. i. Lor. i3. lec. 7. car. 102. A. i. p̄n: et post pncipiu.

Xpm venisse fm carnē quo apl̄s p̄ itel- lexerit postea at se correxerit. z. Lor. i5. lec. 4. car. ii. 4. B. in fine et L. in pnc.

Xps nō habuit corp⁹ fantasticū ut ma- nicheus dicebat. ad Rom. 9. le. i. car. 33. B. in medio.

Xps n̄ attulit corp⁹ suū de celo: vt valē- tin⁹ docebat. ibidē. le. i. car. 33. A. i. me⁹.

Xps fuit idē fili⁹ dei q̄ et fili⁹ bois hñne- storii. ibidē. le. i. car. 33. A. aū finez.

Xps fuit mōr p̄fē q̄tū ad dinitatē. ibi- dem. le. i. car. 33. A. ante finez.

Xps maximā charitatē oīidit i eo q̄ p̄ inimicis mortu⁹ fuit. ad Ro. 5. lec. 2. car. 18. B. in medio et post mediuz.

Xps ē caput n̄z et nos sum⁹ ei⁹ mēbra. ad Ro. i2. lec. 2. car. 43. D. in p̄n:

Xps d̄r caput gētiū et quo certe pp̄bie de vocatōe gētiliū itelligant̄. ad Ro. i5. lec. i. car. 152. L. in pncipio.

Xps ē vna psona et ypostasis in vtraq; nā ɔsistēs. i. cor. 2. l. 2. car. 60. B. aū fi.

Xps d̄r vir vnuis: qr singularis q̄tū ad modū p̄ceptiōis: nativitatis et grē ple- nitudinis fuit. z. Lor. ii. lec. i. car. 123. B. in fine et L. in pncipio.

In xp̄o ee x̄igit dupl̄r aut p fidei sac̄z aut p charitatē. z. Lor. i2. le. i. car. 126. D. in medio.

Xpo q̄to gs p̄ls tribulaſtāto p̄ximior sibi ut vincat existimat̄. z. Lor. i2. lec. 3. car. 128. D. post pncipiuz.

Xpm hitare in nobis p̄t accipi dupl̄r: vel q̄tū ad itellin vel q̄tū ad affectū. z. Lor. i2. lec. 2. car. 121. A. ante finem.

Xps fuit mister circūcisiōis ad p̄firmā das patruz p̄missiōes. ad Hal. 3. lec. 6. car. 141. A. post pncipium.

Xps d̄r mediator iter deū et hoīem. ad Hal. 3. lec. 7. car. 141. L. ante finē.

Xps ē dōs et hō et ē p̄posit⁹ ex aīa et corpe. bz aut̄ q̄ de⁹ est p̄rez bz. ad Ephes. p. lec. 6. car. 155. A. in pncipio.

Xps tripl̄t fuit exaltat⁹ sup oīa. ad Eph. p. lec. 7. car. 155. B. aū finē et in fine.

Xps de⁹ oīa subiecit pedib⁹ ei⁹ et dedit eu caput ecclesie. ad Ephe. p. le. 8. car. 155. D. in fine.

Xps d̄r v̄bū. d̄r fili⁹. et d̄r ymagō. ad phi- lippes. z. le. z. car. 174. L. in medio.

Xps huānat⁹ nō euacuanit se dinitate: s̄z nono mō icepit ee in huānitate. ad Phil. 2. le. z. car. 174. L. in fine.

In xp̄o ē duplex nā et vnū suppositū et ē verus de⁹ et nō est sibi data eminētia creature et silūtudo dinitatis hñ fotinū. ad Phil. 2. le. z. car. 175. B. in p̄n:

Xpo subyicimur duob⁹ modis in execu- tione opis et in p̄fessione oris. ad Phil. 2. lec. 3. car. 175. B. post pncipiu.

Xps semp habuit noticiā de oībus nō aut̄ aly sancti. ad Phil. 2. lec. 4. car. 176. A. ante finem.

Xps d̄r p̄mogenit⁹: q̄ ē pnc⁹ creature. ad Col. p. le. 4. car. 181. B. in medio.

Xps et ecclia ē vna psona mystica c̄ca- put est xp̄s. ad Col. p. Lect. 6. car. 182. L. post pncipium.

Xps nō venit in mundū ut tolleret ser- uitatem temporalē. ad Titū. z. lec. z. car. 210. B. post pncipium.

An xp̄z q̄tūcūq̄ eēnt iusti oēs erāt sub dānatōe. ad Ty. z. le. 3. cā. 219. L. i. p̄n:

Xps docuit nos abytere impietatez et secularia desideria. ad Titū. z. lec. 3. car. 219. L. in medio.

Xps d̄r deus magn⁹ super oēs deos: q̄ splēdor: q̄ v̄bū et vñs. ad Heb. in glo- go. car. 222. D. post pncipium.

Xps p̄fer angelis moysi et sacerdotib⁹

veteris testi. ad Heb. p. lec. 3. car. 223.

A. i. me⁹. z. 224. D. i. p̄n: et sequētibus.

Xps cōmendat a cōsubstantialitate co- eternitate et eq̄litate. ad Heb. i. lec. z. car. 224. A. ante finem.

Xps q̄d habuit ex natura q̄ de⁹ est me- ruīt p̄ passionē in natura assumptam. ad Heb. p. lec. z. car. 224. A. in fine.

Xps fuit mōr angelis q̄tū ad carnis infirmitatē: maior autē q̄tū ad gra- tie plenitudinez. ad Heb. p. lec. 3. car. 224. L. post pncipiū et in medio.

Xpm esse deum excedit omne meritū: s̄z per passionē meruit: et q̄ manifesta- retur ybiq̄ esse deum. ad Heb. p. lec. 4. car. 225. L. post pncipium.

Xps est cā salutis et p̄r ē p̄sumator ip̄i. et p̄ passionē nos adducit ad eternam hereditatē. ad Heb. z. lec. 3. car. 228.

B. in fine et L. in pncipio.

Xps fuit dignor moysē et aaron: qr fuit pontifex et sacerdos. ad Heb. 3. Lec. i. car. 229. D. in fine et zo. A. in pnc.

Xps ab istanti p̄ceptiōis sue fuit pfec⁹ et p̄sumatus q̄tū ad asam. ad Heb. 5. lec. z. car. 225. L. in fine.

Xps d̄r sacerdos in eternū: qr numq̄ fu- niēt neq̄ successore patieſt. ad Heb. 7. lec. i. car. 228. B. in medio.

Xps nō fuit in lumbis abrae decimat⁹ fin seminale rōnem: s̄z solū fin corpora- lentā subaz. ad Heb. 7. lec. z. car. 229. A. post pncipium.

Xps d̄r mister: ga mīstrat sac̄a grē in presenti et glorie in futuro. ad Heb. 8. lec. i. car. 240. D. post p̄n⁹.

Xps sc̄ipm p nobis obtulit q̄ est agnus sine macula: nō aliena. ad Heb. 8. le. i. car. 240. D. ante finez.

Xps d̄r p̄tissex et quo semel itrauit per sanguinē in sc̄tāscōz. ad Heb. 9. lec. 3. car. 243. D. post p̄n⁹.

Xpi pedibus subiecit dens oīa et ip̄z ca- put ecclie cōstituit. ad Ephes. p. lec. 8. car. 156. D. in fine et L. in p̄n?

Ad xp̄m accedere ab aplō iubemur ex caſtra et ei offerre oblationem quo ad deuz: miserationē quo ad pximū. ad Heb. 13. lec. z. car. 260. B. in p̄n?

y

Ymagō et si dicat silūtinez nō tñ q̄libz ymagō ē silūtu- do. ad Heb. p. le. z. car. 223. D. post pncipium et in medio.

Ymagō icludit i se tria. s. silūtinez ex- pressione ei⁹ cui⁹ ē silūtido tē. ad Col. p. lec. 3. car. 181. A. aū fine et in fine.

Z

Zelari et emulari significat amore

alio⁹ rei: et quō charitas nō emulaſt. i. Lor. i4. le. i. car. 39. L. i. me⁹.

Zelus est amor itensus nō patiens con- sortiū in amato. z. Lor. io. le. i. car. 122. B. ante finem.

Finis.